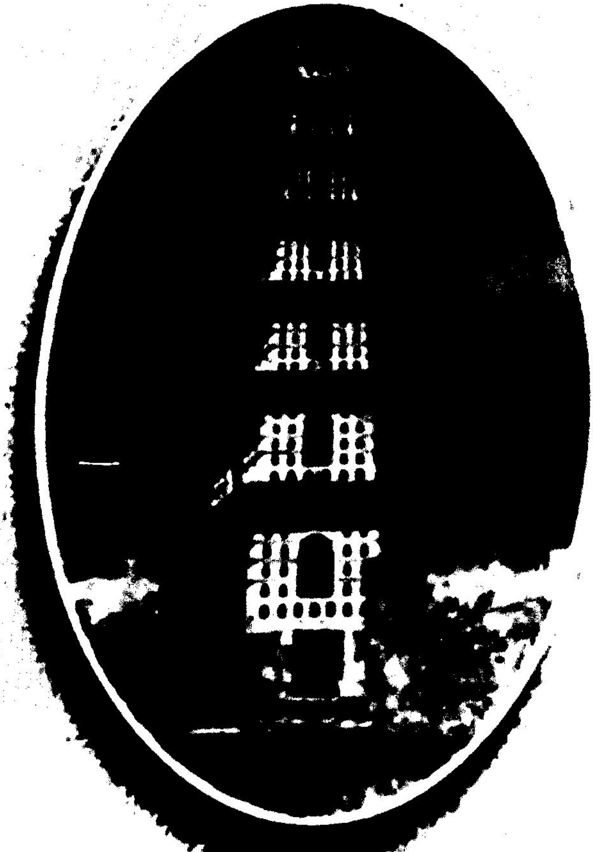
MANORA

MARITIME HISTORY & ARCHITECTURE

Dr. M. RAJARAM, I.A.S.,
Dr. RAJU POUNDURAI, Ph.D.,

Thanjavur Maharaja Serfoji's
SARASVATI MAHAL LIBRARY
THANJAVUR - 613 009

Thanjavur Sarasvati Mahal Library Series No:434

MANORA

Maritime History & Architecture

Dr. M. RAJARAM, I.A.S.,
&
Dr. RAJU POUNDURAI, Ph.D., F.K.F.(Korea)
Tamil University,
Thanjavur - 613 005.

Thanjavur Maharaja Serfoji's

Sarasvati Mahal Library,

Thanjavur - 613 009.

2002 A.D. **Price Rs.70 - 00**

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	...	**Manora**
Author	...	**Dr. M. Rajaram, I.A.S.** **Dr. Raju Poundurai**
Publisher	...	Director, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur - 613 009.
Publication No.	...	434
Language	...	English & Tamil
Edition	...	First
Year of Publication	...	April, 2002
Paper Used	...	TNPL 17.8 Kgs
Size of the Book	...	24 x 14 cm
Printing Type Used	...	12 point
Number of Pages	...	viii +126+ ii
No. of Copies	...	1000
Price	...	Rs.70-00
Printer	...	DTP by KPN Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.
Binding	...	Laminated Art Board
Subject	...	Maritime History and Architecture
Classification	...	NA44114,M8(X5),67v

Publisher's Preface

Chola country, the medieval Kingdom of Tamil Nadu, is the centre of Arts and Cultural heritage. Chola country has tens and thousands of temples. It is famous for the palaces and historical buildings, memorials of kings, the settlement of the West and the relation with East. In this connection several volumes of works have been published on the political and cultural history of the Chola country and the relation with southeast Asia. In Tamil Nadu, several memorials have been documented. Among them the memorials of victory are always dominated. But it is very interesting to note that there is a unique memorial mentioning the downfall of Napoleon Bonaparte which is standing alone on the Coromandal Coast. The memorial of the victory of British Empire over defeat of Napoleon Bonaparte is popularly known as Manora which is situated near Pattukkottai in Thanjavur District, Tamil Nadu. In many archives materials of Marattas of Thanjavur, Manora has been referred to as Chaluvanaickenpattinam. Several Modi and Tamil records of Thanjavur Marattas are housed in Sarasvti Mahal Library and the inscriptions of Manora tower speak about the construction of the tower Manora and the friendly relationship

with British and King Serfoji II of Thanjavur. The King Serfoji II was a connoisseur of English education, art, architecture and printing technology of the West.

Manora, the memorial tower, is appearing small in size. But it reveals several historical events and its relation with South-east Asia and the maritime activities. Chaluvanaickenpattinam was one of the Maratta Forts and ports on the coast of Coromandal. It was also a maritime trade centre and its archives materials which speak about the trade with Southeast Asia, particularly exported commercial goods like rice, salt, perfume articles, grains, pearls, and cotton and imported areca nut and other precious materials to Chaluvanaickenpattinam.

The archives materials of Sarasvati Mahal on Chaluvanaickenpattinam and the historical memorial of Manora are the basic sources which have been taken and properly utilised in this book. In this connection Dr. M. Rajaram, I.A.S., and Dr. Raju Poundurai, Associate Professor, Department of Architecture, Tamil University have attempted in myriad ways going through the length and breath of the archives and also made an attempt to highlight the salient features of construction techniques and style of the tower. Manora is not a mere fort monument. It was also a centre for shipbuilding and maritime trade of Maratta kings of Thanjavur palace. Dr. M. Rajaram in spite of his hectic schedule and administrative work, has taken pains and effort to bring out this work. Both Dr. M. Rajaram

and Dr. Raju Poundurai tried their best to collect the archives materials related to shipbuilding technology of Maratta period and the problem with maintenance of Maratta ships and the problem of their conservation. By taking much efforts the authors have done yeoman service to the cause of the general public, travellers, tourists, historians and one and all by bringing this into a beautiful monograph with all relevant illustrations wherever necessary.

I feel happy that Sarasvati Mahal Library had the unique opportunity to publish this rare book on maritime history and architecture of the Thanjavur Marattas. I thank the Government of India for the allotment of fund for the publication and also to the Government of Tamil Nadu for its support in bringing out such books and I thank Thiru. Samy. Sivagnanam, Administrative Officer and Thiru A. Panchanathan, Publication Manager and all those who are associated to bring this work in a nice form.

Thanjavur.
14.04.2002.

S. Kosalaraman, I.A.S.,
District Collector and Director,
T.M.S.S.M.Library, Thanjavur.

Preface

The delta of Thanjavur has been the motherland of fine arts. Beginning with Pallavas, a range of traditions that include Cholas, Pandyas, Bojalas, Moghuls, Vijayanagar Dynasties, and the like, have bequeathed hoary art-treasures to the posterity, the elegance of which endures till date for us to understand the art and architecture and culture of Tamil Nadu.

Be they buildings, or sculptures or paintings or whatever in all these, might we have a glimpse of a certain exclusiveness as well as a combination of various trends. Quite within our eyes' reach lies an inlay of history and culture in conjunction.

Small is the strip of Coromandel coast, which really forms part of the Thanjavur district map as on date. Only in the Pattukkottai Taluk of this district are to be found significant seaboards; one of these is Sarabendraraja pattinam which is but a small sea-shanty.

In the surround of a lovely landscape, sea-laved, fringed with a line of palms green and majestic stands Manora, a two-in-one Fort-and -Lighthouse, but during the Maratta's regime.

This historic towering monument raised by Serfoji II, under the British Rule in 1814 A.D., had in it a host of facts to demand lasting attention.

Buckled to the task of writing, as we have, on the preferential architectural intricacies of Manora, we have duly scrutinized the available inscriptions and documents in Tamil, English, Marathi, Modi, replete with chronicled data. A chunk of such evidence is still preserved in Sarasvati Mahal Library which was enriched by King Serfoji II of Thanjavur. Considering all information, collating them in order, we have compiled this text; in view of its significance, it is in all aptness that Sarasvati mahal has brought this text out as its 434th Publication.

Our thanks are due to the Central Government that funded this publication. We thank Thiru. S. Kosalaraman, I.A.S., District Collector and Director of T.M.S.S.M. Library, Thanjavur, who readily agreed for the publication of this book. Worth acknowledging are the services rendered by the Administrative Officer Thiru. Samy. Sivagnanam, Publication Manager Thiru. A. Panchanathan and Preserver Kudavayil M. Balasubramanian, in connection with this publication. Dr. Victor Rajamanickam of the Tamil University was kind enough to give us scientifically processed data which help us much and we express our heartfelt thanks to him. Thanks to Thiru K. Padmanabhan for his services to get this book printed neatly in time. We hope this book would benefit the readers who are more interested in art history of Thanjavur.

Thanjavur.

M. Rajaram,
Raju Poundurai.

Contents

1

Manora – A Preview

Sarabendrarajapattinam, once known as Caluvanaickanpattinam is a little shantey in the Panchayat of Sethubhavachattiram of Pattukkottai Taluk in Thanjavur District; on the coast of Bay of Bengal stands this Pattinam in the thick of coconut groves and frondage as a beautiful spot; the town adjoining is Mallippattinam.

Roads from Pattukkottai, Peravurani, Adiramapattinam lead via Mallippattinam to Sarabendrarajapattinam. In this sea-shantey of natural beauty exists the historic monument of Manora on the beach. Its lofty structure is a single complex of a fort, a moat, halls to lounge and a nine – tier – tower of a light-house .

Serfoji II, a Maratta king, the then ruler of Thanjavur was under the British hegemony and had to be running an administration under the alien control.

It befell to the lot of Indian kings to take sides with the British when there was a rampant rivalry among the English, the French and other Europeans to colonize the countries all over the globe. Under these circumstances French Emperor

Napoleon Bonaparte, a sworn enemy of the British was forced to court defeat in Leipzig in the year 1813A.D. again in 1815A.D., he fell in Waterloo.

Napoleon's first defeat encouraged the English greatly. Kings and nationals holding allegiance to the British hailed the English victory to their delight. They celebrated this victory to show their solidarity and happiness with the British rulers. It was then, the friendly Serfoji of Thanjavur, friendly to the English, ordered to build this Manora within a year's span and dedicated it as a memorial speaking of Napoleon's defeat, and more than that, of the victory of the British; he also had its making carved in several languages and scribed its history.

On the one hand, Manora fort was a commemorative index of political wins and vanquishings; on the other, it was a splendid sea –trading post with a lighthouse and a secure fort for king's kinsmen to resort to. Of significant historic events, a venue and witness it had been.

The nine-tier-tower navelled in the midst of Manora is a light-house column. In this structure, though very many art-traditions show their flourishes, the kenspeckle tradition of Maratta, of keeping lamps aglow on standards known as 'Deepasthambha' was imitated and artfully reproduced. Such Lamp columns are found in and around Thanjavur and on the Cauvery at Tiruvaiyaru.

Until recently, the Tamils of Tamil Nadu knew very little of Manora, its historic significance, of Caluvanaickan pattinam,

a sea-shantey of no mean historic sea-boards.

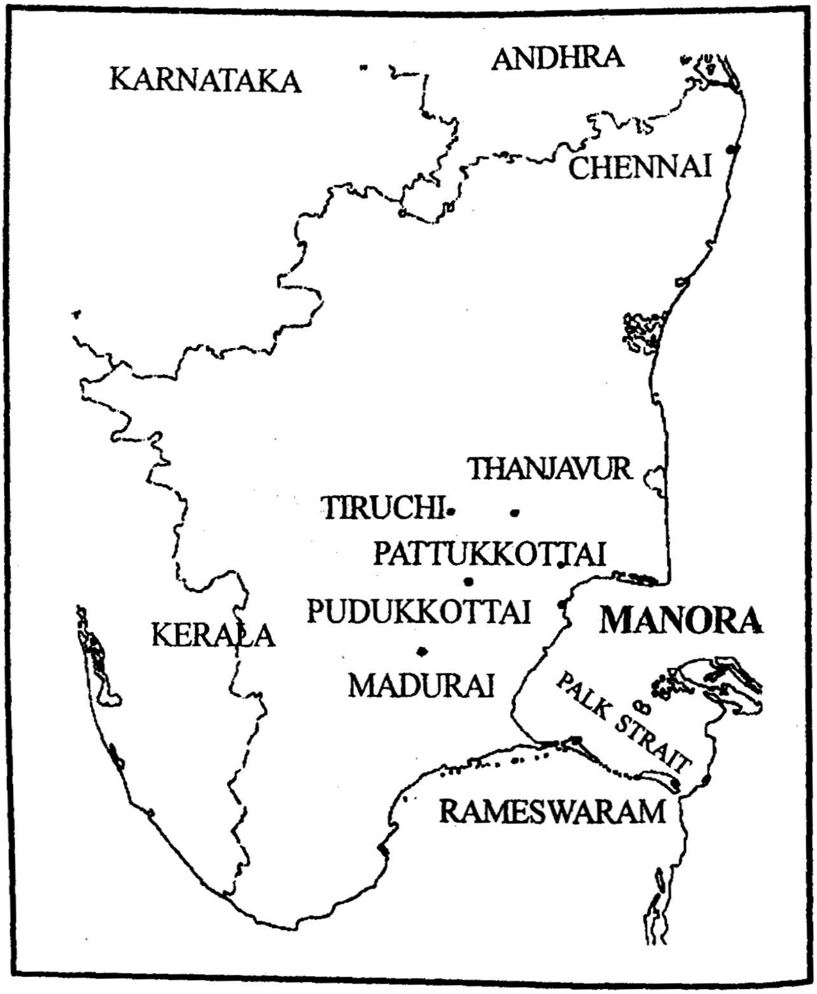
Appreciable are the steps taken by the Government to upgrade Manora as a tourist spot presently maintained by the archaeological wing functioning under the Department of Tamil-Culture Development of Tamil Nadu Government. It is worth noting here that private enterprises also strive their best to transform this place into a Global Village of a sort related to historic-info-exchange-sites.

Of Caluvanaickan shantey and Manora, may we proceed to know more through several historic records from archives and Sarasvati Mahal Library.

NAPOLEON

Map : Manora - Caluvanaickan Pattinam

2

Marattas of Thanjavur (AD 1675-1855)

The rule of Nayakas over Thanjavur which began in 1535 A.D. came to a close on 3, Feb.1675A.D., with the death of Vijayaraghava Nayakar on warfield. Thanjavur, then wilted under Yekoji, a chieftain of Bejapur Sultan. After Aurangazeb's ascention, the Bejapur Empire lost its holds. The Jahir rights of Bangalore were snatched away from Yekoji; as its aftermath, Maratta rule came to stay. This rule did end with Sivaji's death in 1855A.D., the last of the lineage. During the eighteen decades of Maratta rule, Thanjavur saw the flourishing of culture, art, literature and other heritages in varied stages. The vestiges and all, bequeathed to the posterity by the rulers, endure till this day.

Of the two sons born to Sakaji of Maratta, the first was Chatrapati Sivaji who brought about the golden age of Maratta rule. Sivaji was the son of Sakaji through his first wife .Venkoji alias Yekoji was the next one born to Sakaji's second wife.

From 1675A.D. to 1683A.D., Thanjavur was under the three sons of Yekoji, namely Sakaji, Serfoji I, and Tukkoji. It was in their triumvirate, music, drama, dance, literature and architecture flourished in Thanjavur. Sakaji composed many

'*padams*' [music operatic compositions] of nuances and attained fame. King Sakaji died in 1712 A.D. Serfoji I who was with the former and rendered his assistance in the administration took over the throne and continued from 1712 A.D. to 1728 A.D. and was benevolent. Then, his younger brother, Tukkoji alias Tulaja assumed the throne in 1729 A.D. and went on well until 1739 A.D.

Tulaja's only son Bavasaheb known as Tukkoji II ruled for a mere couple of years (1736-37 A.D.), (a plotted history), and died of failing health. His wife rallied upto 1738 A.D. and made a mark; she fought severe battles with the assailants on Thanjavur and died on the battelfield.

After Sujan Bai's death many vied for ruling rights. As Bavasaheb – Sujan Bai couple had no issue, one Pratapa Simhan born to Bavasaheb and Annapoorna was heir proper, and wore the crown of power in 1739 A.D.

In the history of Thanjavur Marattas, the Pratapa Simhan period was one of many frequent battles. The rule of his predecessors was fairly peaceful with no big war; the rule after him was in complicity with the British. It was only during his regime, Nababs, Nizams, East-India Company tradesmen, French and others severally attacked and infiltrated to the point of emergent precipitation. In spite of all these, with the valorous assistance of his second – in – charge Manoji and his acumen, Pratapa Simhan scored many victories.

Like ably Manoji's, Pundit Dabir's specific guidance helped the king a great deal in steering the state. Conspiracies

and hostilities hatched and entertained by French from Trichy, Sanda Saheb, revolutionary, Kattu Raja of Thanjavur, otherwise known as Sakuji and Killedar Syed joining hands with East-India English Company were successfully fended off, and foiled by Pratapa Simhan who ruled over Thanjavur as a great hero.

The efforts of Kattu Raja manipulated by the French, failing, East India Company plotted to capture Devi-Fort DeviKottai that was in the hold of Pratap. (This Devi-Fort is an islet on the Kollidam Estuary) Manoji's talent and tact finally gave in to Laurence and Clive of East India Company; and Devi-Fort was taken. This was a land-mark in Indian History that made way for East India Company to give up the exclusive trade motives and resort to power-politics to capture the throne. One might call this event the foundation-stone for an after-build up.

In 1763 AD after the death of Pratapa Simhan, Tulaja II was enthroned as Maratta king of Thanjavur. In AD 1771, Tulaja prepared to wage a war with the King of Ramnad. By such stratagems, as levy, tax and the like, he extracted quite some wealth from Chinna Maruthu and Peria Maruthu; besides he took hold of Anumanthakudi. After this seizure much trouble was given by Navab of Arcot backed by East India Company, to king Tulaja; as a baleful sequence, large sums of money as part of an agreement between the king and the Navab had to be paid regularly as tax. East India Company made the Navab its cat's paw. Tulaja could not pay as assured. Navab Md.Ali, a.med with East India Company troops, took Tanjore in 1773 A.D. and the king captive. For three years Tulaja was under

arrest in the Thanjavur palace itself. Under Navab's rule, in A.D. 1776, the court of Directors of England gave reprieve; squashed king's captivity; sent Governor of Madras Lord Picot to Thanjavur to rethrone Tulaja. In 1787 A.D. Tulaja breathed his last.

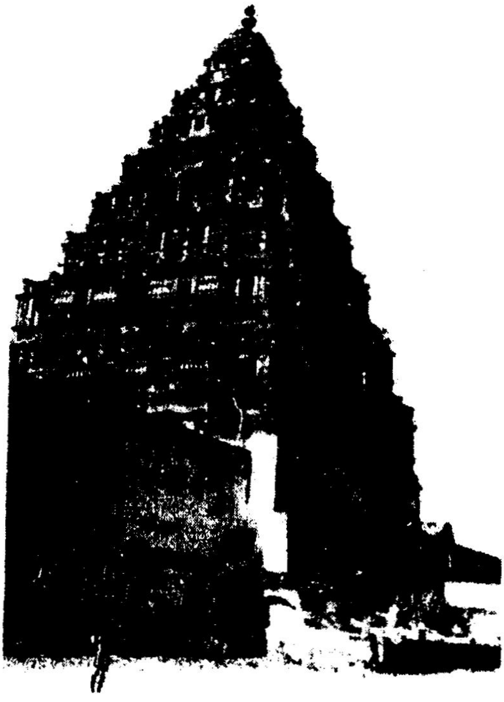
After him, a politically chaotic condition prevailed; then Pratapa Simhan's another son Amarasimhan ascended Thanjavur's Royal Throne. East India Company strengthened his hands. With the company's Governor Sir Archibald Campbell as president, a commission visited Thanjavur, enquired the Dharma Sahastri of Sarasvati Mahal and proclaimed that adoption of Serfoji as heir proper by Tulaja's wives was not valid; and therefore the mantle of power fell on Amarasimhan who was declared king of Thanjavur.

Though East India Company's manoeuvres were initially required for Amarasimhan to ascend the throne, he, from Coronation to end, fought the company and made history; valorized Marattas' reign in Thanjavur.

During his rule, a group of the royal families resident in the palace supported him while another faction plotted against him. With this division to their advantage, the company began its offensive. In place of Amarasimhan, they appointed Serfoji brought up by Father-Swartz'. In AD 1798, Serfoji II was crowned but could prolong for just a year in power. The company soon faulted him, disempowered him and paid him a pension. As resolved by the company, he received a lakh of Pakodas and a fifth of kingdom's income which formed his

pension-emoluments. Though the Marattas are called 'kings' but infact only the company ruled Thanjavur.

With little administration to tackle, Serfoji, a great educationist, dedicated himself to cultivating fine arts and developing the great palace library for the rest of his life. It was during then that he planned and built Manora in Sarabendrarajapattinam alias Caluvanaickanpattinam. In 1832 A.D., after his death, his only son Sivaji took charge of Thanjavur and ruled up to 1855 A.D., the year in which with Sivaji's death, the Maratta regime in Thanjavur came to its inevitable close.

THANJAVUR PALACE

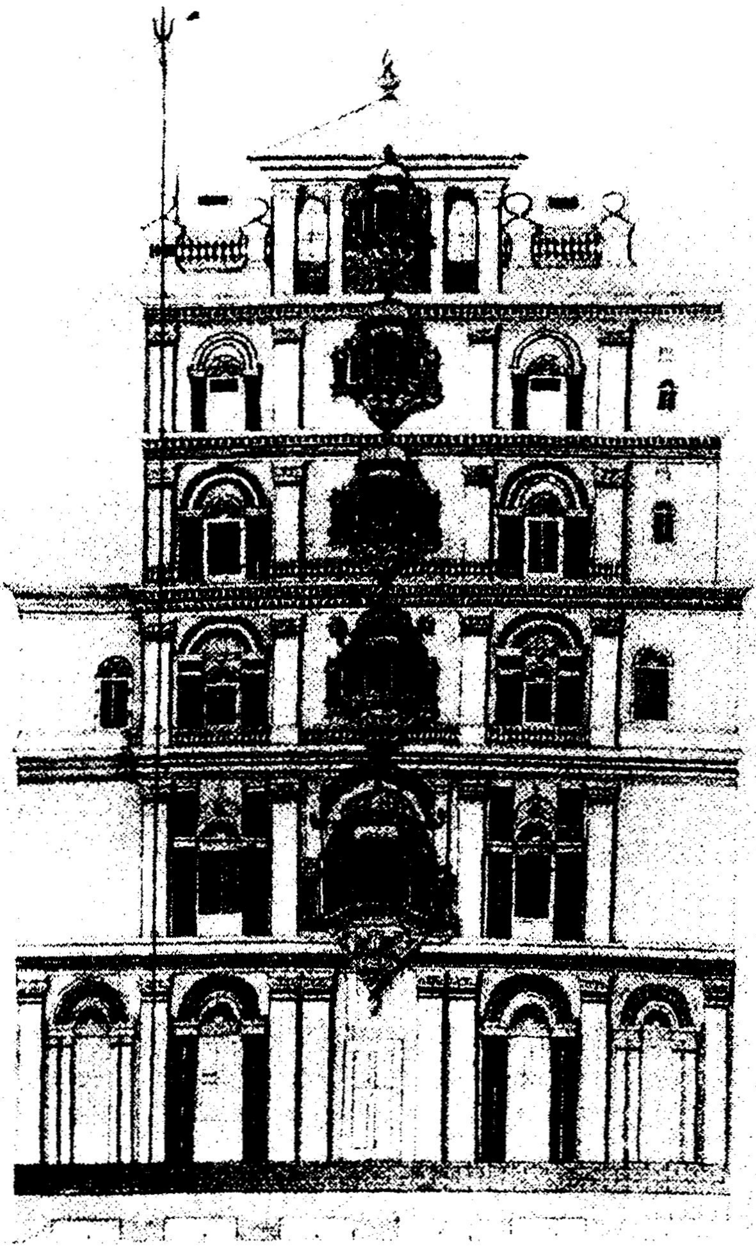
3

The History of Thanjavur Maratta Architecture

During the reign of Maratta kings, in the Thanjavur delta, arts like music, dance,drama,sculpture and architecture grew. In King Serfoji's period, with the advent of Europeans and the connection of East India British Company, town planning, villa-complexes ,building structure—all these underwent a drastic transformation. In Yekoji II and Serfoji II periods newer structures sprouted. The age of these two kings saw the renaissance of architecture of a new kind. The town layout was beautified that Thanjavur was famed as the Paris of South India. Though racially of a Maratti stock, these kings involved themselves in Tamils' culture and language growth and showed a zeal sustained by diligence and fostered the arts. History bears testimony to this truth.

Thanjavur palace clearly depicts Marattas' opulence and artistic talents. Two and ten Mahals and eighteen Kanas were there in the palace of Marattas. Modi documents reveal this.

Arms Factory(*Jirat Kana*), Elephant-stable (*uratti Kana*), Explosives –Store(*Taru Kana*) Spirit –cellar (*Sharab Kana*) Soft drink trough (*Sherbet Kana*) were catering to the needs of the

MARATTA PALACE (1830 A.D.)

palace people. Very much like these, several were the blocks inside the palace providing venues for athletics, bouts , canon practice , hospital medicine, paddy store, and archives. Almost all these were ruined and some vestiges still remain.

Treasury, horse-stable, cattle farm, palanquin stall, public works department, mint, granary and such buildings were called Mahals. In the palace of Marattas, a zoo park was reared in the eighteenth century. This is certainly a laudable feat. Special guests that thronged the palace, used to visit this zoo park and pleased themselves.

In this park several animals and birds brought from various parts of Tamil Nadu were looked after. This was properly the first ever zoo park for Tamilnadu to boast. Maratta kings were great experts in hunting. They had built Holes in the forests which they called *Vettai Mahals.*

King Serfoji, after returning from his pilgrimage to Kasi, built a five corridored storey, a sort of a vomitory. This tower with bay windows was well decorated. Through these windows, Queen and King observed processions. This building was designed in a combinatory style of Moghul, Hindu and English (properly Gothic) architectures. To the attraction of the tourist this 'Sarja –storey' still stands aloft.

The Maratti hall of durbar is a big tall columned structure, highly ornate with Nayaks period paintings. At present this building houses the museum. Close to this, down plunges a tunnel passage. In this fort yet another court hall merits mention.

This was built during Thanjavur Nayaks era. On the tall columns' architrave terra-lime decorations abound. These carry the famous style of Thanjavur Marattas. But paintings reflect the Maratta –British hybrid styles. Near to the palace harem they had maintained a swimming pool. A 'dark mahal ' as it was called was down underground. This has come to be now known as Krishna Vilasam. Within this, for water sports and frolics there were facilities. The wall paintings serialize the Krishna Leela tickling the artistic urge of the onlooker. In this building the straight path is flanked by two walks diverging. Unfamiliar walkers would often lose their way .By such means the kings made it possible for them to isolate their foes and kill them by ambush. With such security arrangements was Krishna Vilasam built.

During the Thanjavur Maratta Kings' rule in the suburbs of Thanjavur, many palaces were built. King Amar Singh constructed a palace at Thiruvidaimaruthur, and King Serfoji built Diwan Vada at Thiruvaiyaru and a palace at Devanampattinam. Arantangi fort and Manora complexes were built to reveal their zeal for architecture. On the river Cauvery, the Diwan Vada with a facade appears in yazhi shape stands as a unique artistic architectural creation, simply Thanjavurish. In this is to be found an architecture commixed with sculpturesque tablature and a new metamorphost art form in emergence.

Serfoji II's wives stayed in a mansion called Kalyana Mahal built in 1824 A.D. Some three and twenty people occupied this building and enjoyed royal attendance. A part of this Mahal had a print-press and a mint too. This building, standing

MARATTA PALACE - MANGALA VILAS

MARATTA PALACE - KALYANA MAHAL and BATHING GHAT

majestically on Thiruvaiyaru Cauvery-Ghat, with lofty tiers and three projections, is a sheer delight to watchers.

Like the Kalyana Mahal of Thiruvaiyaru is the Mangala Vilas of Thanjavur palace. This complex is known as Mangala Vasagam. Here lived forty two women of the Royal family. Of them, quite a few were danseuses. Morphologically, this building is high-Moghul-Indo- European architectural combine.

On the four royal Highways that run round the palace of Thanjavur many new buildings were risen with the help of the English. Serfoji II had a strong penchant for Thanjavur town lay out to resemble that of Paris. Water taps for drinking, aquaducts for flowing were all designed in the fort. Drain routes were laid and maintained by a separate department. A "Jalasutradhari" came from a foreign country; stayed in the palace for a long time; gave a blue print for water ducts, canals, machined wells and the like. Modi documents prove the above facts.

Choultries at Needamangalam Orathanadu were built during King Serfoji's times. Orthanadu choultry was called Muthambal choultry. Muthambal was King Serfoji's favourite flame. She on her death bed, appealed to her dear king, to have a choultry built in her name and feed the needy. Serfoji complied. This choultry, down the years, became a western type educational instituition. The front Mantapa of this choultry is in the shape of a horse-drawn chariot. Its foundation is on a rock base and the building upon is all brick-work with lovely statues. The building illustrates Serfoji's lust for art. A choultry

built in 1761 A.D. bore the name of Yamunambal, the third wife of King Pratap Singh. The facade of this choultry is abundant with filigree work. Like these, Rajakumara Bai, Rajakumaramba, Mohanamba and Drowpathamba had choultries in their names.

Manora of Caluvanaickanpattinam close to Pattukottai is highly illustrative of Maratta architectural skill. This is commemorative of Napoleon's defeat and the King's delight. Here are to be seen epigraphic inscriptions in Tamil, English, Urdu, Maratti and Telugu. In the hexagonal building of this fort, centrally rises a 22.3 metre high nine-tiered structure. A moat, stone walling, secret cellars, trading store house, a military gym, a ship dockyard, a library for defence personnel, with books on naval military exercises were all here. Of these, a few in ruins and the rest in shape, the fort and the tall tower still remain to our eyes' relish. This structure was used even as a light-house. Ships to and fro Sri Lanka, Sumatra, Salmon Islands and like places were harboured here. Such was its past glory.

Launching Mansions

During the reign of King Serfoji, besides the Thanjavur fort, in various parts, he had built many palace buildings. Were one to see into the nature of these palaces, with reference to their locations, they may be classified as

1. garden-mansions
2. hunting-houses
3. administrative complexes
4. choultries

Garden mansions were built in the forest outskirts for the royal household. Here are storeys and gallery halls, retiring homes and stables for horses and elephants.

Hunt-houses were built in the thick sylvan woods to help the rulers for their spree hunting and stay if necessary for night's watch. During Serfoji's regime a section of specialist rangers were groomed by the king in his palace. These accompanied the king in his hunting expedition and were lucartively paid for sharing the risk. Modi documents reveal this. The buildings in such places were called "Vettai Maals". Nilgiri Vettai Maal and Kodiakarai Vettai Maal are good examples. Administrative buildings were within the palace and elsewhere too. Choultries for rest and feeding also functioned as educational centres helping the pilgrims; where the public offered them food, clothing and shelter. Modi documents beyond doubt prove this point. A particular Modi record cites (14/10/1838) that there were fifteen choultries controlled by the palace. Rajakumaramba Bai choultry, Sakkuvaramba Bai choultry, Mohnamba choultry, Darmapadamba choultry, Yamunamba choultry. Saithambai choultry, Arasur chatram, Lakshmi Rajapuram chatram and Tillaisthana chatram were all built during Maratta regime. They are useful to the public even today. It is also important to know that choultries built earlier were renovated and maintained by Serfoji perfectly.

Colonies

After Thanjavur Nayaks, during the reign of Marattas, fresh colonies and settlements did appear. The important reason for this growth was King Serfoji himself. As part of this

growth, settlements like Pandaravadais, Tatti Maals, Upparigai, river Ghats, special bridges, palace controlled bungalows, Chatrams, Mantapas, Agraharams cheris and garden houses were all built. Serfoji's involvement in facilitating this growth sings his fame till date. Therefore it was Serfoji, we might safely conclude, as the only one of the Maratta kings, who dabbled in cultivating art and education through means of which he earned a name from even the English. His contributions to architecture are noteworthy. These attest Marattas' art and town development.

Board of Public Works

During King Serfoji II's rule very many administrative departments were created and some bifurcated. Each department functioned separately and autonomously. Modi records spell this out. Many were the different offices of public works to protect and maintain the buildings, roads, water supply and sanitation.

Through this department were supplied building material to government buildings, to village hutment, to the houses of the administrative officers; bricks, red rock, bamboo, thatch, trees, timber drums and dyes and masons were also sent from the board. To one who worked in the then government office at Tiruppunthuruthi logs of wood were given. Agraharams, riverine slopes and hamlets were properly laid out. Draftings of those days declare this. In Thanjavur alone, this department-staff undertook the whole responsibility for drinking water supply

(*Jalasutram*), street-drains, street lamps and other sanitary measures-thus prove the Modi.

After the advent of the English Company, in the town planning administration of Serfoji, the Company's influence considerably increased. King Serfoji did not like this. He was deeply concerned over this undesirable impact. Yet with the King's consent, many construction works were undertaken and completed. With the help of English Engineers and architects new buildings rose in Thanjavur. They were all of western style. On the four highways of Thanjavur, the old Nayaks building structures were pulled down and new housing colonies and halls took their place. If they were ancient buildings, without losing their unique terra lime coat and ornamental fluerons, they changed their shapes as adaptations to the western mind. Similar were the changes in road transport and tanks. It is this change that gave Thanjavur District its network of roads. As a result Thanjavur came to be hailed as the Paris of Southern India. The public works department service, which commenced during Serfoji's period with orthodox reservations, gradually yielded to the colony culture under the colonial impact. Anglo-Indian architecture became a blend and gained a new colonial slant. It was King Serfoji II who sowed the seeds of this renaissance.

Settlements

During Serfoji II's period agriculture and commerce grew to remarkable targets. Having built several temples, to run them

with all piety, the king created settlements for Brahmins; constructed houses for them, and gave them lands; this service of the king created new Agraharams. Of them that appeared in his period, Ganapathy Agraharam, Palliagraharam, Thiruvadi Agraharam and Kumbakonam Agraharam, Mellattur Agraharam, Vennatrangarai Agraharam are especially remarkable. These Agraharams, in general, had long streets with houses having round pillars, not very tall, in their pials. Buildings with such structures, of humble proportions, were built with brick and lime; some had two sections with flower gardens at the rear. The upper roof thatch in most of these were semi circular; the house segment adjoining the pial had within it rooms with pillars on all the four sides, in some without these. But many houses had a central patio. Thiruvaiyaru offers examples for these. These houses were tiled and as a category, made the whole Agraharam straight, in clusters. Ganapathy, Mellattur, Thiruvaiyaru Agraharams do have such clusters still. The style is traditional. But in Thanjavur the method of the Marattas prevailed, mixing the Tamil tradition and Maratta art style judiciously. The streets were formed according to blue prints.

Villages Named After the King

During king Serfoji's reign many new settlements were made for pure administrative reasons and these were given names of Kings, Queens and other heads in the king's court. Some of these were tenancies, functioning in king's buildings, generally for collecting land tax, storing grains or accommodating the administrators or housing officer's families. These bore the names like Tiruvisainallur, Perumabandi,

Pandaravadai Sarabendrarajapattinam, Serfojirajapuram, Yamunambalpuram, Sethubava chatthiram, Avusayapuram, Inathkhan Patti. For the buildings in these settlements money from the royal treasury, and public works departmental supervision were extended then and there as needed.

Consequently even in the villages, government buildings were built. The reign of Marattas thus scored a point in history. Though there was a special palace in the capital, Serfoji built many resorts in Thiruvaiyaru, Sarabendra Rajapatnam, Mahadevapattinam and Needamangalam. Therefore these places got urbanized and became cultural centres in their respective capacities. King Serfoji II was primarily responsible for these cultural change.

In Maratta period, another significant structure is related to building river ghats and Mutts. People considered rivers, tanks, sea and hills as sacred sites for worshipping and performing religious rites. As the prominent ghats on the shores of Ganga, so too were built ghats on the shores of the five rivers (Pancha Natham). The Cauvery in Thiruvaiyaru was considered on par with sacred Ganga. As in Kasi there are more than 200 choultries and 20 river ghats. During the Maratta period, Gujarathis too built a few mutts and ghats. This proves the commercial connection between Thanjavur and Gujarathis of those days.

The eighteenth century Tamil Nadu had virtually no river bridges. It was only Tulaja and Serfoji II who planned and built many bridges across the rivers for public benefit. On the way

to Thiruvaiyaru from Thanjavur, bridges on Vennar, Kutamurutti, Vettar, Thiruvaiyaru, and grand Anicut renovation are strong evidences to show Marattas' public works department services and architectural know-how. They built these bridges by damming and deflecting water by temporarily growing reed grass and standing a herd of elephants. By their price worthy talent, the history of Thanjavur attained more fame. It is no exaggeration therefore to call Maratta lineage as the backbone of Thanjavur ethos.

THIRUVAIYARU - MARATTA
DIWAN VADA

4

Caluvanaickan Pattinam in History

Between Puthuppattinam and Sethubhavachattiram is situated Caluvanaickan Pattinam east by south to Pattukkottai in the district of Thanjavur. This village is known as Sarabendraraja Pattinam. The name Sarabendra Raja was a special nom de plume granted to Serfoji II. Deeply devoted to saivism this king secured this name. On these grounds the place came to be known as Sarabendraraja Pattinam.

The village has two other names : Tulukkanvayal and Caluvanaickan Pattinam. Of the two, the latter is its most ancient name. During the Thanjavur Nayaks times it was a sea route port and a commerce centre. Named after those war men who went on frequent campaigns to Caluva land, this could have been named so. The word Nayakan means even today a leader first and foremost and as one who leads the many. Though the word Nayakan indicates a section of people speaking Telugu, the Kallars of Thanjavur District still retain the titles of Caluva and Nayaka. Whatever be the views about this name, the name was in vogue since the days of Nayaks regime. But in Thanjavur Nayaks's rule, only ports like Tharangampadi and Nagappattinam were significant. No historic evidence whatsoever pertaining to the Nayaks days about this port village

Caluvanaickan Pattinam has been available hitherto. In spite of this fact this port village must have attained some name of special significance during the reign of Konerirayan. This king had strategic relations with the Pandyas. Moreover this port Pattinam was close to the Pandya land border; hence it is fairly inferable that Caluvanaickan shanty was once a port town of maritime commercial importance, probably during the period of Konerirayan. Further research in this direction would make the history of the place bare and clear.

The phrase Tulukkan Vayal signified the village where Mohamedans, given to sea trading, settled in good numbers. These people were called Chonakas. The Coromandel coast population had a great fraction of Mohamedans. Nagore, Nagai, Athirampattinam and like towns certify to this.

The word Manora that is in currency in the present day is properly the name of its structure. It is true this word is a later arrival. The name Manora is nowhere to be seen in Maratta Kings' Modi records. Manora as a name could have been in the parlance of the Maratta peoples' lingua franca. Manora could also be construed as an inflected form of minaret whose meaning substantiates the structure of a standard tower. Another reading of the name goes to mean that the structure is mind-ravishing. (*Manoharamana-'Manokaram'* means the lovable quality). As a lofty structure with several tiers, it could have been for reasons other than these all that the Marattas named it so. As regards our purpose the name referes to the structure and it does not denote the site. However, one built in Nagore with a Columbine shape is being called minaret. We

might surmise that Maratta king Pratap Singh could have paved the way for building such structures and minaret as a word would have demurred into Manora. These explanations are possible. Of the other names of Caluvanaiackan Pattinam, TulukkanVayal is not frequently mentioned and Manora is proper to the memorial alone. One thing clarified beyond doubt is the ancientness of Caluvanaickan Pattinam. Though the name Sarabendraraja Pattinam came to stay during Maratta period, the popular name Caluvanayackan Pattinam alone got stuck to the place. One Modi note of 1805 A.D. (1746 A.D.) and another of 1824 A.D. offer the news that one Thathuvoji Appa was granted a plot of land near Kumbakonam which was called Serfoji Rajapuram. In 1836 A.D. the first Modi note with the name Sarabendraraja Pattinam was made available (10-76) Therefore we can deduce that Caluvanaickan Pattinam, the site of Manora must have been dedicated as Sarabendraraja Pattinam in 1836 AD. But the Modi archive note confirms the fact that the place continued to be known more by the ancient name than by the names which came later.

Caluvanaickan Port

European maritime commerce made Caluvanaickan Port one of extreme importance for sea transport and trade. Navigation, and commerce were the backdrop for the Europeans to gain foothold in this land. Port cities alone were the places where they first landed.As part of their general scheme,they wanted to have these sites brought within their powers and make them suitable for sea trade. In addition to all this, the sites adjoining the sea routes are of great utility by

virtue of their natural lay out and popular support. Fishermen from the days of yore during their sea ventures had this shantey as a direction marker. Even today it is customary for the people of the place to refer to this and plan their sea ventures conning the directions. The first ever places which came under the rule of European trading companies were all port cities of ancient Tamil Nadu. From Sangam Age to the present, it is felt in the Tamil Literature, Epigraphy and foreigners' notes that many groups of tradesmen frequented this land and exports and imports were going on. Such ports like Caveripoompattinam and Korkai of ancient Tamil land were well known.

Until the rule of Cholas, Caveripoompattinam was famed far and then this port was swallowed up by the sea. In the same manner Korkai port which was an export centre for Pandya lands for choice pearls and unguents, disappeared and became history. We might consider this as the first stage. In the second stage Nagappattinam port of Chola land came to the fore. Poompuhar port due to natural calamity sank in stature and became defunct. After 10th century Nagappattinam of Cholamandalam was given significance, which continued through Nayaks' and then Marattas' rule over the once Chola land. In Pandya Kingdom the part of Korkai similarly lost its name and fame. At the same time grew as sea trade ports villages like Periyapattinam, Nagore and Alagankulam. That Periapattinam attracted the Chinese was proved by excavations done by the Department of Epigraphy of Tamil University. The archeological evidence relating to Alagankulam declares its ancientness and has proved that there were Greek settlements there prior to the European advent. It is nevertheless obvious

that the ports of Tamil Nadu enjoyed a covetable fame. The European influx was in fact a grand scale commercial war. For all their commercial connections sea routes and navigation were facilitating reasons. Portugese, Danish, French and English, all came here and retained their holds in making their respective plotted histories. It was such a condition of war in a medium of commerce and trade that Caluvanaickan Pattinam became a strategic site and attained the status of a port.

Portugese were the first of the foreigners who entered the Chola Country and even as they shored up, they controlled the Nagappattinam Port. Apropos an agreement reached between the Portugese and the Thanjavur Nayak king Vijayaraghunatha, Nagapattinam was surrendered to the Portugese. The President of the Danish commerce chamber Ovegedde took efforts to remove the Portugese and appealed to the king repeatedly between 1611 A.D. and 1620 A.D. Vijayaraghunathar turned down the appeals of the Danish. On the 19th of November 1620 A.D. the Danish got the pride of Tharangampadi port as its exclusive possession. Both these agreements were written, one in Portugese and another in Telugu and are at present kept in the Danish National Archives in Copenhagen.

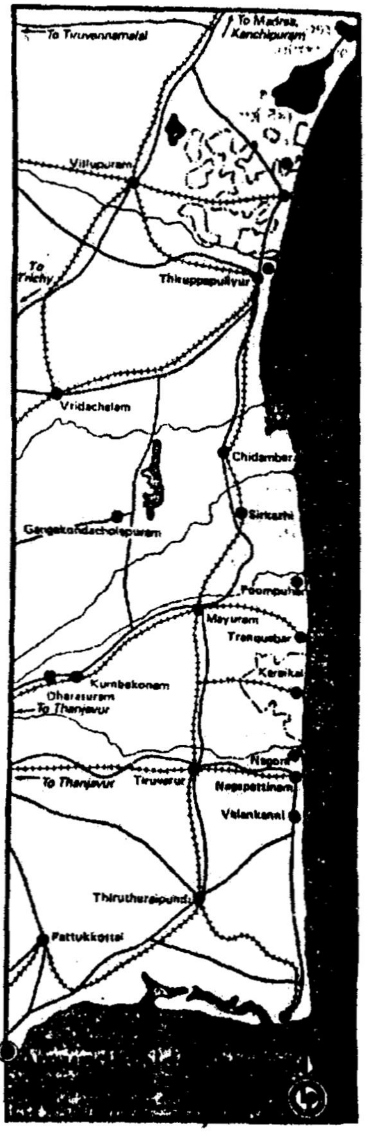
Thus in Cholamandal coast Danish and Portugese commercial power gained ascendency. After that the French forces took hold of Nagappattinam and Karaikal. As days went by Tharangampadi port lost its repute. All the port-structures and quays etc., sank into sea. It was in these days that the English East India Company's naval power was on its spread.

Though Chennaipattinam was the leading port city, the attention of the British was on the entire Coromandel coast and more particularly on the Chola coast. Pondicherry, Karaikal, Nagapattinam and Devipattinam strips became significant; the former two for the French and the later for the British company.

During the period of Dorin, a resident functionary of the English East India Company, the entire Cholamandalam subject to the Maratta rule came into the hands of the company. The fort of Thanjavur alone was governed by Serfoji II. As Caluvanaickan Pattinam was a gateway to the sea route of Sri Lanka, and Devipattinam down below was a centre leading to regions adjoining Tuticorin, the English prioritized this fort as part of their naval anchorage schemes. To compete with the French and to combat with other challenges Caluvanaickan fort remained firm, connected transport-wise suitably to the capital Thanjavur.

On these counts the port had a leading role. But the changes that occurred during King Pratap Singh's rule, the fluctuations in the state of Ramnad kings and their control, and the Marudu Pandyar-French connections were to be borne in mind. History has news to support that the French Emperor Napoleon sent an envoy of messengers to help Maruthu brothers oppose the English. Adjacent to the sea boards in Cholamandalam, regions subject to the rule of Sethupathi and Maruthu brothers were located, always giving precedence to the importance of Caluvanaickan Pattanam. This was the then geo-political truth confined to the said regions. But in Maratta's rule, especially in the rule of Chatrapati Sivaji Maharaja Saheb

(1832-1855 A.D.) Maratta Palace ships were used for commerce at this port. Recorded history and documentary evidence prove beyond doubt the truth of this port's excessive importance during the years close to 1855 A.D. either way.

MANORA
(Caluvanaicken Pattinam)

5

The Structure of Manora Fort

The English showed a keen involvement in constructing memorial columns and such buildings. In the history of architecture in India several tiered, lofty towered buildings built in Moghul style still stand. Similarly in Tamil Nadu, right from Sangam age down the centuries, many tall mansions, roomy Gopuras and seven-levelled terraces had been built. Ancient literatures attest this. With the background of an archeological history, building magnificent tall structures invariably remained part of a customary agenda. Likewise from the days of yore, building a Columbarium in the midst of palaces had been an architectural tradition. It is noteworthy to find similar structures of rectangular dove-cots in temple buildings. In residential buildings like palaces, garden-houses and in temple structures like sanctum sanctoram, Gopuram, and Vimana, the columbine structuration had been followed with reverence. The architectural treaties confirm this point.

Niches

In the archetectural treatises, dove-cot is given names like "*kapothika*", "*Kapothapalika*" and in Tamil "*Kapothagam*". Marattas in their palaces had built several dove-cots. Such buildings as theirs could not be seen elsewhere in other parts

of the Chola land. Only in the Thanjavur region of the Maratta period the columbine structured architecture could be found. In these niches of dove-cots, they tended little squabs and tumblers. They called these "Madappurakkal". Even today this word is fairly in good currency. During festivities these niches were lit with mud lamps and were celebrated as "Deepasthamba" (Standard of Lamps) This tradition persists in the state of Maharashtra even today.

In the palace building of Diwan Vada at Thiruvaiyaru, we can see a similar columbine structure. Near to the Nabab ghat and in front of Sahanayakar ghat niches for dove-cots layer upon layer in five folds are found. These building from their base up have a consistent hexagonal helical structure. Generally Indian architectural treatises carry a mention of this hexagonal helix. A bit of trigonometry is involved in the construction of such hexagon. Modi recods (58-31) indicate that in 1811 A.D. Marattas built such niched towers to squals. Nagore Durga is an instance of this kind.

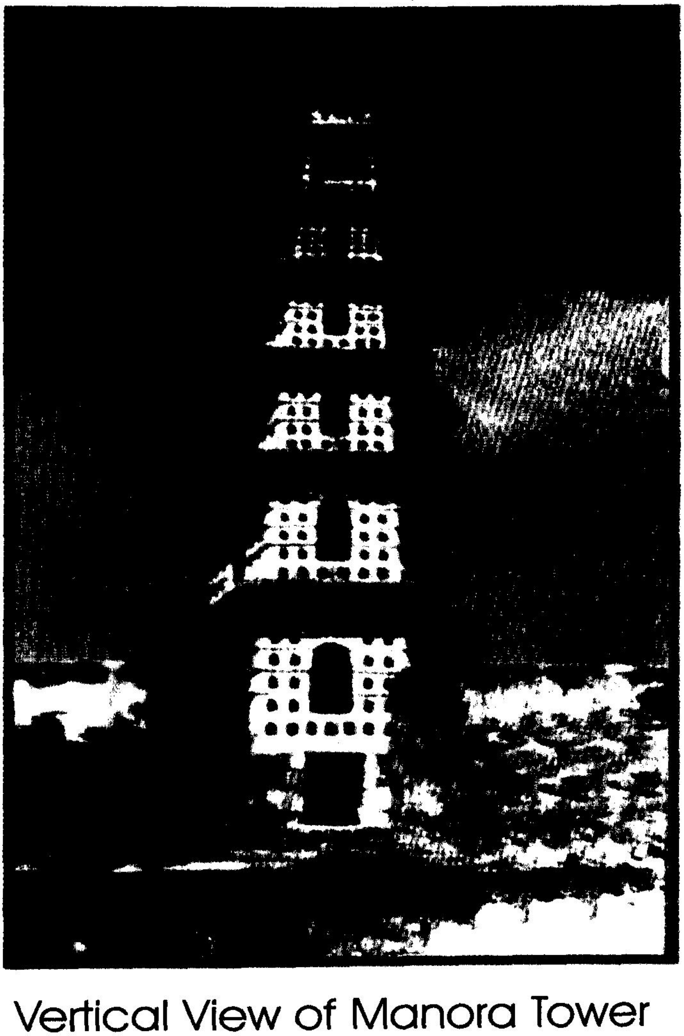
In Maratta King Tulaja's period there were grants to tend doves. On close inspection of Nagore Durga, the so called '*kapotha*' structure looms large hexagonally. On scrutiny of the structures of Diwan vada of Thiruvaiyaru and the Durga of Nagore, it could be conjectured, these were built before the times of Manora. It is evident that the structure of Manora, in all possibilities, is one of derivation from the parent structure. Similar buildings were built roughly during the same time in China too. But there are no evidence to assert that Chinese architecture had had anything to contribute to the development

of Manora style. Yet there is enough truth in history to show that the Sino-Tamil commercial connection was there from ancient times. But still there are no written, recorded evidences to prove that Manora structure was a further follow up of Thiruvaiyaru, Nagore columbine structures.

Fort Wall

Manora fort is an exemplary one with all features proper to a fort finely built with a technical know-how of which any amount of description would hardly be an exaggeration. The fort wall that runs round the hexagonal moat is of twelve feet, mean height. Upon this wall are vomitaries of defence built. These first appear to converge and then diverge. From the convergent potion war-men could array themselves with weaponry. In the interstices canons were fixed.

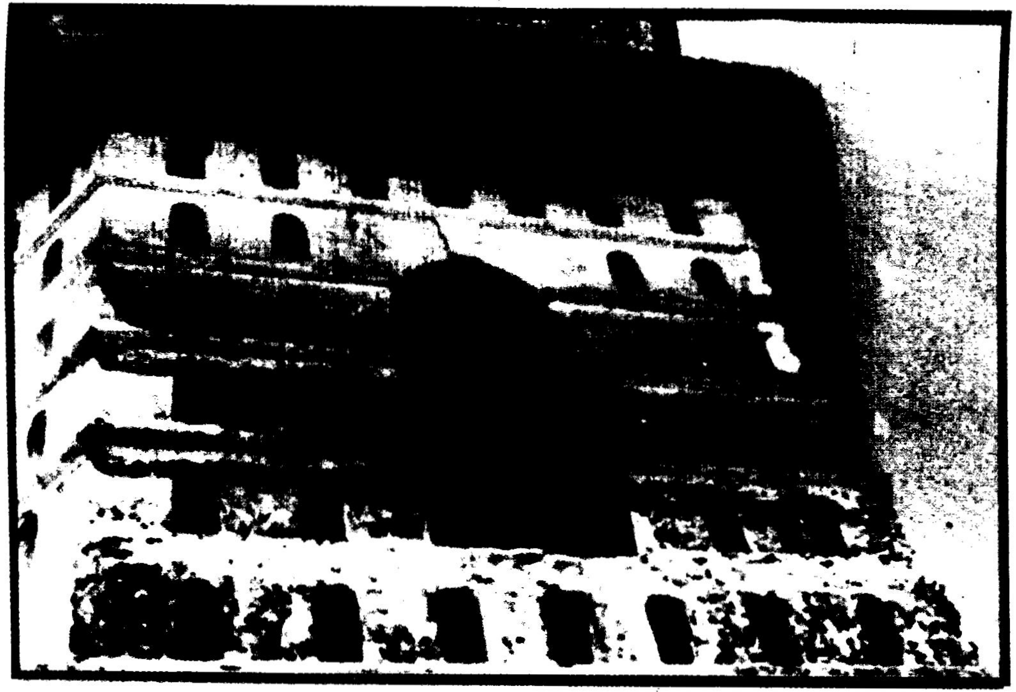
Modi record 19-66 of 1814 AD gives this information. So it is clear that the fort wall was designed to support canons and was a place of secure defence. To the west of the fort wall there are safety cellars. In these were kept all needed accessories required to build ship hulls and other weapons. The doors were also locked and sealed. At times, such as these that were kept under safe custody were found to be damaged and some of them were also missing. Letters in Modi archives refer to all these. Besides, records very clearly describe the safety cellar operations. From this, it is clear that the interior cellars within this fort functioned as lockers and armories.

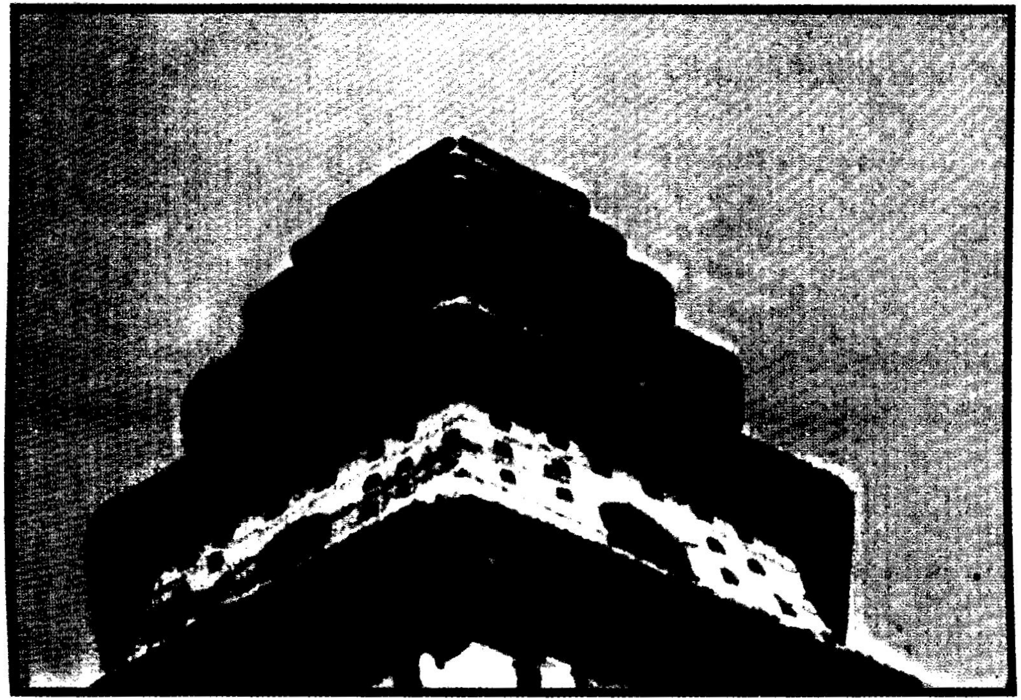
Vertical View of Manora Tower

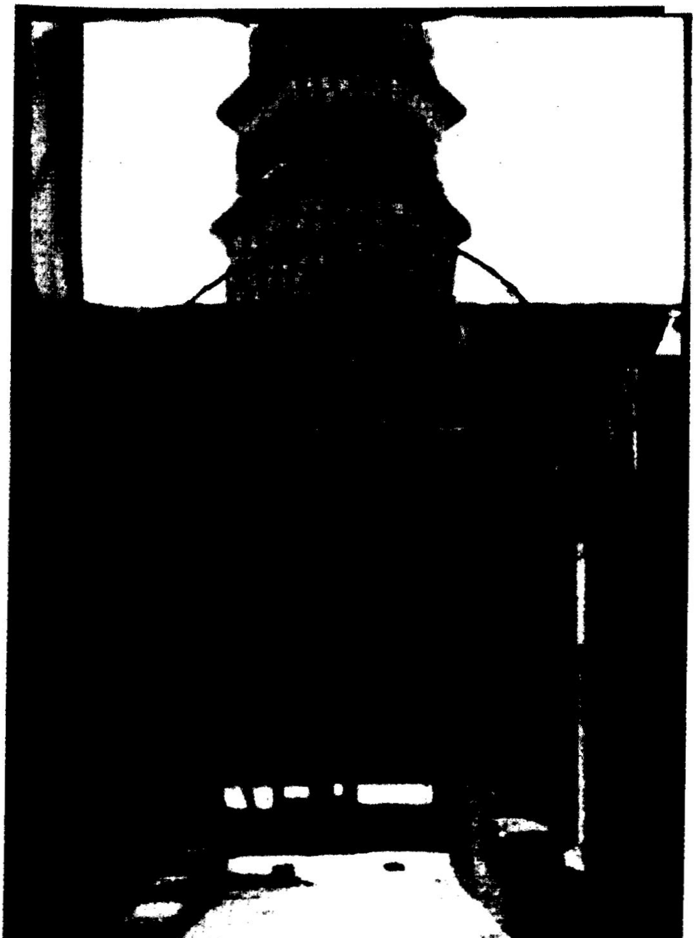
The Maratta King Serfoji II
(1798 - 1832 A.D.)

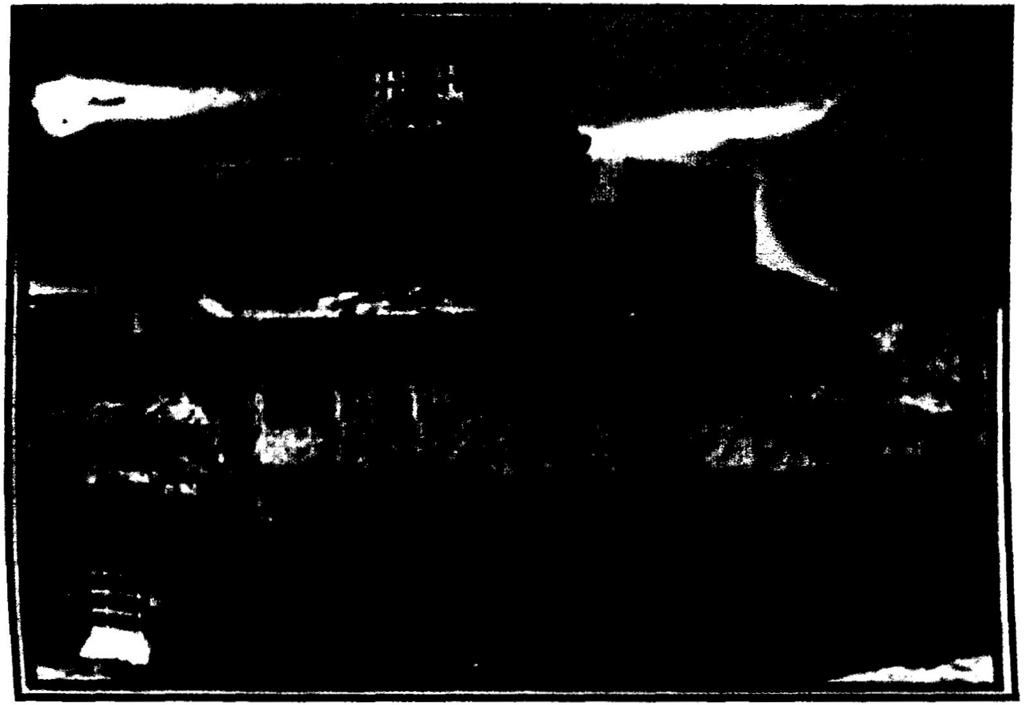
Manora Column - pigeon hole

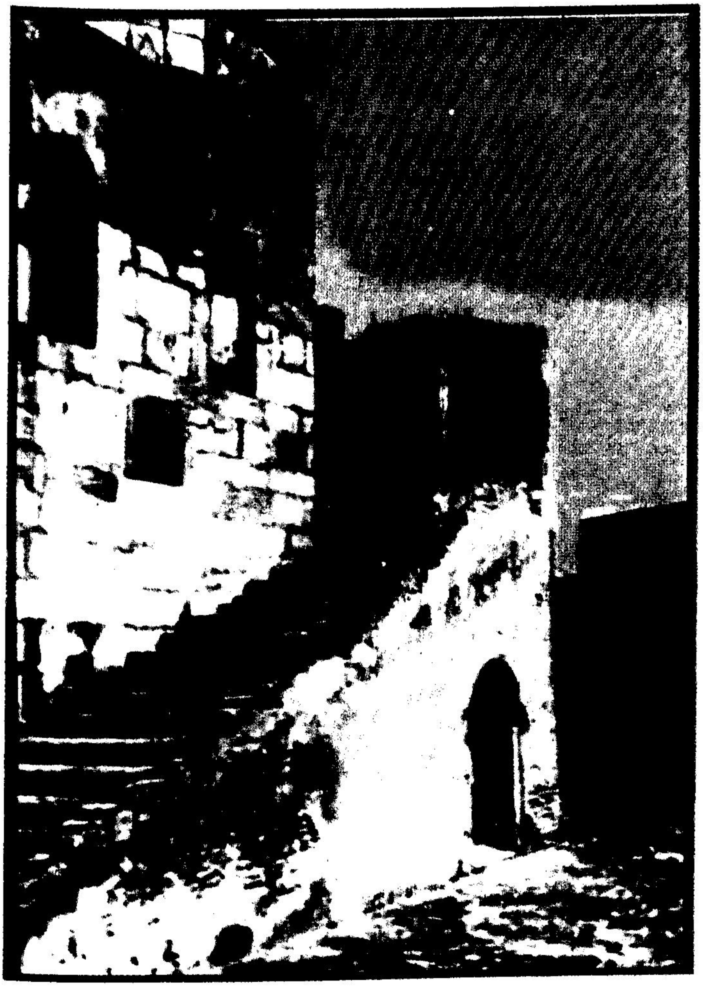
Column of the British Arms and the
Downfall of Bonaparate 1814.A.D.

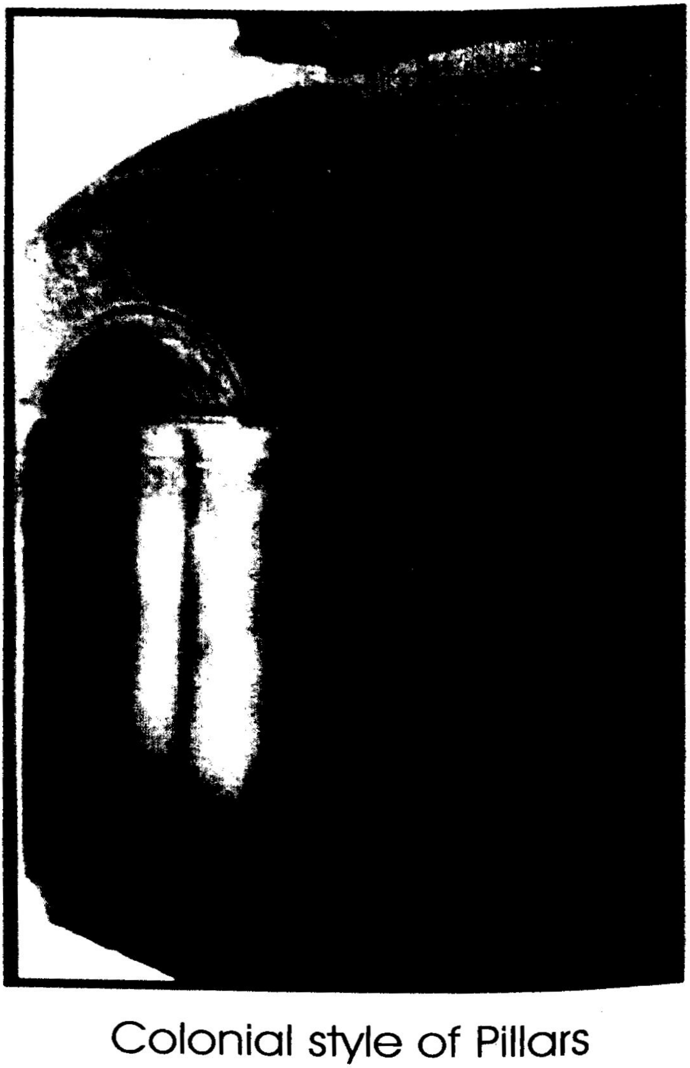
The Main Gate

Fort walls of Manora tower

Steps to tower building

Colonial style of Pillars

Fort Gates

There are three gates to Manora all in a line. The first two have doors of a very small size. The second gate is just past the moat. This beautifully fortified threshold gate is in western style. The pillars in the two gates are built of rocky stone. At the top of the pillar column rest spheroidal shaped abaci, a conspicuous Dutch archietectural trait. Some say that this belongs to European Renaisance art style.

On either side of these gate columns, are provisions for two to stand guard. Such pillars with caryatids belong to an ancient tradition of architecture. It was the duty of these guards to let people in or out on production of passes. On one side of the columns, the English East India Company trade mark had been carved. This shows that this fort was once under the complete control of the English. Though this fort had been built as a mark of joy on the defeat of Napoleon, it ought to have been let for the English totally for their keeping.

An Englishman who was in the fort-guard service of Manora had written a letter to Thanjavur Maratta King, Serfoji II in which he had humbly requested the king for assistance to remove his wants. Though the fort guard and the up keep of the fort was left to the care of the English, the expenditure relating to the maintenance of the fort and other payments was met from the coffers of Serfoji II. Two letters addressed to the king mailed form this fort are kept in Sarasvathi Mahal. They are in lovely English script. Of them one is shown hereunder.

To

His Highness Magah Rajah Serfojee
Rajah of Tanjore.

May it please your Highness,

That I with the most respectful submission beg leave to state, that tho and conscious of your Highness constantly bestowed benevolence on me but still by the repeated cravings of my credit and Portonovo, who are managing how to go to law with me & by the insufficiency of my pay to satisfy them therefrom, I am therefore necessitated to venture most humbly to entreat your highness the generousity of advancing me the sum of 200 pagoda that I may clear of these my only debts & lead a tranguil life under you Highness benevolent protection.

I would have persumed to beg this favour whilst your Highness had the generousity to assist me in first entering your Highness servise, but being then overloaded with your HIghness benevolence & ignorant myself of the extent of my debts I was enable to imposeon your Highness humanity. However as the longstanding debts sormounting with interest & fearfull of my creditors further proceedings I am confident that your Highness.

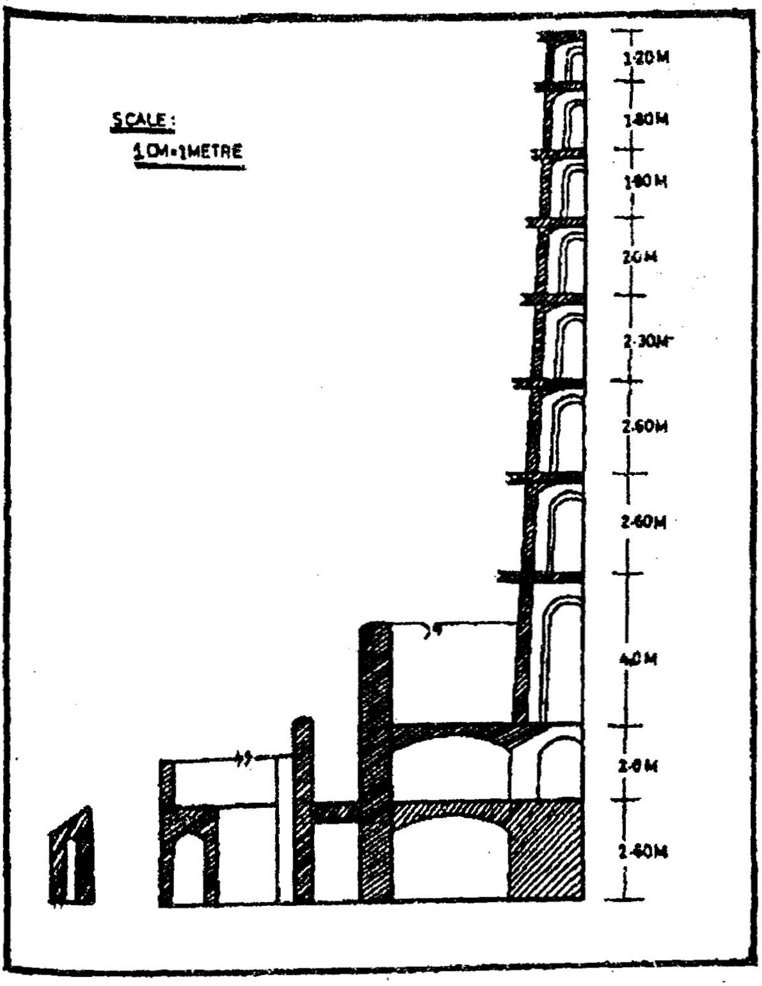
Highness will be pleased to bestow on me also this benevolence & order montly to deduct from my wages whatever your Highness may please to deem proper till the liquidotion of this & the former amount which your Highness been pleased to advance me.

I have the honour submissively to be with due respect.

Thalvanaickpatam,
20th May 1820.

Your Highness,
Most Humble & Faithfull Servant
Fridricke Heleny.

Manora - Section View

Through these letters, it gets confirmed that Manora was well under the rule of the English, at least in the year 1820 A.D. Besides, the fort was guarded by an Englishman.

Threshold Mantapa

The threshold door is of a curved shape. This curvature is characteristic of the neoclassic art style. The threshold Mantapa appears as if conjoined to this door. In this section of hull-shaped roof on either side, there are little Mantapas supported by four twin pillars. The hull roof of this Mantapa, the wall, the segments of the roof and pillars, all have the sheen of a conch – with a lime-wash decorative work. The shining circular pillars are plain without ornamentation. However their smooth plastering remains quite attractive to the eye.

Art-wise the pillars fall under the category of Greece – Roman derivation of the Ionic and Doric. The compound pillars (twin pillars) style-wise belong to the European renaissance. These reveal Tamils' talent for construction and their artistic know how, which in a sense is totally non-European, though semblances persist. The slaked lime of our orthodox preparation and the sea-chanks and oysters boiled to lime and the like were used for plastering this Mantapa.

Construction materials of the kind to which brick, lime and timber belong were taken to the spot on dhoes via sea from Point Calimere. Modi records (23-15) tell of these things in great detail. The Thanjavur palace construction engineers were specially commissioned to build Manora. One Narayana

Kothan Pillai permanently stayed in Point Calimere and held the charge of sending building and plastering materials assisted by Adiappa Kothan. Modi records speak high of them. In a section of the fort wall of Manora, on a slab madc of cobbled stones was a piscus shape relieved. This speaks of the Pandya times, as it was their tradition to have the fish sign shown in relief. It could be safely construed that many rock stones for this fort could have been brought from nearby Pandya Country. Particulary, black granite sculpturesque shapes and decorations temple- art —specific were utilized with this fortification.

Upper Terrace

The central tower-hall navel'd in the midst of Manora is known as '*upparigai*' in Tamil. In inscriptions this is referred to as simply, pillar. The height of this hall niche is 22.3 m. This nine-tiered tower is hexagon in shape. From the base to the top, it is six sided all over. On all the six fronts, there are six lunette windows, one to each side. The small curvatures in the outer wall of the first two tiers number to thirty on every side. In the third tier this number drops to twenty-eight, and up above, it further drops to a constant twenty-two unto the last.

The curved holes from the outer could be seen very clearly but from within even the keenest observer could be stone-blind to the exquisite beauty of the perforations; for the plastering is so smooth and cochineal with a hue of right-whorled chank. The number of stairs winding through the tiers reduce by one for every tier up and the upper storyed wall stands on a

rock cut into decorative zig-zags. The terrace that is raised with all the wall-work on the top story opens on the space.

Light House

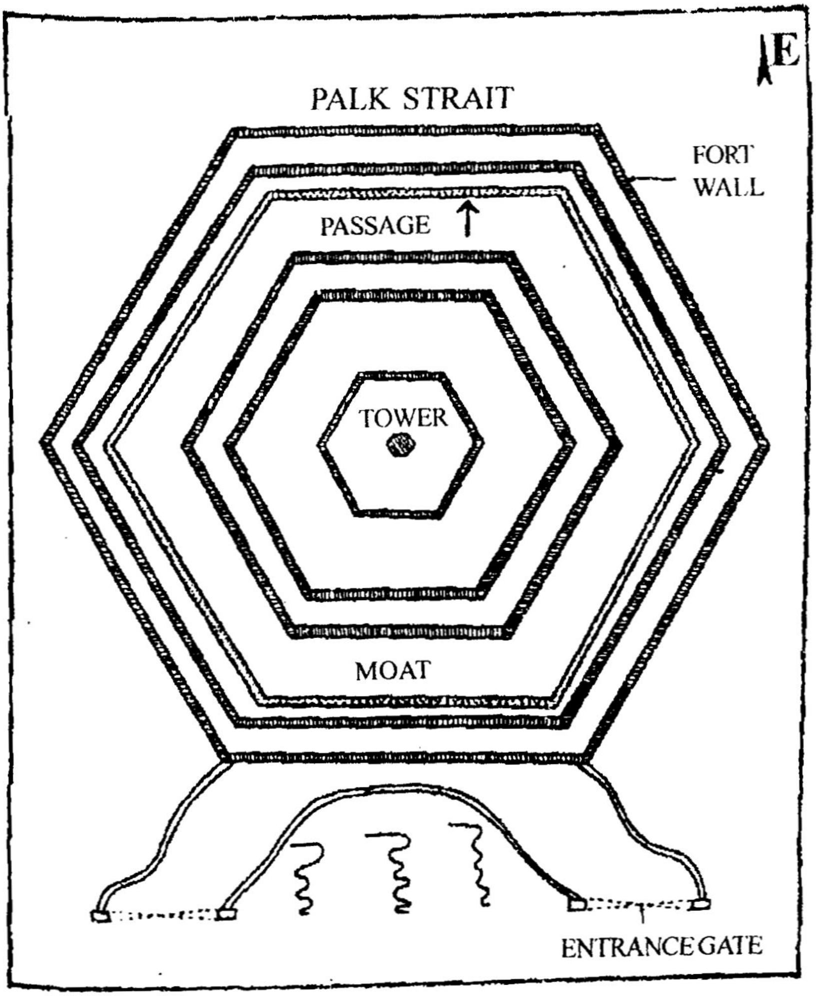
Though Manora was raised as a memorial of Napoleon's downfall, it was rather famed as a light-house than as a mere memorial. Fishermen of the place keep telling that this structure once had light showing on the beating waves. With reference to this, there is no clear and authentic historic evidence available.

Gateway

This fort, which like the lotus shape converging into a sphendone, has two gateways on either side. These gateways have twice two pillars each. It must be remembered that gateway pillar construction was integral to all construction art practised by the English. Upon this towering pillars a spherical stone or lime-stone bulk is to be found. Such pillars are to be seen even in Thanjavur palace.

Generally speaking the Danish commerce group that came after the Portuguese constructed one fort gateway in Tharangampadi upon which they placed such spheroidal stones. The same art form was carried on even during the Maratta period in a greater scale. On the pathway, near the curving wall, small little rooms are found. It is certain that these were safety rooms for warmen to stay and have their storage.

Manora - Ground Plan

Manora is a beautifully planned structure; there is no gainsaying it. This architecture appears to be a confluence of Ind-Islamic-and Saracenic styles. But the pillars inside the fort speak for the English Renaissance style. Tamils' technology and English art form run parallel in the design of this fort. It is worthy of note that high technical talent was available to the Marattas, while building such grand structures on sandy coasts before the watery main.

King Serfoji introduced the latest architecture of the west to the Thanjavur soil. By his efforts for about five and thirty years Caluvanaickan Pattinam was known to the world as a significant fort exporting things for which Thanjavur was famous; And that way, in the history of Tamil Nadu, this port shantey has its pride of place. It is our duty to preserve this fort in order to measure the rate of change of history in direct proportion to the growth of modernism by degrees.

6

Fort and Moat

That Manora is a fort which is proved by its moats. Moat, by definition, denotes a deep trench dug on purpose. By its utility it can be considered as a border for security. To protect the inner fort is the moat designed and is named accordingly in respect of its function, which is not at variance with its naturalness. Right from Sangam age, moat and fort are complementary tradition; the former girdling the later, the later well ensconced within the former. Many names are to be found in the structure of different functions in fending off the foes. In architecture literature and in epics like Ramayana and Mahabharatha and also in the Vedic Age were names in vogue descriptive of some moat like structure. These great texts of yore describe the history of the development of such structures which later came to be known as fort, moat, and fortress wall.Were one to see the border security structures one might easily classify them as :

1. water-line of defence,
2. a border of mountain range,
3. a border of forest and
4. a territorial border and
5. stone-walling and
6. combination of two or more of this (a mixed border of defence)

From these classifications, it becomes apparent that a fort can boast of having either natural borders or artificial borders or both. The borders of defence are known by names of substances of which they are constituted. The encastlement of a fort may even be by a concretion of stone, land, forest and waters. This is 'Misradurga' at its best; the Tamil word "Aram" derives from "Aranyam" meaning thick forest.

Manora castle moat is water-girt; hexagonally surrounding; and is isocentric with the fort and the tower, six sided. Similarly with even angles (the symmetry of this hexagon within hexagon is due to II/3 radiant turn of an equilateral triangle upon itself to form the vertices which the sides connect) The moat is 12' wide 10' deep and 180' long in circumference. Stone-redrock made, the moat is firmly bunded and neatly dug. As the whole complex is encompassed in a small area, within perspective, they are all delightful to look at.

Draw Bridge or Hanging Bridge

Over the moat, on to the central tower structure, there were two bridges both nearly destroyed; only their vestiges remain. One of them was the threshold gate bridge and the other one behind was built to a small scale. The two entrances on a line were connected by these draw bridges. This fact is inferable from the left- over iron railings with agraffe.

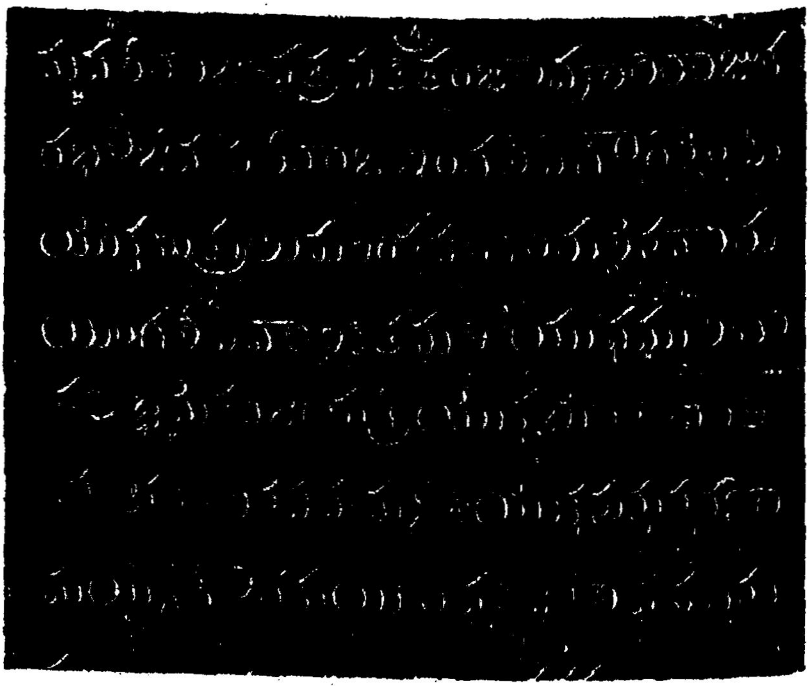
Constructing draw bridges over moats was a time-old practice for which we find references in Sangam literature. The

bridges, so laid, were chiefly wooden and deftly levered; mainly to prevent the foes entering into the fort. Manora draw bridge is one of Tamil-traditional structure.

At the back of the fort a small door way is found. At present this remains closed. This might have been once an emergency exit or a furtive access route for select single persons strictly for personal use.

The fort's front gate is a smaller one; at present it has a flag stone-brick walk on either side of which is a semi- circular concavity or well. As the draw bridge over the years gave place to the brick walk, so too might the extended moat up to the main threshold have shrunk to the size of a well of this kind. As inference proceeds, it is not beyond one's guessing that there ought to have been yet another salient drawbridge at this point; and over years, either for want of maintenance, or of responsibility, facility and utility, the salient structures might have dwindled and undergone several changes. It is known from the reports that Serfoji II had a master plan to keep the moat ever full. Like the '*Jalasutram*' formula of Thanjavur, one was in operation in Manora too. In the palace garden inside the fort, a well sunk in a grand scale is found; a canal duct connects this well to the moat's west with a sliding shutter. This underground conduit deserves to be examined. Whenever water welled up it sought level through the canal duct with the moat. When the well dried up water from a nearly tank must have been drawn out for moat-filling. There is a sluice gate to the East of the moat to drain into the sea, whenever it was overfull. Such a well- planned moat denotes the ditch-fence-acumen of the days

which is worthy of further research. This collocative structure of duct-moat-bridge is viewed by experts as Anglo-Marattan milange.

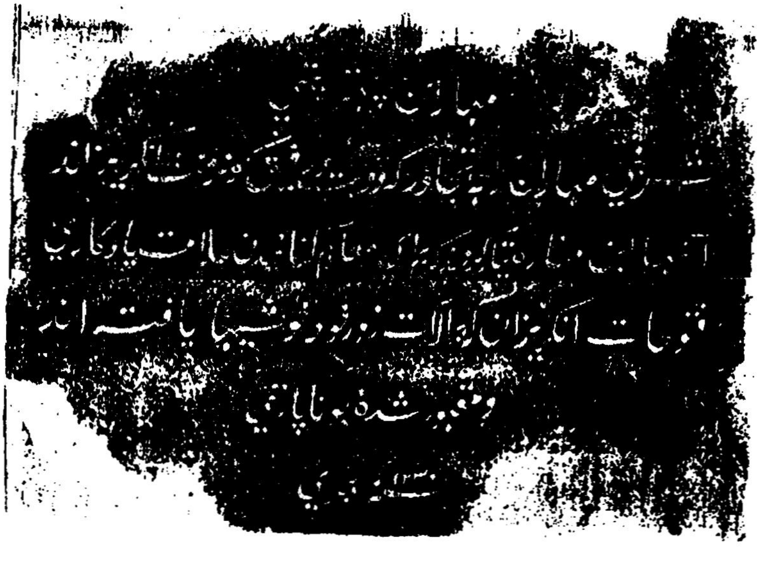

TELUGU INSCRIPTION

7

Manora-Inscriptions

Stone inscriptions are history-capsules. They help a great deal to read into the past history and also make historiography. Having known the importance of this, our ancestors have left these stone inscriptions for us to peruse. Serfoji II did commendable service in making such inscriptions

URDU INSCRIPTION

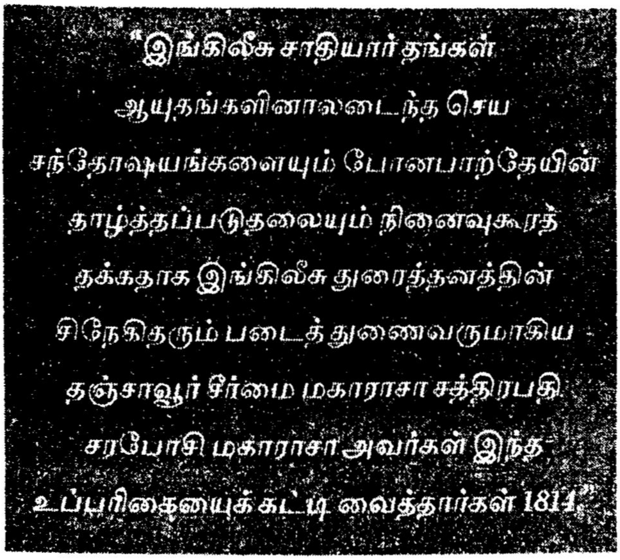
relating to his times. Interested in literature, language, fine arts and other variegated areas,this far-famed king cut into stone very many things for people of different races and languages to read and get informed. Some of Serfoji's inscriptions are bilingual as Tamil-Maratti; Tamil-English, Maratti-Prussian; some tri-lingual as Maratti-Tamil-Telugu, Maratti-Tamil-English; some quadrilingual as Maratti-Tamil-Telugu-Sanskrit; some quinlingual as Maratti-Tamil-Telugu-English-Urdu. From these can be inferred that Serfoji was polyglot in temperament. There were highly informed and experienced scholars in the services of his royal palace who could inscribe stones, copy cuttings and do more epigraphy. To have fostered such special services, King Serfoji's far-sightedness and amity with the English were greatly responsible. Inside the palace epigraphic editing and scribing were done by people called "Adlipikaras". In addition to scribing on stones, the king went after copying old inscriptions as well. It was indeed praiseworthy; the king made similar inscriptions in Manora fort in five languages. These inscriptions are marmoreal.

Having built a great tower as a mark of victory in a war that took place in a distant country, and inscribing the details in five languages, do reveal king Serfoji's loyalty to the English and his generous assistance to them. In Manora the quinquilingual inscriptions prove that then, were people living there speaking all these different languages. It may be considered that the inscriptions were cut to celebrate commercial amity.

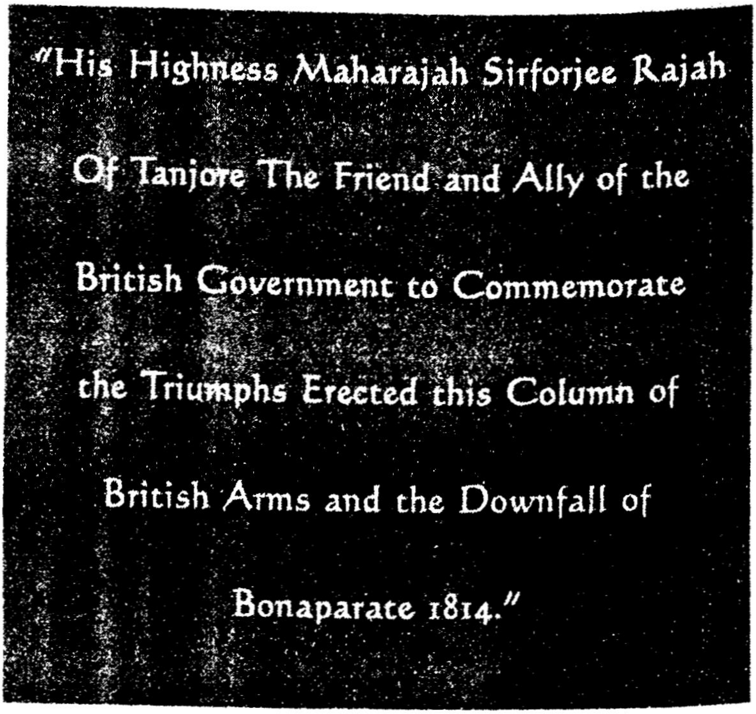
The inscription of Manora fort tower speak of memorial of Napoleon's defeat. Sethubhava chattiram is a village close by Caluvanaickan Pattinam. Modi records tell us that there were English settlements.

In Manora fort there are five inscriptions, well -scripted. They are as shown below:

TAMIL INSCRIPTION

ENGLISH INSCRIPTION

Though all the stone inscriptions of Manora speak of one event, they differ in style. As evidence we may cite the use of the word '*upparigai*' (Upper Terrace). On the stones here are used words like '*upparigai*', '*dwagachoudham*', and 'column'. The English 'column' means pillar and also tower. Hence it is clear, this structure is several layered. The word Manora, as scholars read, means simply a mark of victory.

In the Maratti inscription is reminisced Thanjavur king Chatrapathi's glorious rise on account of the English victory.

This is called 'saaliva'. In the Telugu inscription is mentioned the *Dwajachowdam* as erected by the king in celebration of his famed victory on the fall of "Bonaavarte" and to commemorate the participation of all his allies in extending support to the English in the year "Salivahana Sakam 1736". Bonaavarte refers to Napoleon; (Truly 'Saaliva' 1736 was Annus Mirabilis for Serfoji)

The Urdu inscription is so beautifully carved to captivate every visitor. Thinking that the Tamil-English slabs as writing boards, some visitors had their names cut on them, causing damage to these historic evidences. The Maratta slab stone is much mutilated. In a way the script form was responsible for its fate.

During the anti-Hindi agitation that took place in Tamil Nadu, many mistook Maratta for Hindi letters and defiled the slabs. This is the contention of Tamil scholar S. Raju; yet the quinquilingual inscriptions of the place are a unique speciality. All the Manora inscriptions are exquisite beyond description. It is the bounden duty of posterity to protect and preserve these inscriptions that sing the praise of King Serfoji.

8

The Defeat of Napoleon I

Napoleon Bonaparte (A.D. 1769-1820) was a great French Emperor. He was born to Carlo Bonaparte and Letiza Ramolino of Corsica on 15th August in the year 1769 A.D.. He was born in Ajaccio; and joined the military school of Brienne when he was just ten. It is significant that the then King of France Louis XIV offered a scholarship to this poor Napoleon to undergo special military training.

In the 1789 A.D. French Revolution, Napoleon took a keen interest. The critical lustrum in French political scenario from 1795 to 1799 A.D. gave Napoleon an opportunity to marshal the French forces. In the year 1796 A.D., he scored a victory against Austria . The entire northern Italy fell to his power. At this time the Royal French wanted to check the English influence for it considered the commercial rise of the English as a great obstacle to the economic growth of France. It was an era when the English, the French and the Portuguese were bent on making new commercial zones in the Eastern and South Eastern countries. Not atypically France, the sworn rival of the English took efforts to check the English spreading power. All the war stratagems of Napoleon were motivated by the one objective of destroying England's naval supremacy and

commercial outposts in the East. England considered Napoleon's declaration of war as part of a very big scheme, totally hostile to the prospects of its foreign trade; and they extremely opposed it. When things were like this Napoleon's first campaign was on Egypt. A great war took place on the shores of the Nile in 1798 A.D. between Napoleon and the English fleet admiral Nelson. In this war Napoleon embraced defeat. His efforts were in vain and he lost his hold on the East. A new government came to stay in France on 9, November 1799, with Napoleon as its first Consul. From 1799 to 1815 , the history of Europe is regarded as the history of Napoleonic wars.

Maritime trade and Sea War

To destroy the maritime trade of the British, Napoleon was working with grand plans and Britain could in advance read this and planned to form a European union. Thus England increased its naval strength. With expanded projects, its commerce in the East underwent drastic changes. Very many new commerical centres started developing. For such efforts of England, the union countries like Austria, Prussia and Russia firmly stood by. In 1806 A.D., in Austerlitz, the Austrian troops were defeated and Russia was defeated in Cinab. The entire Europe came under the umbrella of Napoleon's power and by 1807 he came to be famed as the great Emperor of France.

Napoleon's defeat: Between 1803 A.D. and 1815 A.D. many were the war events that went on between the French Republic and the fellow Europeans powers. Historians call this

period the period of Napoleonic wars. Starting from 1803 A.D. Napoleonic war efforts, taking help from Spain went on against Britain supported by Austria, Russia,Sweden and Naples . This is called in history as the Third Alliance.

Napoleon attempted to take Britain by launching a sea war with a fleet of two thousand boats across the English channel. But it was in vain. He could succeed in severing many of the countries that were close to Britain and isolating them. Yet Britain's commercial links remained intact. Britain's all Europeans sea routes further extended. Napoleon planned to destroy all these routes in toto and to realize this objective he created a continental system. Napoleon thought that Britain would ultimately give in, if only its sea trade was put an end to. Napoleon sent commands that Britain should not exercise its naval supremacy to entertain any kind of commercial relationship with any country wheresoever. These commands were known as Berlin command, Warshaw command, maritime tax and fontaigne blue command. These commands forced Britain to indulge in clandestine trade links. Napoleon brought under his control all the seaports that might possibly help Britain's clandestine trade.

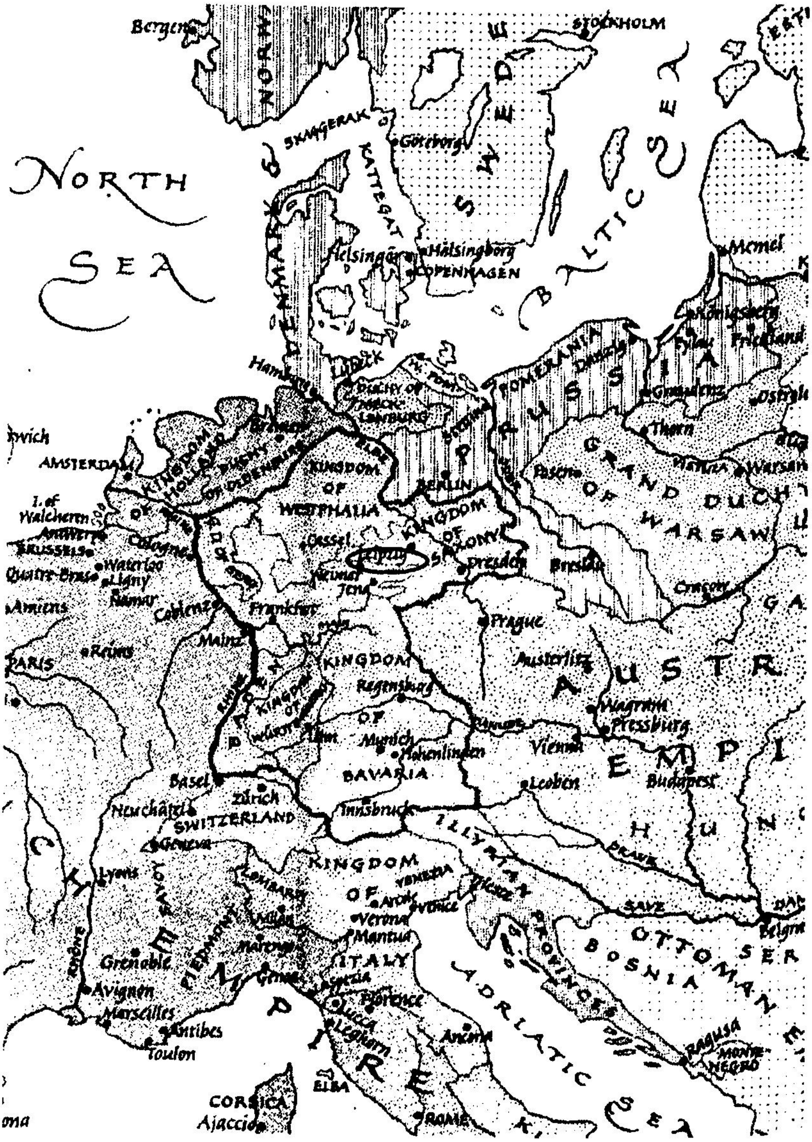
In 1812 the Moscow war began. Six hundred thousand French soldiers died. Moscow troops retreated. As it was a winter war, many thousand soldiers perished miserably. Encouraged by Napoleon's reverses in the Moscow war, England joined hands with Austria, Spain, Russia and Sweden and launched a war against Napoleon. In 1813 A.D. at Leipzig Napoleon first suffered a great defeat. Napoleon had to leave

his throne; lost his fame; was sent to the island of Elba. As a last effort, in 1814 A.D., with a small army Napoleon reared up. He again courted defeat. In 1815 A.D., once again, he repeated it in Waterloo and this was his final battle which he totally lost; he was taken prisoner and sent to St.Helena to spend his last days.

Manora Inscription and Napoleon's Defeat

The year indicated in Manora inscription is 1814 A.D., in which it is stated that Serfoji II, the Maratta King had built this upper terraced tower to honour the English victory and reminisce Napoleon's defeat. The war referred to in this inscription is 1813 A.D. Leipzig war episode, which was the place of his first ever defeat and by which he lost his throne. English victory in this war paved the way for their boom in sea trade, and a depression in France.

Significant were the proceedings of Napoleon and the English propaganda against him, which made the news of the day; and for these reasons, Serfoji out of his love for the English and involvement in sea commerce and ship building built a fort for his sea fleet, at Caluvanaickan Pattinam incidentally commemorative of Napoleon's lost war at Leipzig. It is profitable to know the historic background of Manora and get to know more than what meets the eye.

MAP - BATTLE OF LEIPZIG

NAPOLEON

9

Caluvanaickan Pattinam Fort

It is not intended in this chapter to describe in great detail the growth of ancient port towns and sea routes controlled by the rulers of Tamil Land. Yet a brief statement on some ancient port towns is well in order to indicate the excellence of Tamil Nadu and its sea commerce.

Kayalpattinam was once a famed port of Pandya Kings once upon a time. In the 13th Century Marco Polo had come to visit this port; in his notes he mentioned that Arabian horses were imported here. Another historic document recounts the Chinese visit to this place.

Korkai port was one more of similar category. From here were exported pearls, gems and other fragrant unguents of the Orient. Records by foreigners and literatures in Tamil belonging to this period throw light on this.

The eroded Periyapattinam was situated near Mandapam. Here were found chip spalls of old China during excavations conducted by the department of Archa eology of Tamil University. The authors of this book were really fortunate to have had an opportunity to examine this evidence eye to eye.

The port at Alagankulam was one among the many that were lost to sea. On disinterring the sea bed past the shallows, chank bangles and Roman clay vessels were found in abundance. Many were the tourists from different lands to this port which was in its hey day during Second Century A.D.

Nagapattinam alias '*nigama*' was an antique port of Chola period. Marco Polo had called this "*button*". Ptolemy had named it '*Nigama*'; and in a diary of a Chinese visitor it was noted as 'Nagavadana'. History informs that this port had been under the successive and simultaneous control of Portuguese Dutch and the English by turns of circumstance. It is very much inferable that this port city of Nagapattinam once had Chinese connections; and here was built a Buddha Vihara and propitiated. And this news preserved documentarily as a salient part of Tamil History. In 1867 A.D. news about this Buddha Vihara was found recorded in the Christian registers. The adjoining Nagore and Karaikkal portions had similar connections and commerce. 17th and 18th century records attest these facts. One more port of no mean historic significance adjacent to this was Tharangampadi. Given to the control of the Dutch, here appeared a Dutch fort and a settlement. Because of European withdrawal and change of power, the commercial importance of this place altered and many buildings thereafter ill-maintained, got ruined. Some were renovated and are being kept as historic colonial monuments to this day.

Caveripoompattinam known as Poompuhar was a milestone in the history of Tamils. If one were to harangue on Tamil culture, history, victory and opulence, hardly can he ignore

Caveripoompattinam. It was indeed the axis of a culture around which the history of the Tamils was in rotation. Cilappathikaram has a lot to sing in detail the glory and plenitude of this place. Many were the news items relating how and where export and import took place, and how the people had the things from the shippage stored up and how scattered lay gems and all on the sands of Poompuhar etc. Sangam lietrature has references to prove how pronounced the importance of this port was during the 3rd and 2nd centuries before Christ.

In the Tamil History numerous were the ports to boast of; to harbour the vessels from all over the world; to develop commerce and in a swing these very ports helped Tamils to seafare and settle elsewhere in different parts of South East Asian countries. Tamil art and culture dispersed to different parts of the globe spreading its branches like the plaited fieus tree and taking roots like laurel. This greatness is still to be seen in the catenating history of the Tamils, which passed the Maratta period too. Manora fort finds its due place in the outline of this history. For it was not merely a port city place- wise, but also had a dockyard nearly. Archives prove the point. After the advent of 'Yavanas'(probably Ionians) and 'Sonakas' the ship building docks and sea commercial links had had a fresh face- lift.

Port City

Modi records reveal that in the Sethubavachatram and its outskirts, which was part of Manora and the famous Caluvanaickan pattinam, were built dwellings and mansions

for English occupation. A servant by Uramithkhan was sent to serve in Caluvanaickanpattinam (Modi 16-59) to reconstruct and furnish a house for John Father and put up a 'pandal' for 70 spans, some three hundred bamboos, 8000 palm thatches and two hundred mats were sent (Modi 11-188) this place. Two letters submitted by the guard of Manora to the King of Thanjavur requesting him to make provisions for the supply of the above materials clearly prove that the English were given all the assistance when sought.

The English settlement of Sethubhavachatram close to Caluvanaickanpattinam was virtually a part and an extension of the port city. Guest houses had been built by Serfoji to host the English. As Sethubhavachatram, geographically, happens to be the cape of the port many ships could easily quay in and out. Ruins of buildings under vestigial remains confirm this conjecture.

The Ships Owned by the Maratta Kingdom

In Thanjavur Maratta period Nagappattinam and Caluvanaickan pattinam alike attained fame. Sri Lankan archives tell that ships from Nagapattinam sailed to foreign lands and Modi reveals that much timber from Sri Lanka was unloaded at these ports. It is thereby confirmed that the ships of the Maratta Palace were put to sea during this period.

Brahadeeswara

Of the well known ships of Serfoji II, one was Brahadeeswara. Knowing the greatness of the Big Temple, the King had named the ship in all piety, for all Marattas loved the Tamils and the Thanjavur temple. It was indubitable that the intention of the Maratta King was to make the world know of Lord Brahadeeswara

Prasad

Another reputed ship of this period was Prasad, not as big as Brahadeeswara. Hitherto, the names of these two ships alone are found in references, but besides there ought to have been boats, dhoes, yachts and firemes big and small. Modi reveal that the water way like Cauvery and Kollidam were utilized for inland transport.

Inland Transport

Boat transport was at its peak during Serfoji II's rule. From Point Calimere and from lower Anicut boats were plied to Thiruvaiyaru; from Nagappattinam to Thanjavur and in the Kollidam waterway there were regular boat services to Tirumazhapadi. Likewise there were river roots to Vaithyanathanpettai and another that passed Koviladi. In Maratta rule there were boat houses, like Thiruvaiyaru boat house, Vennar launch, Point Calimere launch and another at Lower Anicut. These were of a very special kind. From Point Calimere

to Caluvanaickan Pattinam, there was a liner service. Caluvanayakkanpattinam was upgraded into a *ship* building dockyard from a mere boat terminal.

Even at Thiruvaiyaru, some little siffs, skulls and wherries and punts were built; and outriggers too: Portage was subject to a levy. Small sea boats were in Nagore pandar and Thirumallaivasal (Modi 1777, 85, 35; 8) To go to Chennaipattinam from any of these places, there was a regular liner service. Maister Tornwall Samarian, an Englishman came once to Thanjavur port and went back to Chennai using the liner. This news is cited in Modi reference. Kayaks and Canoes were available for hire. For inland transport skiffs and punts were largely used. Modi also reports that people had great difficulty in those days in crossing rivers. To remove this difficulty the Maratta Kings contemplated building bridges.

Ship-Building

Caluvanaickan Pattinam was the fittest location to build small scale snugs and ketches and commission them. However, Punts, randans, ferries viremes and long-ships were also built. When Serfoji went to Calcutta, he inspected the grand ship building yard there. He procured books written on ship-building technology and wind-jammer technology. He kept these books for reference in one of the halls in Manora. It was Serfoji's unique capacity to have all the expert readings on cabotage and maritime ships collected and kept it in a library. Dock-workers and caulking oakum specialists were pressed into

service at this ship building yard. A regular sea farer was there to council during the ship building operations. He lived in a bungalow at Sethubhavachatram. He is referred to in the Modi as "*Nameanuka Sevakam Parkinraras Kovindappa Naickam*". The name 'Nameanuka' in Marathi meant guide or Co-traveller. Another by name 'Umarsa' found in the same Modi record must also have been an expert in ship building technology. In the city of Caluvanaickan Pattinam many iron smiths timber workers and carpentry lived.

To building ships all necessary things like iron anchor cable and Killick and hawse and other crown-like items were all available or manufactured. In the vast sandy front of Manora are to be found small scraps of iron and files lying scattered. There ought to have been probably a hard ware shop. Timber should have been brought from point Calimere and Sri Lanka. To build ships, they used Alexandrian laurel trees (Mode 1822:2-102; 1822:10-74).

These reports of Modi tell us that a big ship-work had been going on. From a note of 1926 (1826:4-436) is to be learnt that at Caluvanaickan port there were special ships for the palace people and that by 1826, there was frequent ship-portage in this area. In another note is given the fact that the English who arrived at Caluvanaickan Pattinam had seen a ship and even wanted to take it for their use on a rental basis. This note is dated 26th Jan 1838. Also known from this note is the fact that before leaving the port every time they had killed a cock as a sacrificial offering.

Sea Battle

In the Modi note of 1773 A.D., the following piece of information is found "An Athirampattinam merchant with a ship load of rice went to Colombo and on his return brought Areca. The wind-jammer failed and sails gave in.The ship struggled. Ramnad Taluk Officer sent four gunmen and beat the crew bos'n and tried to lift the areca. Without letting it all, we have safely stored the ship goods in Sambumahadevipattinam Gunmen from Ramnad fort are also with us; the crew captain is in custody. Kumbiny Gunmen with their canon balls to capture the farm lord by force have made an appeal to Ramnad authorities" (177:147-149)

This news reveals that there was commerce between Colombo and Athirampattinam and Areca was an import item; besides it would be known that there were signs of hostilities between Ramnad rule and Thanjavur regime. In another Modi report there is news about the capture of a ship sent to the Maratta King of Thanjavur.

"........from Nagapattinam an order of a shippage and tax that is due from Beshkesh to Maharaja was sent. This ship was seajacked near Sarahat close to Ramnad frontier; A Ramnadian had snatched the order, knowing full well that it was addressed to the King. The King, angry over this incident sent his troops over Ramnad and took the fort; and then, Tulaja with a far-sighted plan gave the fort back to Ramnad King but made the King reimburse all the expenses incurred by his troops. With the ransom amount and wealth so collected, he returned

to Thanjavur and had his daughter married off forthwith to Kattikara spending a lot (K.M. Venkatramiah 1987:131)

By this news it becomes evident that there were sea wars over frontier issue between the Kings of Ramnad and Thanjavur. For the same reasons perhaps the Chaluvanaickan fort was upgraded with fortification. Thus the port should have been active for free portage, along Adirampattinam and Point Calimere routes without any hurdle.

"Safar" Going

The word '*Safar*' is from Urdu. *Safar* means one who pilots; one who is a conductor. Safar-going pertains to the risky service of searching seamanship. In a Modi note is this news got: "To Colombo and Jaffna orders were issued to go on '*safar*' using dhoes" .Another piece of news: Palaya troops, chank-takers were asked to go on '*safar*'. No one was ready. Only two agreed and went; for about three years, they were given a pittance for that". It is deducible from all this that there were people who took the risk of '*safar*' going and inspecting the sea.

Chank-taking

"Chank-takers" – This phrase implies the industry of taking chanks. The takers were given a wage of 12 chakras and five 'panas' for every thousand chanks; Some other agents offered 14 chakras; one Adam Muthudurai sent a petition to the Sarkar in 1780 A.D. appealing that the government must also offer 14 chakras for the chank-takers. (Modi 1780-3-164:7-539).

There is news about pearl picking and argosy like ships to carry them. These prove that in Maratta period, there was pearl gathering too. To Colpena and Malacca ports unpricked oyster pearls were exported (1801.2-120, 121) Malacca isle was due east of Sumatra but west of Malay peninsula. To these ports a shipment of 15 "*Thookus*" of oysters from Nagore port was sent by one Swaminatha Chettiar . In another ship belonging to one Shaik Maya Ranganatha about 5 "*Thookus*" of oysters were sent, worth 3344 ¼ *varagan*; 5% of which was the shipment charge.

Inspecting the shipdock at Calcutta

In 1821 A.D. Serfoji II went to Kasi on pilgrimage. It was a great landmark; for it foresaw many prospective changes in the Caluva Naickan port structure. On the 5th March 1821 A.D. the King inspected the dock at Calcutta. The futtock-pit where the ship stood ,the draught on which its hull was seated correct to the length and breadth of its strakes, the stevedore flights, the anchor, Ganga on the west and several shutters blocking the river waters (dykes) and pipes to drain the wells – all these were seen by King Serfoji.

After the building was completed, the Ganga river was allowed to flood in and the ship could be safely launched into the main water way (K.M. Venkataramiah 1984:392). Thus he had written what he saw there in a letter dated 25-7-1821. (1821,5-151,152)

Having seen it all, learning the importance of their ship – building expertise, King Serfoji II appointed an Englishman who was a talented ship engineer on a pay of Rs.180/= (probable time in history when the new currency was introduced). This Englishman from Calcutta was later sent to Caluvanaickan port. To assist him a team of talented workers from the Public Works Department of Thanjavur palace was sent. Carpenters and smiths also found their place in this team. (1821;563)

In A.D. 1822, a large scale ship building operation must have taken place at this port. We are not given to know the exact number of ships owned by the Maratta kings. Because of this lacunae in statistics, it is also impossible to know the number of ships commissioned immediately before King Serfoji's period. But the ship squabble that took place in A.D. 1771 involving the King of Ramnad facilitates our guessing that during the rule of King Tulaja, there must have been small scale ships, boats and catamarans.

There is a note available to this effect telling us that a windjammer sail ship can accommodate an export cargo of 46 '*Karisu*'. Words like *karasai*, *karisi*, *karisai* and *karisu* all these denote a certain unit of measure, so says scholar V. Chokkalingam. A 'Karasai' is equal to 200 Parai or 400 bushels; roughly equal to 16 gunnies. If 16 gunnies make one '*Karisu*' 46 amount to 736 gunnies. Thus it comes to be understood that in those days a sailship could easily take 736 gunnies. One could imagine the quantity of goods that these ships could have brought back from other lands.

Ship Permit

During Maratta's rule the English power increased. For the ships plying on maritime trade permits were issued. These permits were called "Uroo" or "Uroopasu". "with the pass I have secured from Chennaipattinam government in "Uroo". This phrase indicates that permits were given in the form of passes for ships and these were issued from Chennaipattinam .

Foreign Relation

Coromandel coast had all the requisites to promote ship transport. During the rule of Marattas ships from Caluvanaickan Pattinam and Nagappattinam sailed to the isles of Salmon, Colpena, Malacca et al. A note reading "taking the windjammer we would sail upto Salmon islands and surrounding pelagoes" proves that people of those days have sailed past even peninsular Sumitra, Malay. Salmon islands are close to Australia, more than 6500 miles away. In those days that the ships of the Tamils had gone very near Australia proves their praiseworthy sea-faring. The ancientness of this commercial connection is also indicated by the Dravidian relics to be seen in countries like China, Indonesia, Australia, Japan and New Zealand.

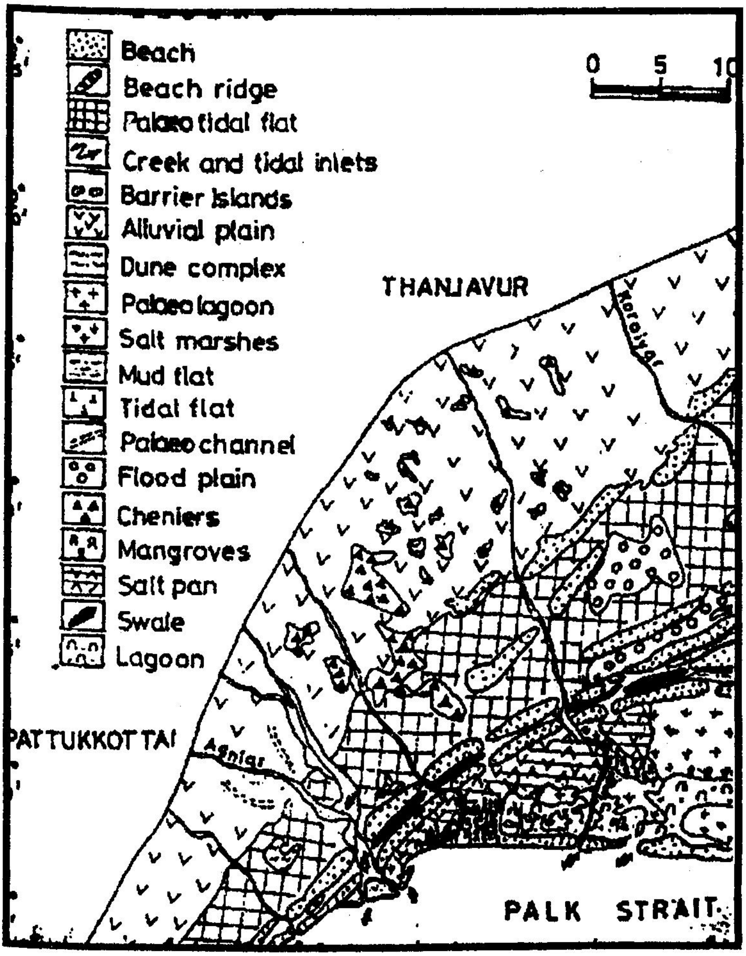
Ship-rental Contract

In Sivaji II's rule, there was made a seven year ship rental contract with one James. Modi reports show a number of suits filed for and against, between the king of Thanjavur and James Ross. This rental agreement written on the 16th of July 1838 A.D. was historically significant. As per this agreement,

the rental amount for "Brahadeeswar, Prasad" was Rs.6000/= per annum; amount for repair work was Rs.400 per annum which could be deducted from the rent. So the net rent collected was Rs.5600/= Every year on 17th June, the amount should be paid to the government either in kind or cash or both. The kind included things brought from Salmon isles. If the repair work cost more than Rs.1200, a certificate to that effect should be sent with the signature of a qualified witness on grounds of which the expenditure would be deducted against the rent. Besides unexpected loss due to wreckage should be borne by the owner of the ship. In one such record three men of Nagappattinam have signed as witnesses.

Between Ross and the King of Thanjavur, many disputes arose over this rental agreement. Records dated 4-1-1842 A.D. show these. In 1836 A.D., James Ross took the ship "Venkita Reddy" of one Meister Peten and in 1837 A.D., a Dowlad Prasad of Pala Nagar King on rental basis. Documents showing the above information had a stamp value of Rs.16/= and bore the seal "Pokkisham" on either top corner of the first page, superscribed "Ship Rental Agreement". In the seals found in this document Tamil, Telugu and English were used. It is evident from these records that around the year 1842 A.D., the ships of Thanjavur kings could either have been sold out or worn out. However history has not recorded the fate of king's ships. Yet after 1777 A.D., Caluvanaickan Pattinam port became a great feature because of Maratta rule. During Serfoji II's rule, the port was renovated, thereafter its growth was on the wane. So from 1777 A.D. to 1855 A.D., Caluvanaickan port remained glorious all through, historically speaking.

GEOMORPHOLOGICAL MAP OF MANORA PORT

10

The Geomorphology and Eco-surrounds of Caluvanaickan Shantey

Oceanology and coastal geomorphology help us to understand the natural history of Caluvanaickan Pattinam. The history relating to the tradition of fishing and sea commerce is closely associated with the history of coastal geomorphology. The fish richness of the sea and its usability as a sea route, the natural coastal structure – all these contribute to its navigability. To know how this naturalness of place has been conducive to fishing, sea commerce, the port of Manora and Sethubavachatram and Raja madam, and Caluvanaickan Pattinam sea coast related ideas do help a lot. They also help us understand more about the environment and eco-surrounds.

If one could know by what means did changes occur on the Manora coast, one could predict what changes possibly might take place in the present coastal region henceforward.

The coastal sands are easy to be seen for any one to study the changes that are taking place everyday. Sea waves and streams and very many paludous regions and continuous sequencing of waves have created different kinds of coastal outline. Manora famed Caluvanaickan Pattinam stands as the

focus of a semicircle. In the coastal strips that extend from Point Calimere to Devipattinam, the changes that have occurred through chiliad of years are well writ. By measuring these changes, it is possible to know how sea brine can change the coast line and how the velocity of these waves could erode things wholly or partially. From quaternary to date the geomorphologic changes that have occurred are quite visible in this strip. It is also understandable that the whole coast line from Nagappattinam down to Athirampattinam, Point Calimere, Caluvanaickan Pattinam , Sethubhava Chatthiram, Tondi and Devi Pattinam was full of resources for the Tamils' maritime trade and fishing. This strip ranges from 10 degrees and 15' north correspondent with 79 degrees 30' east to 79 degrees 55' east correspondent with 9 degrees 30' north. Between these latitudes and longitudes a coastal area of 850 square kilometres lie enclosed. The changes that occurred in this region are learnt from the atlas, satellite mapping and aerial photos of the place. The synthesized geomorphologic map offers guidance to know the coast line function of Caluvanaickan Pattinam. The isocontour lines of the place slope towards the sea. The surface geography shows a wavy layeredness.

To the inland regions through land and waterways transports had taken place and these inland transports were preliminary for developing the sea commerce of the times. The rivers of the region that entered the sea were also at times back water ways. Because of the paludinal rise in water and consequently rise in the streams the continuous coastal geography has got serrated in different places. Because of this undertoe, several dune-like promontories are seen here.

From Caluvanaickan Pattinam to Nagappattinam the average shore width is between 100 and 120 meters. Between the long corridors of coast lie stretched bores, back swamps, and primeval podsols and plains of ancient marshy catchments. All these were natural occurrences in the Caluvanaickan Pattinam and Raja madam regions. There are to be seen clayey spumes and firths.

On a survey of the shallows and the benthos of this region, it could be conjectured that there ought to have been the ancient coastal ridge. Particularly in the Raja madam portion, on its south and south eastern region, there are many sand cays. They look hook-like; such cays are also to be seen to the east of Point Calimere in cuspid form. But to the south of Muthupettai and the eastern woods of Serthalai, there are growing sand cays. The total structure of this region make for the central sand dunes of Point Calimere. In Raja madam Manora regions, retarded cuspid land fronts are seen. These are akin to immature sand dunes. They are seen also on the littoral estuaries of rivers like Vettar, Vennar, Uppanar, Arasalar, Thirumalairajan, Pamini, Vellar, and Agniar. The sand dunes are parabolic in some places and longitudinal - transverse in other places. These might be thought of the as the late forms of the palaeo channels.

Because of the changes that occur in the sea level frequent transgression and regressions might have occurred. These macro changes are shown in coastal long firths-corridors and paludinal eyots. Such happenings must have taken place during interglacial or later quarternary period, i.e., some 125

thousand years ago. On this basis it is surmised that the regression of sea here was of a halocenic period some six thousand years ago.

Ancient paludinal swamps, and eyots were peak resultants of central halocenic sea- ingression. Sea-promontories of the coast are recent and must have formed close to halocenic period's sea-regression. But eyots, holms, saline swamp bores and growing dunes and other cays indicate the current sea's erosivity and impact. The proneness for sea to make inlets has started roughly in 200-225 A.D. and has been on till date. Because of such changes in sea level parts of Vedaranyam and Athirampattinam might have got submerged. This submerging on a geological time scale is the main reason for new coastal lines to develop.

When we see the coastal geomorphology of Caluvanaickan Pattinam beach, beach ridges, swales and tidal flats, mud flats, paleotidal flats, paleo lagoons, sand dunes, cheniers sand spits, salt pans alluvial plain, salt swamps and many such structures of terrain are seen. Amid these in the Raja madam region new swamp plains are in the making.

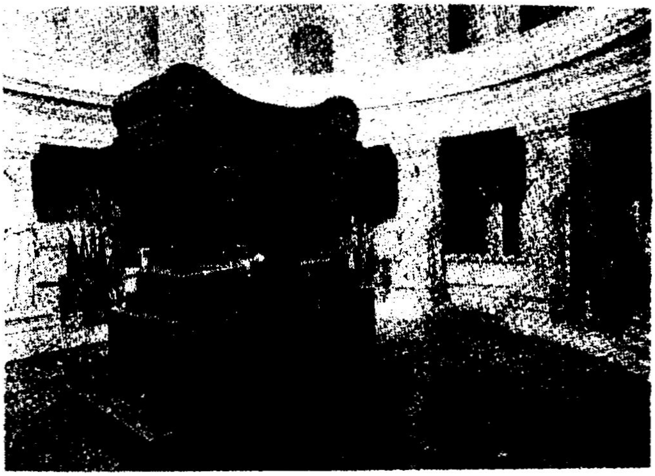
Manalmelkudi is subjected to a very great possible alteration. As the river courses changed the coastal sand dunes started appearing differently. In the sandy parts of Point Calimere and Sethubava Chattiram because of paludus and splits coastal regions do not have continuous even measures. But in Caluvanaickan Pattinam, particularly frcm Manora onward upto Sethubava Chattiram, the sandy marina is fairly wider.

Using this strip of coast a tourist spot can be envisaged and developed. It is also possible to dry up the briny deeps and paludus of this region. So in the days to come, this part can find a place in the I.T.D.C. map, because sand dunes stretch from Devipattinam via Manalmelkudi, Kattumavadi upto Manora fort, in the rivers estuarine firth, because of the conflict that goes on between the river eagre and the sea waves, the formation of clay is not likely. It is fairly prevalent in almost all the estuaries.

Geographically speaking, beach is a temporary or short time formation of main-spume. According to the nature of sea fauna and flora, the structure of the sea coast become acknowledgeable. The coastal sands are so grained because of sea waves, sea winds and sea streams both neap and ebb. In the Manora sea coast the coastal region is one of rough rise and swell of sea tides. The tidal sell is of the order of 20 to 30 meters in Manora region. But in places like Ammanichatram and Kattumavadi these are slightly broader. Beach ridges and inland access corridors are also to be seen in the Manora region. These also take after sea-holms and cays. The appearance of ridges big and small is a constant feature from days of yore. These are because of the waves' diadic functions and sea breeze and these simply print the natural eco-occurences upon the coast. The beach ridges of Caluvanaickan Pattinam are slightly off the coast line. The height of the ridges are scaled to the rise of tides. But certain changes occur according to wind directions anabatic and catabatic, and according to the place of their occurrence. Yet all these ridges appear to be fairly straight in shape.

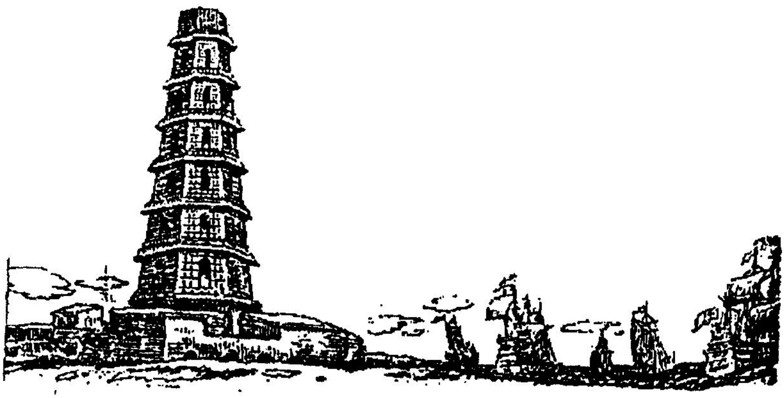
The differences in these ridges, the natural location, the tidal nature and miasma— all these are constituted according to the eco-surrounds. These are to be specially seen in the alluvial beds of Cauvery and Vaigai. From Manalmelkudi down to Manora tall sequences of beach ridges are seen. Upon these ridges, several sea side settlements and villages are created. Of them Kottaipattinam, Tirupalakudi Tondi, Meemisal, Kattumavudi and Sethubava Chattiram are important.

Manora seashore is situated in the midst of beautiful nature-rich surroundings. With a scientific approach and methodology this shore line can be transformed. It is our primary duty to achieve this transformation. Boat transport and museum and such tourist attractions can be developed in this region. There is no doubt that this shore region would invite both foreigners and inlanders as an alluring tourist spot in the days to come.

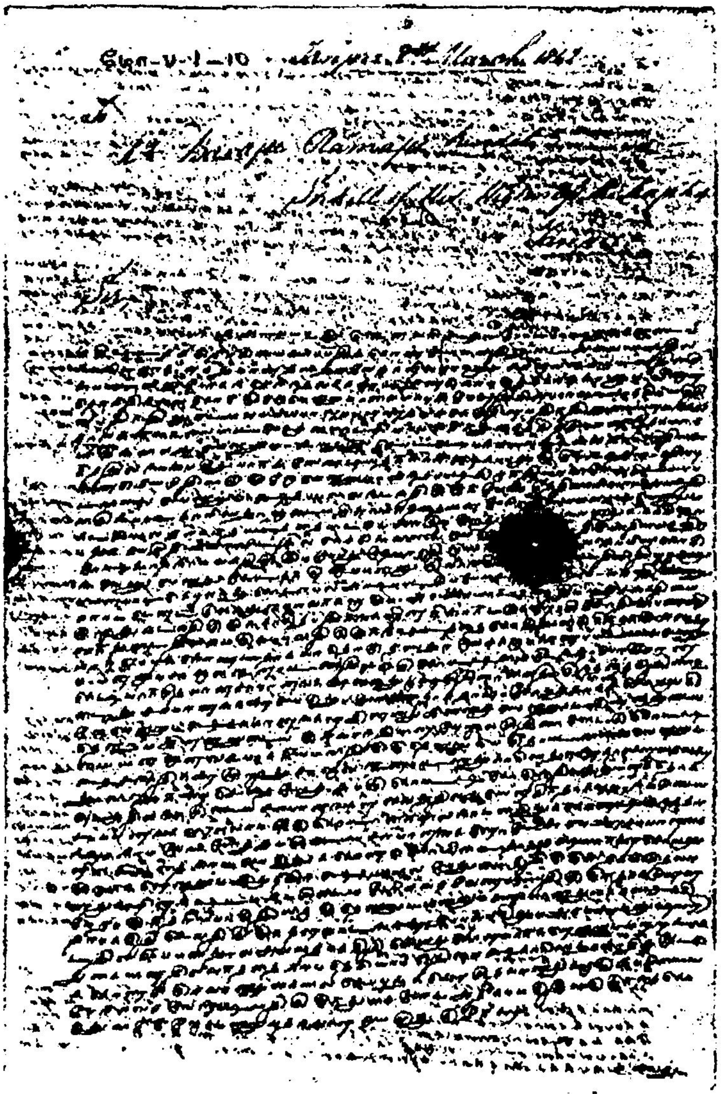

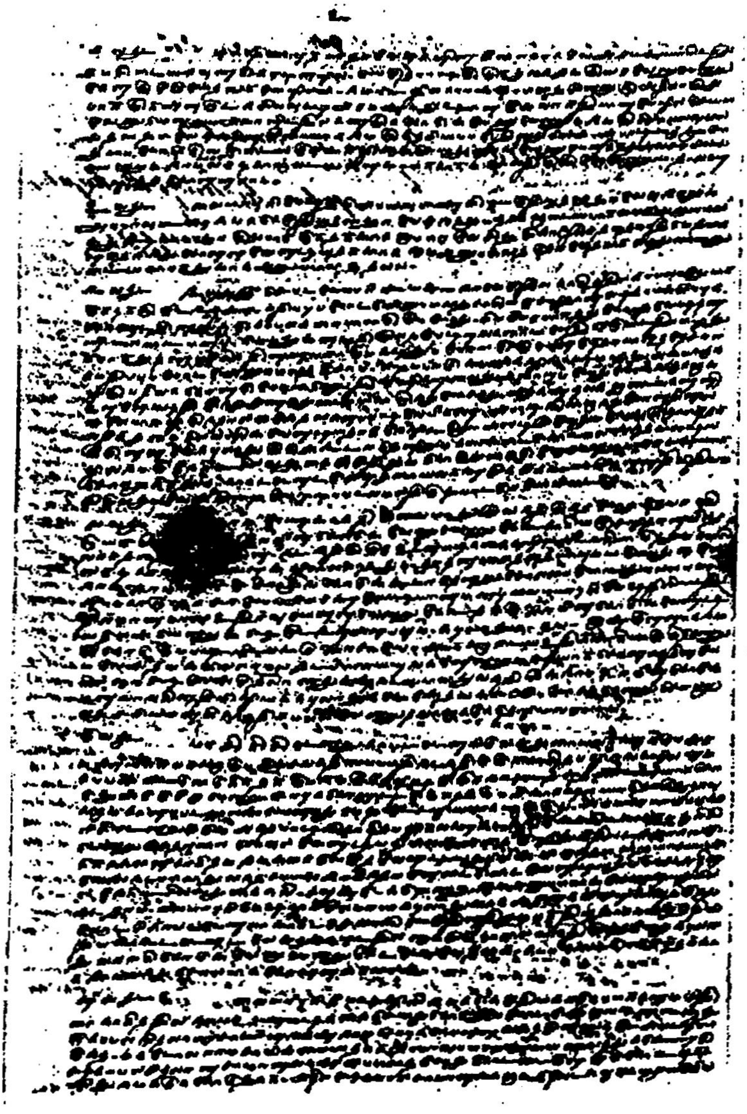
Napoleon's Tomb in the Hotel des Invalides, Paris.

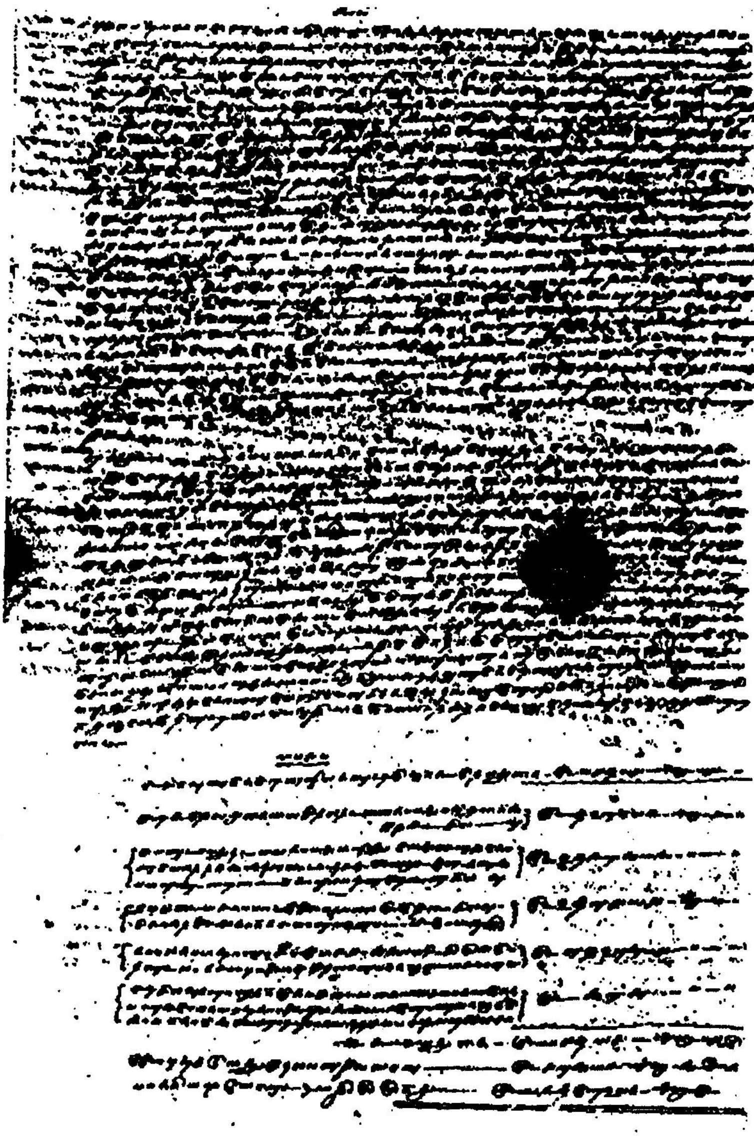
ARCHIVES MATERIALS OF SARASVATI MAHAL LIBRARY

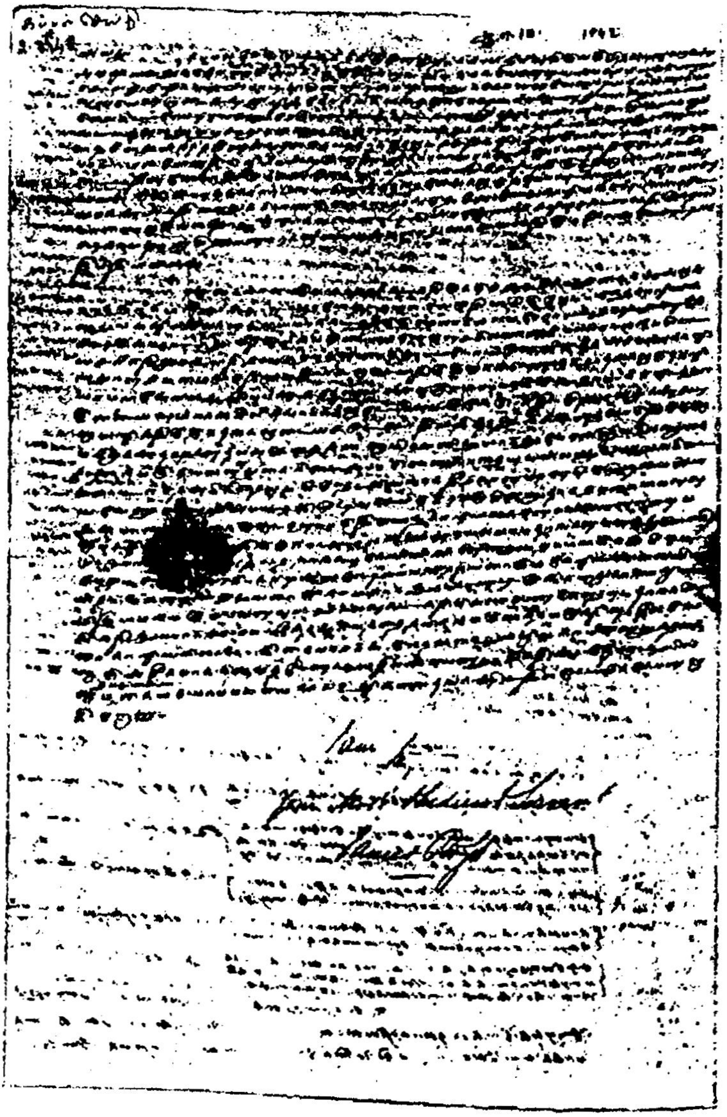

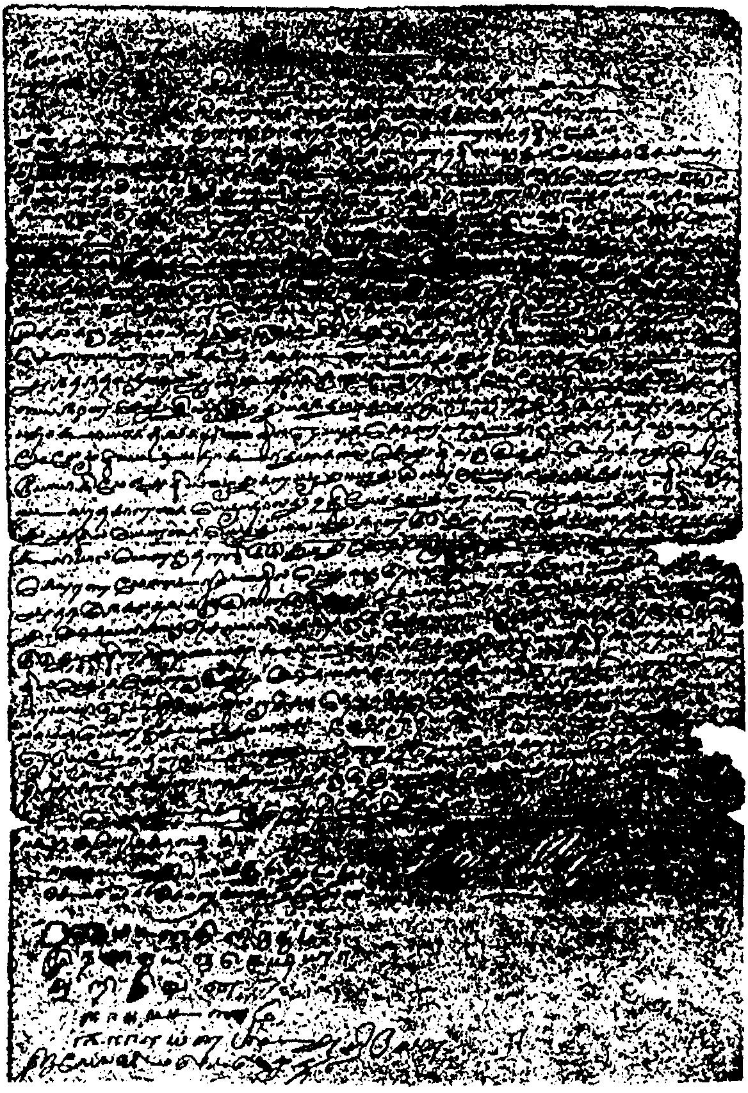
TAMIL DOCUMENTS

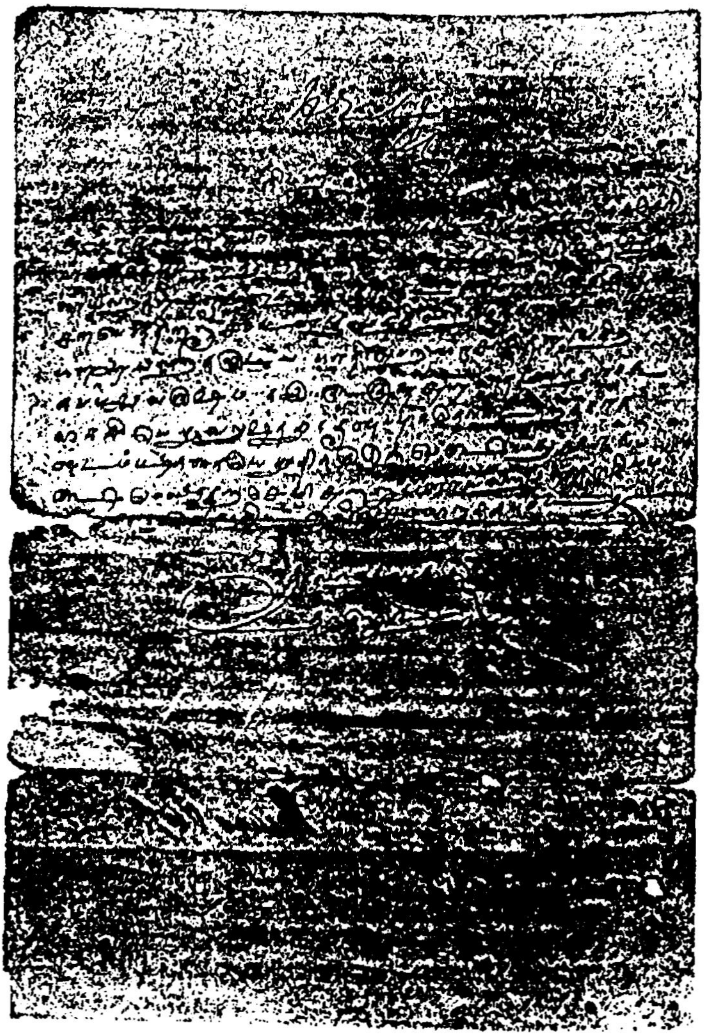

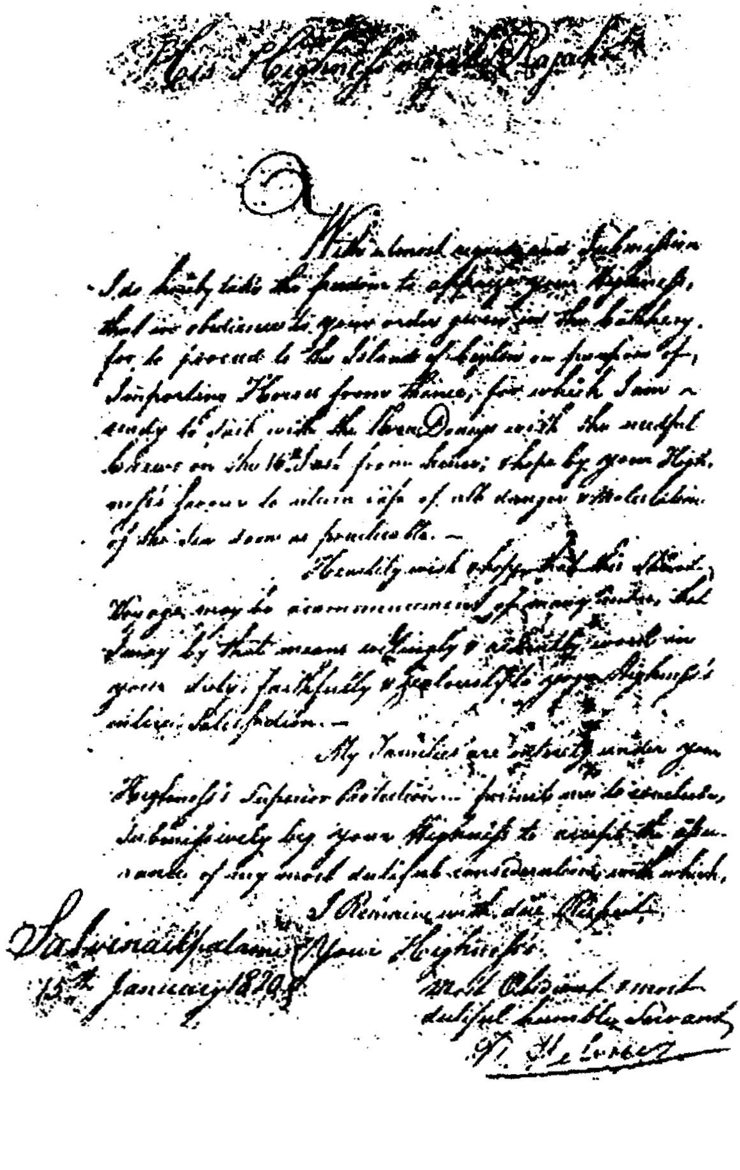

ENGLISH DOCUMENTS

His Highness [illegible] Rajah

With utmost respect and submission I do hereby take the freedom to apprize your Highness, that in obedience to your order given in the Cutchery for to proceed to the Island of [illegible] on purpose of Importing Horses from thence, for which I am ready to sail with the [illegible] with the needful Horses on the 16th Inst. from hence; & hope by your Highness's favour to return safe of all danger & molestation of the sea soon as practicable.—

Humbly wish & hope that this [illegible] Voyage may be a commencement of many better, that I may by that means willingly & cheerfully excel in your duty faithfully & zealously to your Highness's entire Satisfaction.—

My Families are [illegible] under your Highness's Superior Protection... permit me to conclude, Submissively beg your Highness to accept the assurance of my most dutiful consideration with which,

I Remain with due Respect
Your Highness's
Most Obedient & most
dutiful humble Servant
[illegible]

[illegible]
15th January 1820

Worthy Sir,

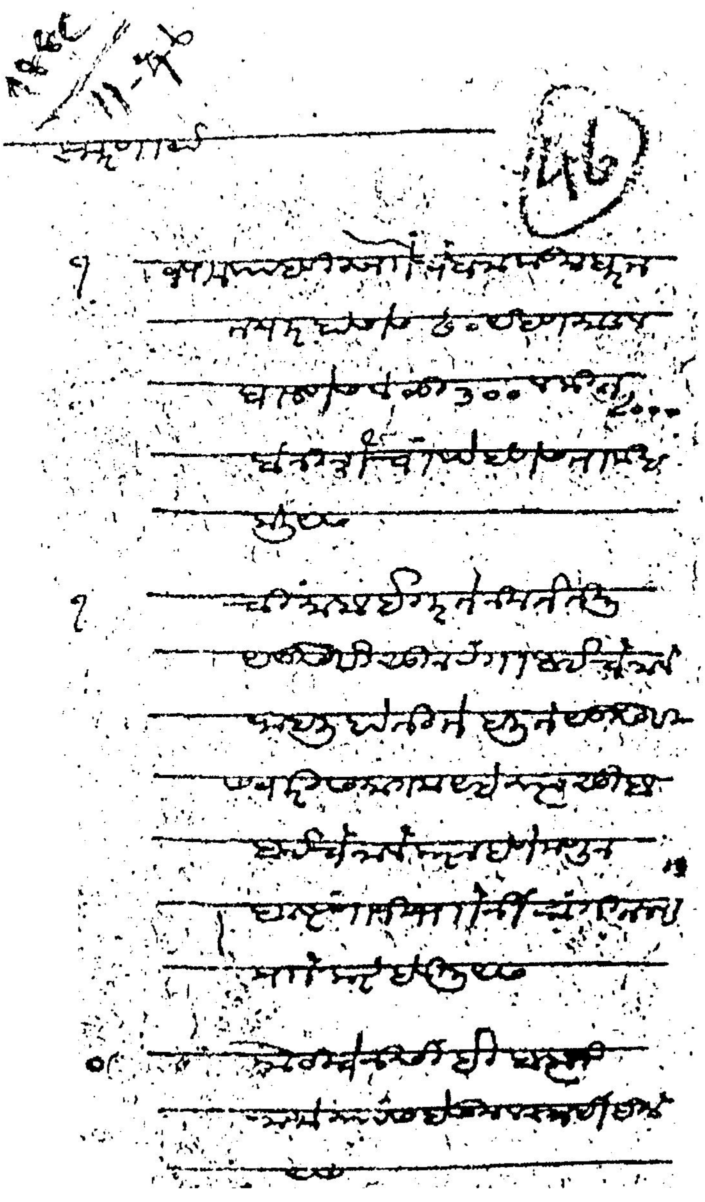
I have the honor to acknowledge the receipt of your kind letter included and I am very thankful for your great & kind advice given regarding my Brother in law, accordingly a Petition will be addressed to His Highness in my Shorte, about the payment what your goodness mentioning in your letter, there would not be any objection of an assistance —

I Remain with due regard

Shikarpoor
the 1st March 1820 } Worthy Sir,

your most Obedient
& humble Servant
Erik Söderlund

MODI DOCUMENT

LIST OF BOOKS FOR REFERENCE

1. Anbarasu,K. (1993), ***Geomorphological configuration of Tamil Nadu coast from coloeroon to Pulicat,*** Ph.D. Thesis submitted to the Tamil University. Thanjavur.

2. Arasarathan,S. (1986) Merchants, ***Companies and commerce on the Coromandal coast - 1650 - 1749***, New Delhi.

3. Chandrasekar, N. (1992) ***Beach placer Mineral exploration along the central Tamil Nadu Coast***, Ph.D thesis submitted to Madurai Kamaraj University.

4. Chockalingam, M and Rajamanickam, G..V. (1995), ***Coastal geomorphology of the region between Devipattinam and Mandapam, Tamil Nadu.*** IGCP -274 Project Workshop on Evolution of east coast of India.

5. Hall K.R. (1980), ***Trade and Statecraft in the Age of the Cholas,*** New Delhi.

6. Loveson V.J. (1993), ***Geological and Geomorphological investigation related to sea-level variation and heavy mineral accumulation along the Southern Tamil Nadu beaches, India,*** thesis submitted to Madurai Kamaraj University, Madurai

7. Malleson,G.B. (1893), ***History of the French In India***, London.

8. Poundurai, Raju. (1990), ***The History of Secular Architecture of Tamil Nadu with Special Reference to Thanjavur District***, Tamil University, Thanjavur.

9. Poundurai, Raju. (1989), ***'Maratha Architecture at its best : Manora'***, Indian Express Weekend, Madras.

10. Poundurai, Raju. (1989), ***'Architecture of King Serfoji II : Manora'*** (in Tamil), Mamannar Serfoji II vol. I, Sarasvathi Mahal Library, Thanjavur.

11. Rajamanickam G.V. (ed), (1990), ***Sea level Variation and its impact on coastal environment***, Thanjavur.

12. Rajamanickam, G.V. and Arulraj, V.S. (1994) ***Maritime History of South India***, Thanjavur.

13. Santhi Devi.R. (1999), G***eomorphology of the coast between Adiramapattinam and Nagapattinam***, Tamil Nadu, M.Phil Thesis submitted to the Tamil University, Thanjavur.

14. Umma Sabitha, A. (1999), ***Geomorphology of the coast between Devipattinam and Sethubava Chattiram***, Tamil Nadu, M. Phil thesis submitted to the Tamil University, Thanjavur.

15. Vaidyanathan,R. (1993) ***Quarternary of the East coast of India, Current sevence*** Vol No.64 : 3-4.

16. Virddhagirisan, V. (1942), ***The Nayaks of Tanjore***, Annamalainagar.

17. Will and Ariel Durant (1975), ***The age of Napolean***, Newyork.

18. இராசாராம், மு., இராசு பவுன்துரை, (2000) மனோரா, சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

19. இராசு, செ. (1983), தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள்-50, தஞ்சாவூர்.

20 இராசு, செ, (1987), தஞ்சை மராட்டியர் கல்வெட்டுக்கள், தஞ்சாவூர்.

21. சுப்பிரமணியன், பா (1989), தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் மோடி ஆவணத் தமிழாக்கமும் குறிப்புரையும் (இரண்டாம் தொகுதி), தஞ்சாவூர்.

22. சொக்கலிங்கம், வீ. மோடிச் செய்திகள், சரசுவதி மகால் நூலகப் பருவ இதழ்கள், தஞ்சாவூர்.

23. பாலசுப்பிரமணியன், குடவாயில் (1987), சோழமண்டலத்து வரலாற்று நாயகர்களின் சிற்பங்களும் ஓவியங்களும், தஞ்சாவூர்.

24. பாலசுப்பிரமணியன், குடவாயில் (1995), தஞ்சாவூர், தஞ்சாவூர்.

25. பாலசுப்பிரமணியன், குடவாயில் (1999) தஞ்சாவூர் நாயக்கர் வரலாறு, தஞ்சாவூர்.

26. வேங்கடராமையா, கே.எம் (1984) தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கால அரசியலும் சமுதாய வாழ்க்கையும், தஞ்சாவூர்.

சரசுவதி மகால்
கப்பல் ஆவணங்கள்

Ma - 12

சரசுவதி மகால் கப்பல் ஆவணங்கள்

ஆவணம் எண் - 1 **ச.ம.எண் - 1**

லண்டன் ஸ்ரீ வையாபுரி மேஸ்திரியார் அவர்களுக்குமேஸ்தர் முத்திரை ஜேம்ஸ் றோஸ் துரையவர்கள் சலாம்.

இப்பவு நாமும் அப்பாவு பிள்ளையும் சரவேந்திர பட்ட .....ஷ பட்டணத்து காரிஸதர் மரிலாதி செயிது நமக்காக வேண்டிய சன்மானங்கள் சேகரஞ் செயிது கொடுத்து, கப்பல் முதலான சாமான்களை காண்பித்து சாக்கிரதை செயிதார். ஷ கப்பல் ரொம்ப பிலாமானது. லெக்ஷமண முள்ளதுமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் அதில் யிதிகமாய் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியதில்லை. சில விடங்களில் செம்பு புத்தான் யோயிருக்கிறது. அதுலுமல்லாமல் கலம்மத்து பண்ணி தார் பூசிக்கொள்ளுகிறதுக்கு உத்தேசம் ரூ.100 -ம், கோளிவெட்டி கடலில் தள்ளுகிறதுக்கு ரூ.100-ம் யெறனூறு ரூபாய் சிலவு செய்தால் கப்பல் தீவாந்திரங்களுக்குப் போகலாம். யானால் கப்பலைப் பார்த்ததின் போரில் நமக்கு சந்தோஷமாயிருக்கிறது. ஷ கப்பலுக்கு கப்பிதான் முதலானவர்களுடைய சிலவுகளை அரண்மனையாரவர்கள் குடுத்துக்கொண்டால் வருஷம் 1க்கு ரூ. 18,000 கொடுக்கிறோம். அல்லது வைஷ சிலவுகள் நாமே செய்துகொண்டால் வருஷம் 1க்கு ரூ.6,000 கொடுத்து வருகிறோம். ஆகையால் நமக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஐயின்சு மகாராசா சாயெபு யவர்களைக் காணவேணுமென்கிற மனுதுமாயிருப்பதால் அந்தப் படிக்கி பேட்டி செய்து வைப்பீரென்கிறதாக நினைக்கிறோம். நம்முடைய கப்பல் யிருவது நேரத்தில் நாகப்பட்டணத்துக்கு வந்துசேரும். யிந்தக் காரியத்தில் நீரெடுத்துக் கொண்ட பிரயாசத்துக்காக ரொம்ப நன்றியறிந்தவறாக இருக்கிறோம். ஸ்ரீ ஸ்ரீ அயின்சு மகாராஜா சாயெபு யவர்களுக்கு நம்முடைய பேரால் ரொம்பவும் சலாஞ் சொல்லவும். மைத்த காரியங்களெல்லாம் அப்பாவு பிள்ளை

யிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம் அவர் முகதாவில்ப் பேசசகல காறியமும் தெரியலாம். ஆகையால் நாம் யவடத்துக்கு சீக்கிறத்தில் வ..ற..ண்டு கொள்ளும்படி செய்யவேண்டியது. வேணும் சலாம்.

1838 - வரு

ஜெனவரி - மீ *25* (Sd) James Rop.

(ஆவணத்தின் பின்புறமுள்ள முகவரி)

இவை தஞ்சாவூரில் வையாபுரி மேஸ்திரியாறவர்களுக்கு கொடுப்பது.

......

ஆவணம் எண் - 2 **ச.ம.எண் - 7**

சிந்தாயாத்திரை *1838* சூலைய் *26*

க்கி விளம்பி ஆடி 13 உ தஞ்ச நகரம் கோட்டைக்குள் இருக்கும் சரபேந்திரராசப்பட்டணம் மத்தியஸ்தம் கனகசபையா பிள்ளையவர்களுக்கு நாகப்பட்டணத்தில் யிருக்கும் மேஸ்த்தர் சேமிஸ்சு றாஸ்சு துரை யெழுதிக்குடுத்த கப்பல் பத்தா கூலி ஒடம்படிக்கை யென்னவென்றால்,

தங்களதாகிய பிறகதீசுபர் பரிசாச்து யென்ங்கிரயிரண்டு பாயிமற கப்பலை நான் பத்தாகூலியாக ஒப்புக்கொண்ட விபிரமாவது ஷை கப்பல் 46 கரிசு யேத்துமதி செய்யப்பட்ட உளுவும், அதின் ஓடும்போற தளவாட சாமானும் வருஷம் 1க்கு நான் பத்தா கலிதீத்துக்கொண்டது ரூ.6000க்கு ஷை கப்பல் பழுது பார்க்கறதர்க்காக வருஷம் 1க்கு ரூ.400 தள்ளி மைத்த ரூ.5600 க்கு நான் ஒப்புக்கொண்டு ஷை கப்பலை சாலமோன்று அயிலன் (சாலமோன்தீவு) யென்கிற தீவுக்கும் மைத்தும் தீவு தீவாந்திர முதலான துறை முகங்களுக்கும் பாயி விரித்து ஓடிதிரிந்து சிந்தாயாத்திரையாயிந்த கரையாகிய சென்னபட்டணம் யிந்த துறைமுகங்க் ஓடிவந்தபின் அந்தந்த

வருஷம் ஆணி த்திக்கி சூன் 17 யில் மேலெழுதிய பத்தாகூலி துகையை நான் செலுத்தி வருகிறது. யிந்த பிறகாறம் ஏழு வருஷத்துக்கு வைஷ கப்பலை நான் பத்தா கூலியாக தங்களிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் அந்தந்த வருஷத்தில் மேலெழுதியபடி பத்தாகூலி துகையை செலுத்தி வருகிறது. வைஷ கப்பலுக்கு 1200 ரூபாய்க்கி மேல் அதிய பழுதுகள் பழுதுபாத்து சிலவு செய்தால் அந்தந்தயிடத்தில் யிருக்கப்பட வற்த்தகாளி கையெழுத்தாவது உத்தியோகஸ் த்தாள் கையெழுத்தாவது கணக்கில் வய்த்து, அதில் என் கையெழுத்தும் வய்த்து நான் குடுக்கற கணக்கு பிறகாறம் தங்கள் பத்தாகூலியில் யெனக்கு தள்ளி குடுக்கறது. வைஷ கப்பலுக்கு உ பாசு சென்னபட்டண கெவுறண்மேண்டாறிடத்தில் பெத்து வருகுற பாசை நான் உருவில் வ்ய்த்துக்கொண்டு அதர்க்கு நகல் உங்களுக்கு நான் குடுக்கறது. வைஷ பாசு சிலவு நானே யேற்த்துக்கொள்ளுகுறது வைஷ வருகுற சாமானில் தங்களுக்கு தேவையாயிருந்தால் அதுகள் உங்களுக்கு குடுத்து அதின் கிரயம் பத்தாகூலியில் தள்ளிக்கொண்டு அதியம் பிறிதி நான் தங்களிடத்தில் பெத்துக்கொள்ளுகுறது. வைஷ கப்பலை நான் பத்தா கூலிக்கி ஒப்புக்கொண்டு யென்பிறமாயி ஓடிதிரியரதில் யாசீகம், தெய்வீகம் நேரிட்டால் அது தங்கள் பிறமேயல்லாமல் யெனக்கு சம்மந்தம்யில்லை. மேலெழுதிய கெடு யேழு வருஷம் சென்ற உடனே போற தளவாட சாமானுடனே உரூ ஒப்பிப்பே னாகவும். இந்தப்படிக்கி சம்மதிச்சு கனகசபையா பிள்ளையவர்களுக்கு மேஸ்த்தர் சேமிஸ்சு றாஸ்சு துறை கப்பல் பத்தாகூலி ஒடம்படிக்கை யெழுதிகொடுத்தேன்.

(ஒப்பம்) (Sd) James Rop.

யிதற்காறியம் சாஷ்இ

நாகப்பட்டனத்தில்யிருக்கும்ஆடாத்துசெயிலாமு சாயபு மரைக்கார் அறிவேன்

நாகபட்டனத்திலிருக்கும்முத்தையஞ்செட்டியார்அறிவேன்.

நாகப்பட்டணம் நாராயண பிள்ளை அறிவேன்.

திருவேங்கிடம் நெட்டெழுத்து
(இவ்வாவணத்தின் பின்பக்கம்)
நிம்பர் - 1

1838 சுலாய் - 26 உ நாகப்பட்டணம் அசூறக்கச்சேரியல் நாகப்பட்டணத்திலிருக்கும் மெஸ்த்தற் ஜெமிசு றாசு துரையவர்கள் தஞ்சனகறம் கொட்டைக்குள்ளிருக்கும் சறவேந்திற றாசபட்டணம் மத்திஸ்தம் கனக சபையாபிள்ளை யவற்களுடைய பிரதிசுபற பிரசாதென்ங்கிற கப்பலை வருஷம் 1க்கு ரூ.5600 வீதம் பத்தாக்கூலிக்கி யெழுவருஷத்துக்கு ஒப்புக் கொண்டதற்காக ஒடம்படிக்கை யெழுதிக்குடுக்க வேண்டியதுக்காக ஷை மெஸ்த்தற் செமிசு றாஜ துறையவற்கள் காரியம் ....வெங்கிட்டறாவு வசம் விற்க்கப்பட்டது.

ஒப்பம் குலாம் தஸ்த்தகீர்
தா ....ஷாம்பு

.....

ஆவணம் எண் - 3

துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு சேதுபாவாசத்திரம் பங்களா நேமண்க்கு சேவுகன் கோவிந்தப்ப நாயக்கன்மிகுந்த வணக்கத்துடனே சலாம் செய்து யெழுதிக் கொண்டது. யென்னமென்றால்

யெனக்கு சமூகத்தில் வுத்தரவு குடுத்தபிரகாரம் நான் புத்திரவு பெத்துக் கொண்டு திருச்சிதம்பலத்தில் வறவேண்டிய பணத்துக்காக சாளவ (நாய்)க்கன் பட்டணம் வுமறசாலிடத்தில் காயிதம்ங் கொண்டுவந்து குடுத்து வுமறசாயபும், சாமசாமி, நான் யிந்த மூணுபேருமாயி பாப்பானிடத்தில் காயிதம் குடுத்து

பணம் கேட்டதற்கு ஷை பாப்பான் சொல்லுகிரது குடுத்துயிருக்கப்பட்ட (தா) னியங்களுக்கு தானிய விவரங்கண்டு யின்ன யின்ன விலையென்று விபறமாய் கணக்கும், கோளி, யாடு பணம் ரூ. யிதுவெல்லாங்கண்டு விபறமாய் கணக்கு வந்தால், தன் கணக்கும் ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டு, பாக்கி பணம் கையில் குடுத்துவிடுகுறேனென்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் அவனை பணம் கேழ்க்கப்படவில்லை. அதற்காக ஆவடை வசமாயி விபறமாயி கணக்கு வந்தால் கண்டித்து வாங்கிப்போடுகிறேன்.

கார் பாரியிடத்தில் நானும் வுமற்சாயபு ரெண்டுபேரும் போய் கப்பல் தண்ணி கொண்டு போயிநிற்குதே யென்று கேட்ட காரியத்துக்கு நீ கப்பலண்டை வரக்கூடாது என்று சொல்லுகுறார்.

அரண்மனையில் போடப்பட்ட சாமானுக்கு நீ பாத்தயப்படுகுறோமென்று சொன்னால் நீ அந்த யிடத்துக்குப் போகலாமென்று சொல்லுகிறார். கொல்லு பட்டரை போட்டிருந்த கொட்டகை விளுந்துபோயிருப்பதினாலே அந்த கொட்டகையைப் பிரித்துக் கட்டுகுறோமென்று சொன்னயிடத்தில் நீ கட்ட வேண்டியதில்லை, நான் ஆளுவிட்டுக் கட்டிக்கொள்ளுகிரேனென்று சொல்லுகுறார். கப்பலும் தண்ணிகொண்டு போயிருக்குது. அந்தத் தண்ணியை யிரைக்குறேமெண்டு சொன்னதற்கு நீ யெரைக்கக்கூடாதென்றும் வுமற்சாயபுக்கு வுத்தரவு பண்ணியிருக்குறார். யிதையல்லாமல் கப்பல் சாமான் நார்காலி-க, மேசை-க, ஒத்தை பூட்டு-க. யிந்த சாமானை தோட்டக்காரர் பரிமணம் வசம் குடுத்தவிடச்சொல்லி சுப்பிரமணிய பிள்ளை காயிதம் யெழுதியிருக்கிறார். நான் துரையவர்களுடைய வுத்திரவு வந்தால் குடுப்பேநென்று பறிமணத்துக்கு சொல்லியிருக்குரென் - சமூகத்தில் வுத்திரவானபடி நான் ஒருவருக்கு கொடுக்கவில்லை. யிப்பவும் சமூகத்தில் வுத்திரவு யெப்படி வருகுதொ அப்படி நடந்து கொள்ளுகிரென்- யிப்பவும் வுத்திரவுப்படி ஆவடை வசமாயி

காயிதம் யெழுதி யனுப்பிவைத்திருக்குரென். யெப்படி வுத்திரவு வருகுதொ அப்படி நடந்து கொள்ளுகிரென். யிப்பவுனெமக்கும் ஆவடைக்கும் சாப்பாட்டுக்கில்லாத்தினாலே ரெண்டு மாஸத்தை சம்பளம் ம் ஆவடைவசமா யனுப்பிவிக்கும்படியாயி சமூகத்தில் வுத்திரவாக வேண்டியது. அவணும்-சலாம்.

1839 வரு (ஒப்பம்) --இந்த கீரல் பங்களா நேமணக்கு
நவம்பற் - *11* கோவிந்தப்ப நாயக்கன்.

(True Copy)

(இது உண்மையான கையெழுத்து)

.....

ஆவணம் எண் - 4 ***ச.ம. எண். 10***

Tanjore 2nd March 1842.

To

Ry. Bavajee Ramajee Pandit
Sirkell of His Highness the Rajah of Tanjore.

Sir,

1842 ஜெனவரி மீ 4 போடப்பட்ட தங்களுடைய மறாஷீட்டக் கடுதாசியைவரப்பத்திக்கொண்டோம். அதனுடையஅவையடக்கத்தில் நம்மிடமாக யுக்த்தமான தஸ்த்தாவேசுகளில்லாமலும் சாளுவநாய்க்கன் பட்டணத்திலிருக்கப்பட்ட ஆனுபோகந் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு நாம் ருசு கொடுக்காமலும் வீணான யெழுதின பத்திரத்தினடையவும் நகலை தாங்கள் பார்வையிட்ட போது வியாட்சியப்படுகிற துகைக்கி துகுமான ஆதரவாயகயிருக்கவில்லையென்றம் செப்படம்பர் யில் நாமெழுதிய காகித்தில் நாம் பழுதுபார்க்க வேண்டியதற்காக ஷை கப்பலுக்கு ரூ.3800 மதிப்புக்கண்டு யெழுதியிருக்கிறோமென்றும், நடந்திருக்கிறவேலைதேதி வாரியாய் அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்ட

காலியஸ்த்தாளுடைய ருசு வார்த்தையின் பேரில் செய்யவில்லையென்றும் கடசியில் நாமந்தயிடத்தை விட்டுப்போகம்போது ஷை சிலவான துகைக்கி ஜாப்த்தா யெழுதி அவாளிடத்தில் கொடுக்கவில்லையென்றும், நாம் திருவாதியில் பேட்டிக்காக நாம் வந்திருக்கும்போது தேவாஜிறாயர் மூலியமாயி ஜாமீன் கொடுக்கவேணுமென்று கேட்டதற்கு னாம் பின்னுக்கு வாங்கிப்போய்விட்ட நிமித்தியம் அனுமானப்பட்டுக் கபுலாத்துக்கொடாமல் அட்டிப்பட்டுப் போச்சுதென்றும் மாஜிரெசிடென்று காப்படன் டகுலசு துரையவர்களுக்கும் அரமனையாரவர்களுக்கும் யிது சங்கதியைக் குறித்து நடந்திருக்கிற காகித பத்திரங்களின் ரிக்கார்டுகளை பரிசோதனை பண்ணிப்பார்த்த விடத்தில் நமக்கு சம்பவித்திருக்கிற நஷ்டத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறதற்கு அரண்மனையார் ஒப்புக்கொண்டதாக யாதொரு தஸ்த்தாவேசுகளும் காணப்படவில்லை யென்றும்-பின்னும் சாளுவனாய்க்கன் பட்டணத்தில் ஒரு கொட்டடியில் ரூ3000 பெறுமான கெடியார முதலான சாமான்களை வைத்துப் பூட்டி முத்திரை வைத்திருந்ததை முத்திரை உடைத்து சாமான்களை யெடுத்துப் போட்டதாக நாமிப்போ புதுசாகச் சொல்லுகிறோ மென்றும் ஷை சாமான்கள் இன்னது இன்னது யென்றும் இன்னானுடையதென்றும் இன்னா னுடைய ருசுவார்த்தியின் பேறில் முத்திரைபோட்டு கொட்டடியை யின்னான் வசமாக ஒப்பிவித்திருக்குதென்று யெழுதப்படவில்லையென்றும்ஷை சங்கதிகளைக் குறித்து சாளுவநாயக்கன் பட்டணத்து காரியஸ்த்தாளை தாங்கள் வரவளைத்து விசாரண செய்தபோது நமக்கு கொட்டடி கொடித்ததில்லை யென்கிறதாகவும் அதில் நம்முடைய சாமான்கள் வைத்ததில்லை என்கறிதாகவும் நம்முடைய சாமான்களெல்லாம் ஒரு கொட்டகையில் நாம் வைத்துக்கொண்டிருந்து தாகவும், நாம் போரபோது நம்முடைய சாமானங்களோடே அரமனை சாமானங்களில் சிலதை நாம் யெடுத்துக்கொண்டு போயிவிட்டதாகவும் ஷை யார்கள் சொல்லுகுறார்க ளென்றும் இது தவிர ஷை கப்பலில் பேத்து யெடுத்திருக்குர தகடு முதலானதுகளின் நஷ்டம் நம்முடைய பேரில் வரவேண்டியதிருக்குரதாக முன்னமே நமக்கு

தெரியப்படுத்தியிருக்குதென்றும், பின்னும் சரியான துகைப்படிக்கி நாம் கருதி செயிதிருக்ககுர தளவாடங்களை இப்பவாயிலும் அரமனை மனுஷாளிடத்தில் ஒப்பிவித்தால் அவ்விதம் கருதி செயிது கொள்வார்களென்றும் மற்ற கூலி துகையின் நிலவரத்தை நாம் தெரியப்படுத்தினால் ஷை காரியஸ்தாளை ருசு கேட்டுக்கொண்டு ருசுவான துகையில் செப்புத்தகடுகள் முதலானதுகளுக்கு நம்முடைய பேரில் வரவேண்டியதிருக்குர துகைபோக அதிகம் பிருதியிருக்குரதை கொடுத்து விடுகுறோமென்றும் தாங்கள் யெழுதுகுறீர்கள்.

க-வது யுக்த்தமான தஸ்த்தாவேசுகளின் மூலியமாகவே அரமனையாரிடத்தில் நம்முடைய கவுண்டு கறென்றில் யெழுதப்பட்டிருக்குர துகை நமக்கு வர வேணுமென்று கேளிக்குறோமே தவிர வேறில்லை. நம்மிடத்தில் கப்பலை ஒப்பிவித்த முன்னுக்கு அதில் பழுது பார்க்கும் அன்றாடக சிலவுகளை அரமனை மனுஷாள் ருசுவாரத்தியின் பேறில் செய் வேணுமென்றும், அவாளிடத்தில் கணக்குக் கொடுக்கவேணு மென்றும் நமக்கு சொல்லவுமில்லை. தஸ்தாவேசுகளின் மூலியமாக நமக்கு தெரியப்படுத்தினதுமில்லை. அப்படியிருக்கும்போது யிப்போ ஒருவருடைய ருசுகூார்த்தி னாம் செயிது வைக்கவேணுமென்கிறது. அவசரமில்லையென்றும் நாம் கப்பல் வர்த்தகாளுடைய வளகாப்பிறகாறம் செயிதிருக்குறோ மென்றும் தாங்கள் தெறிந்துகொள்ளலாம்.

உ-வது, வையாபரி மேஷீத்திரி அப்பாவுபிள்ளைக்கி யெழுதிய தஸ்த்தாவேசு நகலும், அப்பாவுபிள்ளை நமக்கெழுதிய தஸ்தாவேசு நகலும் தங்களுடைய பார்வைக்கி அனுப்பிவித்து ஷை கப்பலை பழுதுபார்க்குறதற்காக னாம் பிரவேசித்த முகாந்திரத்தை மாத்திரம் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்காக னாம் அனுப்பிவித்தோமே தவிற ஷை துகையினுடைய விபறத்துக்காக அனுப்பிவித்த தல்ல.

3-வது 38 வரு செப்படம்பர் மீ 16 உ நாமெழுதிய காகித்தில் கப்பல் பழுதுபார்க்குறதற்கு ரூ.3800

மதிப்புப்போட்டு அனுப்பிவைத்த காறியஞ்சறிதான். ஷை கப்பலை ஒப்புக்கொண்ட முன்னுக்கு கப்பல் கரையிலிருக்கும் போது ரிப்பேர் பார்த்து கோளி வெட்டி தண்ணியில் விட்டபின்பு கம்மத்து காண்டதினால் மறுபடியுங்கரையிலேத்தி ஒருயிடத்தில் பிறத்துப்பார்த்து தண்ணீரில் நிண்ண வரைக்கும் மடித்துப்போயிருக்-குமேன்குறதாயி உத்தேசமாக மதிப்புப் போட்டு அனுப்பவித்தோம். பிற்பாடு கப்பலை கட்டிப்பிறித்து அடி பங்குகளுக்கு பதில்க்கொண்டுபோயி செலுத்தி ஆணிகளை வைத்து அரையம்போது மேல் பங்குகளும் உள்ளே மடிந்திருந்து துண்டு துண்டலாயி விழுந்து போச்சுது அதுகளை தங்களுடைய கண்ணினாலே பார்த்திருந்தால் மிகுந்த விசனப்பட்டிருப்பிர்கள். அப்படிக்கி விழுந்து போனதினால் அதிக துகை சிலவளிக்க வேண்டியதாக நேறிட்டுது. அப்படி முழுவதும்வேலை முடியிறதற்கு முன்னமே கவுலாத்து குடுக்கூடாதென்றும் கப்பலை விட்டுவிட்டால் அந்த விஷையத்தில் நமக்கு நேரிட்ட சிலவு துகை முழுதிலும் கொடுத்துவிடுகுளோமென்றும் அரமனையார் சொல்லுகிறதாக காப்டென் டகுலசு துரையவர்கள் முகமுகமாயி சொன்ன நிமித்தியம் முழுவதும் வேலை நிறைவேற்றப் படாமல் நிறுத்தப்பட்டுப் போயிவட்டுது.

4-வது. நாம் பேட்டிக்காக நிதிவையாத்துக்கு வந்திருந்தபோது தேவாஜிறாயர் மூலியமாக ஜாமீன் கொடுக்கவேணுமென்று கேட்ட காறியஞ் சறிதான். இந்த வார்த்தை யிதற்குமுன் நடந்திருக்குற உடன்பிடிக்கைகளில் அடங்கியிறாததும் கப்பல் வர்த்தகாளுடைய வளாகத்திலில்லாததும் நூதன வார்த்தையாயமிருப்பதினாலே நாம் ஜாமீன் ஒருபோதுங் கொடுக்கக்கூடாதென்ற சொல்லிப்போட்டதுமல்லாமல் ஸ்ரீ மகாறாஜா சாயேப் அவர்கள் பேட்டியான பின்பு வையாபுரி மேஸ்த்திரியிடத்தில் தீரமானமான உத்திரவு யென்னவென்று கேட்டதற்கு ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டியதில்லை யென்றும் ஷை ரூ. 3800 யும் கவுலாத்தும் 20 ஹுளைக்குள்ளாக நமக்கு கொடுக்கும்படி ஸ்ரீ மகாறாஜா சாகேப் அவர்களுடைய உத்திரவாகயிருக்குதென்றும்

வேலை தவக்கமில்லாமல் நடப்பிவிய்யுங்களென்றும் ஷையார் சொன்னதின்பேரில் னாம் ஷை வேலை முதலானதுகளை நடப்பிவித்து வந்திருக்க நாம் ஜாமீன் கொடுக்க பனிவாங்கின நிமித்தியம் கவுலாத்துக் கொடுக்க தவக்கப்பட்டுப் போச்சுதென்று சொல்லுவது சரியான முகாந்திரமல்லவென்று தங்களுக்கே தெறியவரலாம்.

5-வது மாசி ரிசிடென்று காப்ட்டென் டகுலசு துரையவர்களுக்கும் அரமனையாரவர்களுக்கும்இது சங்கதியைப்பத்தி நடத்திருக்குற காகித பத்தரங்களில் னாம் கப்பலை விட்டுவிடுகிறதற்கும் நமக்கு நேரிட்டிருக்குற நஷ்டத்தை அரமனையார் கொடுத்து விடுகுறோமென்று ஒப்புக்கொண்டி ருக்குறதற்கும் ரிக்கார்டில் யாதொரு ஆதரவுகளும் காணப்பட வில்லையென்பது மெத்த ஆட்சறியமாக யிருக்குது. அரமனை யாருக்கும் ரிசிடேன்றுக்கும் அந்தப்படிக்கி காகிதப் பத்திரங்கள் நடந்திருக்காவிட்டால் நமக்கு ரிசிடென்று முகதரவில் சொல்ல வேண்டியதுமில்லை. அதைக்குறித்து இதிலடக்கமாக வருகிற நகலின் காகிதம் நமக்கவர் யெழுதவேண்டியதுமில்லை. மிகுந்த பிறையாசைப்பட்டு வேலை நடப்பலித்து வந்த கப்பலை நாம்ந் தானே விட்டு விடவேண்டியதுமில்லை. அதினால் நேரிட்ட சிலவு துகைக்கி கவுண்டுகறென்று னாம் அனுப்பவிக்க வேண்டியதுமில்லை. நாம் வையாபுரி மேஷ்த்திரி மூலமாயி கவுலாத்துக்காக அனேகம் னாள் கார்த்திருந்து போட்டு காப்ட்டென் லாகாராட்டு துரைக்கி யெழுதினதிலும் பிரத்தியுத்தாரம் வறாக நிமித்தியம் காப்ட்டென் டகுலசு துரையிடத்தில் னாம் முகதாவில் வந்திருந்த போது கபுலாத்து வாங்கி கொடுக்கவேணுமென்று கேட்டோமே தவிர கப்பலை விட்டுவிடுகுரதற்காக நாம் வந்து சொல்லிக்கொள்ளவரவில்லை.

6-வது வையாபுரி மேஷ்த்திரி நமக்கெழுதிய காகிதப்பிரகாரம் முத்திரை காகித்தில் நாம் உடன்படிக்கை செயிது கொடுத்துப்போட்டு சாளுவ னாயக்கன் பட்டணத்துக்கு

கப்பல் முதலான சாமான்களை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வந்த முன்னுக்கு அவடித்திலிருந்து மகடோல் ராமசாமி சுபையதார் அப்பாவுப்பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு ஷை கப்பல் முதலான சாமான்களை ஒப்புவித்த போது கோட்டைக்குள் ஒரு கொட்டடி ஒளித்து நமக்குக் கொடுத்தார். அதில் ஷை கப்பல் சாமான்களும் இதிலடக்கஞ்செயிது வருகிற ஜாப்த்தாவில் கண்ட நம்முடைய சொந்த சாமான் வகையறாக்களும் வைத்து பூட்டிக்கொண்டு ஷை கொட்டடி நம்முடைய வசமாகவேயிருக்கையில் நமக்குத் திரேக அசவிக்கியமான நிமித்தியம் ஷை கொட்டடி முதலான சாமான்களை நம்முடைய காரியஸ்த்தாள் வசமாயி ஒப்பிவித்து துளசா பட்டணத்துக்கு நாம் போயிவிட்டதின் பிறகு நம்முடைய காரியஸ்த்தாள் ஷை கொட்டடியைப் பூட்டி முத்திரை வைத்து ஜாக்கிருதை செய்துகொண்டு வரும்போது அவடத்திலிருந்து காருபாரி முதலானவட்ரகள் ஷை கொட்டடி முதலானதுகளை நம்முடைய மனுஷாள் துறக்கக்கூடாதேன்றும், அந்தயிடத்தில் முதலாயி வரக்கூடாதென்றும் தடைப்படுத்திப் போட்டார்கள். அது சங்கதியைக் குறித்து 39வது வரு சூன் மீ 12 வையாபுரி மேஷ்த்திரிக்கு இதிலடக்கஞ்செயிது வருகிற நகலின் காகிதம் யெழுதி அனுப்பிவித்திருக்கிறோம். இதுவுமன்னியில் அந்தயிடத்தில் நேமணக்கு செயிதிருந்த சேவுகன் கோவிந்தப்பனாய்க்கனென் பவனை முதலாயி ஷை கப்பலண்டை வரக் கூடாதென்று ஷையார்கள் தடங்கள் செய்திருக்குறதைக்குறித்து ஷை சேவுகனும் நமக்கு 39 வதுவரு நவம்பர் மீ 11 தேதியில் யெழுதிய காகித்ததுக்கும் யித்துடன் நகல் அனுப்பிவித்திருக்கிறோம். இப்படிக்கெல்லாம் நடந்திருக்க கொட்டடி நமக்குக்கொடுக்கவில்லையென்று சொல்லுவது மிகவும் பெரிய ஆட்சறியமாகயிருக்குது. பின்னும் ஷை ஜாப்த்தாவில் கண்டிருக்குற சாமான்களில் கப்பலில் பொழுத அளக்கிற துருபின் 2ம் கப்பல் கப்பித்தான் மாயில் யென்பவருடையது. மற்று நம்முடைய சொந்தம். இப்படிப்பட்ட நம்முடைய சொந்த சாமான்களை ஷை கொட்டிக்குள் நாம் வைக்கும் போதாவது எடுக்கும் போதாவது நம்முடைய சொந்த மனுஷாளைத் தவிற வேரை ஒருவருக்கு

தெரியப்படுத்த வேண்டி யதுமில்லை. அதை ஒருவருக்கு ருசு குடுக்கவேண்டியது மில்லை. ஒருவனை வைத்துக் கொண்டு ஷை கொட்டடியை முத்திரை வைத்து ஒருவனுடைய வசப்படுத்த வேண்டிய அவசரமுமில்லை. இது தவிர வேலைக்காக வேண்டியதிருந்த ஆயுதங்களை அன்றாடகம் வாங்கி குடுபட்டது போக குடுபடாமலிருந்துவிட்ட சாமானுக்கு விபரம்: மறம் வெட்டப் போன வேப்பபெண்ணைக் காட்டிலிருக்கும் கோடாலி யிதுதவிற கப்பல் சாமானுடனே ஒப்புக் கொண்டதில் ஷை யிடத்திலிருக்குர கப்பி சேதுபாவா சத்திரத்தில் சேவுகன் வசமாகயிருந்த கம்பாக பழசு - 2 கக்குக குளாயி செய் வேண்டியதற்காக வேலைகாரனிடத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்குற ஈய குழாயி-2 யிது நீங்கலாக யாதொரு சாமான்களும் நாமெடுத்துக் கொண்டு போனதில்லை.

7-வது. ஷை கப்பலில் மக்கிப்போயிருந்த செப்புத் தகடுகளைப் பேத்து யெடுத்து முன்னுக்கு ஷை தகடுகளிலும் மடிச்சுப்போயிருந்த பங்குக்கால் தூளுகளையும் அவ்விதமாகவே போயிருந்த யிரும்பு ஆணிகளிலும் சிலதை ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேப் அவர்களுடைய பார்வைக்காக வையாபுரி மேஷ்த்திரி மூலியமாயி அனுப்பிவித்துந்தவிர மற்ற தகடுகளை வித்துமுதல் செயிதிருக்குர விபத்தையும் ஷை வையாபுரி மேஷ்த்திரிக்கி உடனே யிருக்குரதுமல்லாமல் நாம் முன்னமே அனுப்பிவித்திருக்குர கவுண்டு கறென்றிலும் யெழுதியிருக்குரதுனாலே இப்போ அதைக்குறித்து அதீகமான முகாந்திரமிப்போது சொல்லவேண்டிய அவசரமில்லை யென்று தங்களுக்கே நான்றாய் தெரியவரலாம். பின்னும் ஷை கப்பல் வேலைக்காக நாம் கருதி செயித தளவாட சாமானங்கள் கப்பலண்டை (க்கிவந்து) போக மற்றதுகள் யேறக்குறைய ரெண்டரை வருஷத்துக்கு முன் கருதி செயித அந்தந்த யெடங் களிலே தானே கிடந்து அளிஞ்சுபோயிருக்க யிப்போ அதுகளை கருதி செய்து கொள்ளும்படிக்கி அரமனை மனுஷாளிடத்தில் ஒப்பிவிக்கும் படியாக சொல்வது யுத்தமாகயிருக் கலாமா? மேலும் மெய்க்காட்டு வேலை முதலானதுகள் நடந்திருக்

குறதற்கு முன்னமே நம்முடைய கவுண்டு கறென்றில் யெழுதியிருக்க யிப்போ நூதனமாயி சறியான கணக்கு கொடுக்க வேணுமென்று சொல்வது ஞாயமாயிருக் கலாமா? ஆகிலும் ஷை கவுண்டு கறென்றில்க் கண்டிருக்கிற துகையை பிறித்து அறிந்து கொள்ள வேணுமென்கிற கரத்து தங்களுக்குள் விருக்குறதாயி நமக்கு தோணுகிறதுனாலே இதினடியில் யெழுதியிருக்குற விபரத்தைக் கொண்டு தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

விபறம்

	ரூ	அ.	பை.
ஷை கவுண்டு கறென்றில் கண்டிருக்குற கூடுதல் துகை	*14014*	*14*	*0*
ஷை கூடுதல் துகையில் முதல் தடவை கப்பலை பழுது பார்க்க நேரிட்ட சிலவு	*1251*	*4*	*0*
ரெண்டாவது தடவை கப்பலை பிறித்து வேலை செயிது கொண்டு வந்ததற்காக தளவாடம் கொல்லு, ஆள், கணக்கப்பிள்ளை, றையிட்டர், காறிஸ்த்தன் முதலான சிலவு	*2393*	*0*	*0*
நம்முடைய சாப்பாட்டு சிலவு, பல்லக்கு, குதிரை சிலவு, சொந்த வேலைக்காரர் உள்பட மீ 19க்கு	*2144*	*10*	*0*
கப்பல் கப்பித்தான், சீப் ஆபிசர், சுக்கானி சிறாங்கு, தண்டல், கசாப்பு, கிலாசு முதலானவர்களுடைய சம்பளம்	*7264*	*0*	*0*
ஷை சிலவுகளானதற்கு நம்முடைய கையிவசமாயிருந்து			

பணம் போக வர்த்தகாளித்தில் நாம் வாங்கின பணங்களுக்கு நம் கொடுக்க வேண்டிய யதாக வந்து சம்பவித்த வட்டி சொச்சம்	*960 - 0 - 0*	
	....	
ஆக கூடிய துகை	*14041 - 14 - 0*க்கு	
செப்புத்தகடு வித்துமுதலானதில் வரவு	*493 - 9-0*போக	
பாக்கி வரவேண்டியதிருக்கிறது	*13521 - 5 - 0*	

வது. கப்பல் வேலை முடியிறதற்கு முன்னுதாக கப்பித்தான், சிறாங்கு முதலானவர்களை அமத்தி வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு சம்பளங்கொடுக்க வேண்டிய அவசரமில்லையென்று சொல்லுகுறீர்கள். அப்படிக்கி முன்னாடி அமத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய காரணமென்னவென்றால் 36 வருஷத்தில் கோறங்கியிலிருக்குற மேஷ்ட்டர்யீட்டன் துரையினுடைய வெங்கிட்ட ரெட்டியென்ற பேருள்ள கப்பலையும், 37 ஆம் வருஷத்தில் பவானகர்றாஜாவினுடைய தவுலத்து பிறசாது யென்று பேருள்ள கப்பலையும் நாம் பத்தாக்கூலி பிடித்து அனுப்பிவித்தபோது அந்த தருணங்களில் கெட்டிக்காறர்களும் சமுத்திரத்தில் அனுபோகப் பட்டவர்களும் அகப்படாமல் போன நிமித்தியம் அத்தருணத்தில் அகப்பட்டவர்களை அனுப்பவித்த தினாலே நம்முடைய தீவு போயி சேறாமல் அநேகம் நஷ்ட்டம் நமக்கு நேரிட்டிருக்குறதுனாலே அரமனை கப்பலை னாம் ஒப்பக்கொண்டவுடனே அந்தந்த வேலைகளுக்குத் தகுமான கப்பித்தான் முதலானவர்களை அமத்தி வைத்துக்கொண்டு ஷை கப்பலுக்கடுத்த மேல் வேலை காரியங்களை அவாளிடமாயிவாங்கி வந்தோம். ஆனால் கவுலானபடிக்கி அரமனையார் சறிவர நடப்பிவித்திருந்தால் ஷை கப்பித்தான் முதலானவர்களுடைய சம்பளதுகையைப் பத்தி னாம் கேள்க்க வேண்டிய நிமித்தியமில்லை.

ஆகையால் இவ்விதமாக நடந்திருக்குர வைஷ சிலவு துகைககளை அஞ்சு பாபத்தாகப் பிறித்து வைஷ 7-வது யேக்கடாவில் யெழுதியிருக்குறோம். இந்தக் காறியங்கள் துவக்கத்தில் தங்கள் மூலியமாக நடந்திருக்குமேயாகில் யிப்பேர்ப்பட்ட நஷ்ட்டங்கள் நேரிட்ருக்கமாட்டாது. இதினால் நம்முடைய பொருட் சிலவானது மல்லாமல் நம்முடைய சரீரத்திலும் உபாதி கண்டு மெத்தவும் வருத்தப்பட்டோம். முன்னிருந்த அரமனை காறிஸ்த்தாள் நம்மை முழுதிலும் மோசஞ்செய்திருக்கிறார்களென் குறது தங்களுக்கு தெறியாமலிருக்கவில்லை. இப்படிக்கெல்லாம் அஞ்ஞாயப் பட்டிருக்குற நாம் கரனாடகத்தாருடையவும், யிங்கிலீசுக்காரர்களுடையவும் ஒழுங்கு, ரீதீ முதலானதுகளை நண்ணாயறிந்திருக்குற தங்களுடைய சமுட்செபத்தில் இந்த கேசை ஒப்புக்கொடுத்திருக்குறோம். இதுகளை தாங்கள் தயவுசெய்து நண்ணாயி கவனித்துப் பார்த்து மேலெழுதிய சிலுவுதுகைகளில் நமக்கு யெவளவு துகை கிடைக்கப்படுமென் கிறதையும் அல்லது ஒன்றுங்கிடைக்கமாட்டா தென்கிறதையும் ஒரே தடவையாக தீர்மானமாக ஒரு முடிவை செய்யவேணுமென்றும் அப்படிக்கி முடிவு செயிகுறதற்க்கு முன்னுதாக நம்மை யிவளவு துக்கமான செய்கைக்குள் உளப்படுத்திவைத்த காறியங் களெல்லவொன்றையும் னாம் சறிவர தெறிவித்திருக்குரபடியால் அதுகளையெல்லாம் தாங்கள் மனதுக்கு வாங்கி முடிவான தீர்மானத்தை தாங்கள் செய்வீர்களென்றும் நம்பியிருக்கிறோம். மேலும் வைஷ கவுண்டு கவுண்டு கறென்று முடிவான தேதிவரைக்கும் நேறிட்ட சிலவன்னியில் அதற்கு பின்பு நாளது வரைக்கும் நாம் கார்த்துக்கொண்டிருக்கிற காரியத்தினி மித்தியம் நமக்கு யெவளவு படிச்சிலவு நடந்திருக்கலாகு மென்கிறதையும் தாங்களே சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். இந்த காரியத்தை தவிற நமக்குயிந்த பிறாந்தியத்தில் வேறை காறியமில்லை. இதைப்பார்க்க இந்த விஷையத்தில் நாம் ஒன்றுந் தங்களுக்கு அதீகமாக யெழுதவேண்டிய தில்லையென்று சிந்தித்து இதினடியில் னாம் நம்முடைய கையொப்பம் வைக்கிற

உத்திறவை தங்கிளடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

I am,

Your most obedient servant

James Robs.

.....

ஆவணம் எண் -5

மிகவும் பிரியமுள்ள ஸ்ரீ மேஸ்த்தர் ஜேமிஸ் றோஸ் துறையவர்களக்கு வையாபரி மேஸ்த்திரி சலாம்.

இப்பவும் யிவ்விடத்தில் க்ஷேமம். அவ்விடத்தில் தங்களுடைய க்ஷேமாதி க்ஷேமங்களுக்கு யெழுதி யனுப்பக் கோறுகிறேன். மேலும் தங்களுடைய கேட்டுக் கொள்ளுதலின் படிக்கு யேழு வருஷத் ...... க்காக கொடுக்கும்படிக்கு ....கிறபடியால் அதற்காக முத்திரைக் காகிதத்திலே உடம்படிக்கை யெழுதிக்கொடுத்துப்போட்டு வைஷ கப்பலை ஒப்புக்கொண்டு ரிப்பேர் முதலான வேலைகள் செய்து வந்தாலதற்குள்ளாக வைஷ கப்பலை வேலை செய்யும் படிக்கு

தங்கள் வசப்படுத்த சரபேந்திரபட்டணம், காரியஸ்தாளுக்கு உத்திரவும் அனுப்பிவித்துயிருக்கிறோம்.

ஆகையால் அப்பாவுபிள்ளை அவ்விடத்துக்கு வருகிற படியினாலே ஷையார்களை வைத்துக்கொண்டு சகலகாரியமும் தீர்மானஞ்செய்து கொள்ளவேண்டியதுந் தவிர மைத்தப்படி சேதிக்கம் வேண்டிய காரியதங்களுக்கும் யெழுதியனுப்பக் கோறுகிறேன்.

வேணும் சலாம்

1838 வரு — இப்படிக்கு,
சூலாய்-மீ-8 உ — (ஒப்பம்) வையாபுரி மேஸ்த்திரி
தஞ்சநகரம்

/True Copy/

James Rop.

ஆவணம் எண் - 6

Nagapatnam, 2nd Sept. 1841.

Sir,

போன மீ 25 ந்தேதி போடப்பட்ட தங்களுடைய கடுதாசியை வரப்பத்திக்கொண்டோம். அதில் தாங்கள் எழுதிய அவையடக்கங்களினால் நமது இங்கிலீசு கடிதங்கள் தங்களுக்குச சரியான பாகமாகவில்லை யென்று அறிந்து மிகுந்த விசனப்பட்டு நாந் தமிழ் அறியாதிருந்தும் யெப்படியாகிலும் நமது நியாயங்கள் தங்களுக்கு நன்றாயத் தெரியும்படியாய், இந்தக் கடுதாசியை தமிழில் தானே தங்களுக்கு யெழுதுகிற வருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டோம்.

நாம் பத்தா கூலிக்கு ஸ்ரீ அரண்மனையாரிடத்தில் ஒப்புக்கொண்ட கப்பலுக்கு பழுது பார்க்க சிலவு, அரண்மனையார் திரும்பக் கொடுக்கிதற்கு நமக்குதண்டாயிருக்கிற நியாயங்களை அவ்வித்து மனிதர்களுடைய கேழ்விக்கு செவி கொடுக்காமல் நியாயமாய் ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களானால் ஒழுங்குப்படிக்கு அது நமக்கு ....க்க, வேண்டுமென்று தாங்கள் நியாயஞ் செய்வீர்களென்பதற்கு நாம் எள்ளவேனுஞ் சந்தேகப்படவில்லை.

தாங்கள் நமக்கு எழுதின கடுதாசிகளில் நாம் மாத்திரம் ஸ்ரீ அரண்மனைக்கு உடன்படிக்கை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம்........உத்தரவும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்லி வந்தீர்கள். சரிதான். அரண்மனை யாருக்கு முந்த உடன்படிக்கை நாம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியது. அப்பால் அவர்கள் நமக்கு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டிய நியாயமாயிருக்கிறது.

இது இப்படி இருக்க, வையாபுரி மேஸ்திரி நமக்கு எழுதின கடுதாசியில் .... ஸ்ரீ அரண்மனையார் பின்னாக நமக்கு கவுலாதயெழுதி யனுப்புகிறதாய் யெழுதின படியால், அதை நம்பி நாம் வேலையை துடங்கினோம். ஆனால் அரண்ம்மனையார் கவுலாத கொடுக்கவில்லை. கொடாவிட்டாலும் அரண்மனையார் கொடுக்கிறோமென்று அரண்மனை உத்தியோகஸ்த்தர் மூலியமாய் நமக்குக் கடுதாசி யெழுதினதை நாம் நம்பி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயில்லை? .... இது சங்கதி தங்களுக்கு தெரிந்தபடியாய் வையாபுரி மேஸ்திரி நமக்கு யெழுதின கடுதாசிக்கு நமக்கு சரியான நகல் தங்கள் பார்வைக்கு இத்துடன் மறுபடியும் உள்ளடக்கம் பண்ணி அனுப்ப யிருக்கிறோம்.

மேலும், நாங் கப்பலை முந்த பழுது பார்த்து வெளியே விட்ட பிறகு தண்ணீர் கொண்டதினால் மறுபடியும் கரைக்குக்

கொண்டு வந்து பின்பு வையாபுரி மேஸ்திரிக்கு கப்பலுக்கு அதிகமான பழுதிருக்கிறதென்று பழுது பார்க்கப்படுவதற்கு ரூ.3000 சொச்சஞ் செல்லுமென்றும் அது அரண்மனையார் தானே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஷையாருக்கு உடனே நாங் கடுதாகி யெழுதி தெரியப்படுத்தச் சொன்னதற்கு ஷையார் நமக்கெழுதி ......ல் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் (நம்மை) சமூகத்தில் வரச் செய்து ஒன்று நாம் புறப்பட்டாலும், வேலை நிறுத்தாமல் நடக்கம்படியாய் உத்தரவானதாயும் யெழுதினார். இந்தக் கடுதாசியை வரப்பத்திக் கொண்டவுடன் அப்பாவு பிள்ளை என்பவரிடத்திலுந்து நமக்கு அழைப்பிக்கும்படி உத்தரவானதா யெழுதினார். இந்தக் கடுதாசியை வரப்பத்திப் கொண்டவுடன் அப்பாவு பிள்ளை என்பரிடத்திலிருந்து நமக்கு வந்த கடுதாசியில் ஸ்ரீ மகாராராஜா சாயேபு அவர்கள் நம்மை அழைப்பிக்கும்படி உத்தரவானதா யெழுதி இந்த யிவர்களுடஉள் இரண்டு கடுதாசிகளுக்குஞ் சரியான நகல் பண்ணி இத்துடன் மறுபடியும் உள்ளடக்கம் பண்ணி அனுப்பி யிருக்கிறோம். ஷையார்களுடைய கடுதாசிகள் நமக்குப் போதுமான தஸ்தாவேஜியல்லவோ, நியாய தலத்தில் இதுகள் யேத்துக் கொள்ளப்படத் தக்கதல்ல வென்று நியாயக்காரர் சொல்லுவார்களா?

ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் நாம் வரும்படி உத்தரவனுப்பினவுடனே வேலைகள் சறுவ சாக்கிரதையாய் நடக்கும்படி திட்டஞ் செய்துபோட ....உடனே புறப்பட்டுவந்து ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் பேட்டியும் முந்தினவிசை கண்டு மறுநாள் நாம் வந்த காரியத்தைக் குறித்துப் பேசயிருக்கையில் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு சாவகாசமிருக்கிறதாயும், நாம் மறுபடியுஞ் சாலவிநாயக்கன் பட்டணத்துக்கு திரும்பிபோய் கப்பல் வேலை கூடியசீக்கிரத்தில் முடியும்படியாய் சாக்கிரதை செய்கிற.....இருபது நாளைக்குள்ளாக கவுலாத்தும், பணமும் அனுப்பி விக்கிரதாய் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் சொன்னதா
வையாபுரி மேஸ்திரி சொன்னார். அப்படி ....அழைப்பிவித்து வர்த்தகாளிடத்தில் கடனாக பணங்களும் வாங்கி வேலை து.....பார்ய் நடப்பிவித்துக்கொண்டு பணத்துக்காகும்

கவுலாத்துக்காகவும் இரண்டுமாதங்கார்த்திருந்தும் வராமலிருந்த பொழுது யிந்த இரண்டு மாதத்திற்கு மத்தியில் கவுலாத்து அனுப்பும் படியாய் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும்படி வையாபுரி மேஸ்த்திரிக்குக் காகிதமெழுதி யனுப்பியுங் கடிதம் வராமலிருந்தது. இப்படி யிருக்கும் பொழுது நாங் கப்பல் வேலையை கண்காணிக்கும்படியாய் தண்ணீரில் நிற்க அடிக்கடி உபாத்தியப்பட்டதில் நமக்கு திரேக அசவுகரியமுண்டானதினால் சவுக்கியத்துக்காக துளசாபட்டணம் போக தீர்மானித்துக் கொண்டு நாம் ஊரைவிட்டுப் புறப்படுகிறதற்கு முதல் நாளாகிய 1839 வரு - மார்ச்சு 4 ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தும்படியாய் வையாபுரி மேஸ்திரிக்குக் காயிதமெழுதி, அந்தக் காகிதத்துக்குள் சென்னைப்பட்டணம் யேசன்று துரை நமக்கு அனுப்பிவித்த கடுதாசியையும் அடக்கம்பண்ணி அனுப்பிப்போட்டு பின்பு கப்பல் வேலை நடக்கிறதற்கு குலோப்க்கான், சுப்பர்கார்கோ, மத்த காரியக் காறரையும் நியமித்து வேலை ஜரூராய் நடக்கம்படியாய் உத்தரவு கொடுத்து புறப்பட்டோம். காரியங்கள் இவ்விதமாய் இருக்கும்பொழுது நாம் யாதொரு சேதியும் ஸ்ரீ அரண்மனையாருக்குத் தெரியப்படுத்த வில்லை யென்று சொல்லுகிறது நியாக்காரர்களால் அங்கீகரிக்கப்படுமா. செப்றெம்பர் வரைக்கம் நாங் கவுலாத்துக்காக கார்த்திருந்தும் வராமல் போனதினாலே கப்பல் வேலையை நிறத்தி அடுத்த நவம்பர் ரிசிடெண்டு கப்ட்டன் கலீசு வேலையை நிறுத்தி அடுத்த நவம்பர் ரிசிடெண்டு கப்ட்டன் கலீசு துரையிடத்தில் வந்து அவரை கொண்டு ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களிடத்திலிருந்து கவுலாத்து அழைப்பிவித்துக் கொடுக்கும்படியாய்க் கோட்டுக்கொண்டோம். அவர்கள் அப்படியே ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பினார்கள். அதற்கு ஸ்ரீ மகாராநுா சாயேபு அவர்கள் உடனே பதிள் பிரதியுத்தார மெழுதி நமக்குச் சொன்தென்னவென்றால் கப்பலை ஒப்புக்கொண்ட துரை கப்பல் விஷையத்தில் மிகுந்த சிறுமத்தை

அடைந்தார்களென்பதை தாங்களறிந்திருக்கிதாயும் நாளை யாதினம் நம்முட கேட்டுக்கொள்ளுதலின்படியே கவுலாத மாத்திரமல்ல பணமும், அனுப்புகிறதாயெழுதியனுப்பினார்கள். அனுப்பப்பட்ட இந்தக் கடுதாசியை கப்ட்டன் டக்லீசு துரை நமக்குக் கா.....(நாம் மறுநாள்) ....துரையவர்களுக்கு அன்று தினத்தில் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்களிடத்திலிருந்து வந்த கடுதாசியில் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் நாம் அந்த கப்பலை விட்டு விடவும். உடன்படிக்கையை தள்ளிப்போடவுங் கப்பல் தளவாடங்களை நாமே யெடுத்துக் கொள்ளவுங் கப்பலை வேலை துவங்கினது முதல் விதுவரையில் அது விஷயத்தில் சிவிட்ட சிலவை கணக்கிட்டு இவ்வளவுயென்று துகை சொன்னால் அதை கொடுத்துவிடுகிறோமென்று நம்மை கேட்டுக்கொள்ளுகிறதாய் ஷை காப்பட்டன் டக்லிசு துரை நமக்கறிவித்தார். ஆனால் யிந்த கப்பலை நாம் ஒப்புக்கொண்ட யிந்த பதினேழுமாதக் காலத்தில் நமக்கு யாதொரு குதாவடைகள் நேரிடாமல் தீவுக்கு சபர் போயிருக்குமாகில் மூன்றுநாலு விசைக்கதீகமாய் ஓட்டியிருக்கலாம். ஒவ்வொரு சபரில் சில லெட்ச ரூபாய்கள் சம்பாதித்திருக்கலாம். என்கிரதைக் குறித்து நாம் விசனப்பட்டாலும் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேவு அவர்களுட விருப்பபடி செய்வோமென்று தீர்மானித்து கப்பட்டன் கலீசு துரைக்கு இப்படி யாகட்டுமென்று சம்மதித்துக் கப்பல் பக்கித்தான், சிராங்கு, மந்த காரியஸ்த்தர் யாவரையுந் தள்ளிப்போட்டு வேலையையும் நிறுத்தி நம்முட கார்க்காரனாவையமெடுத்துப் போட்டு, நம்முட ஜாமான் தளவாடங்கள் தளவாடங்கள் வைத்திருந்த கொட்டடியை அதுகளோடே பூட்டி முத்திரை வைத்து, நின்ற சிலவு கணக்குப் பார்த்ததிலான துகை ரூ.14014 அனா 14 செப்புத்தகடு வித்ததில் கூடுதலான ரூ.493 அயா 9 தள்ளி பாக்கி ரூ13521 அயா 5 க்கு கணக்குக் கொடுத்தோம். இது சங்கதிகள் யாவற்றுக்கும் போதுமான தஸ்தாவேஜிகளும் நடந்த காரியங்கும் வெளியரங்கமா யிருக்கக் கொள்ள நமது இஷ்டப் பிரகாரங் கணக்கு சோடித்து அனுப்பினதாகச் சொல்லுகிறது நியாயமாயிக்குமா? நாம் இப்படி செய்கிறதற்கு நம்மை ஒரு சின்ன மனிதராகத் தங்கள் பத்தியல் நினைக்கிறீர்களா? நம்மைக்

குறித்து இப்படி சொல்லுகிறது தங்களுக்கு ரொம்பவும் தூரமாயிருக்கட்டும். இது நமக்க அளவற்ற வீசனத்தை உண்டாக்கிற்றென்று துக்கத்தோடு சொல்லுகிறோம்.

மேலும் தாங்கள் ஆக்ட்டிங் ரிசிடென்று மெஸ்த்தர் பேலி துரையவர்களுக்கு யெழுதின கடுதாசியில் 1838 சனவரி மீ கப்பலைப்பார்க்கிறதென்று சொன்னதாயு மெழுதினீர்கள். நாங்கப்பலில் யாதொன்றையும் பிடுங்கி பாராமல் அந்த உருவு யிருந்தபடியே மாத்திரம் பார்வையிட்டு சொன்னதொழிய மற்றபடி ....யென்றால் மத்த கப்பலின் உள்ப் புறத்தில் அடைத்திருக்கிற பூதாரிப் பலகைகள் ஒரு சாண் இடை வழி விட்டு பலகை தைத்திருக்கும். ஆனால் யிதுவோ யேகத்துக்கும் ஒரே அடைப்பாய் பூதாரிப் பலகைப் போட்டியிருந்த படியினாலேயே பலகையை எடுத்துப் பார்த்தாலொழிய சரியாயி சொல்லக்கூடாது. அப்படியும் நாம் அங்கங்கே பூதாரிப் பலகைகளை உடைத்துப் பார்த்திருப்போம். அவ்விடத்திலிருந்து அந்த கப்பலை செய்தவர்களும், அதைப் பார்த்தவர்களுமான மனிதர் அது அத்தனைக்கு பழசு அல்லவென்று சொன்னதினாலும் நாமும் அதை உடைத்துப் பாரக்கிறது அத்தனை அவசரமில்லையென்று யெண்ணி அப்படிக்குச் சொன்னோம். பழுது பார்க்க வேண்டியதுகளாயிருந்ததுகளை பழுதுபார்த்து நாங் கப்பலை தண்ணீரில் விட்டபோது கப்பல் தண்ணீர் கொண்டது. அப்பொழுது தான் அது முத்திலும் பழுதென்று அறிந்து அந்தப் பழுதைப் பரிசோதிக்கம்படியாய் வெளியே கொண்டு வந்து பூதாரிப்பலகைகளை உடைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, பலகைகளும், பங்க கால்களும் மக்கியும், மடித்தும் போயிருந்தது. என்னத்தினாலென்றால் கப்பல் வெளியே யிருந்த காலத்தில் கொட்டாகை மேலே போட்டு பதனப்படுத்தாமல் மழையிலுங் கிடந்தபடியினாலேயே மேலே யிருக்கிற ரூரல் வழியாய் மழையினால் தண்ணீர் கொண்டு பலகைகளும் பங்க கால்களும் மடித்த தென்ற அறிந்தேன். அப்பொழுதே அரண்மனையார் - மாதிரி பாருக்கும்படிக்கு சிலதை அனுப்பிவித்தேன். இது மிகுந்த

பழுதாயிருக்கிறதை அறிந்து முழுதசெவ்வைப் படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் ஸ்ரீ அரண்மனையாருக்கு நாம் பத்தா கூலிக்கூ வருஷம் 1க்கு ஒப்பக்கொண்ட ரூ.6000 படிக்கு அது வரையில் சென்ற பதினேழு மாதத்துக்கு மாத்திரமல்ல, நாம் உடன்படிக்கையில் ஒப்புக்கொண்ட யேழு கப்பலை நீங்கள் யெடு ....கொள்ளும்போது இந்தச் சிலவுகளெல்லாம் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டியிருக்க ....அநியாயமென்று சொல்லலாமா இந்த சிலவுகளுக்கெல்லாம் விபரமான கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். வருஷத்துக்குங் கணக்காலுள்ள அநேகமாயிர ரூபாய்கள் கொடுக்க பாத்தியப் படவேண்டுமே. இதற்காகவே நாம் அதை வேலை செய்யாமல் விட்டு விடாமல் உடனே காரியமிப்படி யிருக்கிறதென்று தெரியப்படுத்தினோம். மேலும் உடன் படிக்கையில் ரூ.தஉளக்கு மேல்ப்பட செல்லுகிற துகை அரண்மனையார் தானே செய்து கொடுக்கிறதென்று கண்டிருக்க அப்படிக்கும் நாம் அரண்மனையாரைக் கேளாமல் அதை நாம் ஒப்புக்கொண்டபடியால் அதுகளை சீக்கிரம் பழுது பார்த்து கப்பல் ஒடச் செய்கிறது நமது பொறுப்பென்றும், அது ஒடவில்லை யென்றால் அரண்மனையாருக்கல்ல நமக்கு பெரிய நஷ்டமென்று நாம் அறிந்தபடியால் ஒருவேளை பணங் கொடுக்கிறதற்கு ஸ்ரீ அரண்மனையார் யோசித்தால் ....செய்து அப்பால் ஞாயப்படி பேசிக்கொள்ளலாமென்று தீர்மானித்து அரண்மனையாரைப் பணமல்ல, கவுலத்துக்காக மாத்திரங் கேட்டு துடருமிடத்து அரண்மனையார் தானே கவுலாத்தும் அத்துடனே பணமுங் கொடுக்கிறதாய்ச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரண்மனையார் நியாயஸ்தாய்ச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரண்மனையார் நியாயஸ்தலத்தாரானபடியால் ....வேண்டியது தங்கள் உடமையென்று நினைத்து உடன்படிக்கைப்படி போகி ....களென்று அறிந்து கவுலாத்துக்காகவும், பணத்துக்காகவும் கார்த்திருக்கும் பொழுது, கவுலாத்தும் அத்துடன் பணமுங் கொடுக்கிறோமென்று சொன்ன ஸ்ரீ அரண்மனையார் ......அப்பால் பத்தாக்கூலிக்குவிட மனதில்லையென்றும் அதற்காக செ.....ற சிலவுகளையும் அதின் தடவாடங்களையும்

கொடுத்துவிடுகிற தென்றுஞ் சொன்னார். நாம் ஒருவிசை பத்தாக்கூலிக்கு யேழு வருஷத்துக் கென்று ஒப்புக்கொண்ட ......ததியில் அரண்மனையார் மனதுபிரகாறம் விடுகிறதற்கு நமக்கு ஒருபோதும் ஞாய....திருந்தும் அரண்மனையாட்ர மனதுப்படி போகிற நன்மையென்று நாம் நல.....கையால் நினைத்து அவர்கள் மனதுப்படி செய்யச் சம்மதித்தும் நாம் அதற்க......ட்ட சரீரபிறையாசங்கள் யாவற்றும் அரண்மனையார் நிமித்தம் வீணாய் ....யிருக்க நாம் நமது சொந்தத் திலுங் கடன் வாங்கியுஞ் சிலவிட்ட சிலவு பண....அரண்மனையார் சரிவரக் கொடாமலிருப்பது மிகுந்த அநியாயமென்கிற .....அரண்மனையாருக்கும் மற்ற ஞாயக்காரருக்குந் தெரியாததல்ல.

மேலும் நாங்கப்ப ....விட்ட சிலவு ரூ.செௌ கூஷ சொச்சமென்று கணக்கிட ....ப்பலில்தானே சிலவின வகை தாங்களெண்ணிக்கொண்டதாய் தங்களுட ...... லத்தெரிய வருகிறது......... பல்ல நாம் இந்த கப்ப ....ஒப்புக் கொள்ள .....ம்பி.....சிராங்கு மற்றுங் கப்பல் வேலைக்க....இதன்றிக் கப்பல் வேலை .....தற்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ரையிட்டர், கணக்கப்பிள்ளை, வேலையாள்க்கள், மாடு, வண்டிக்காறர் படிச்சிலவு நம்முட குருதை சவாரி, பல்லக்கு சவாரி ஒவ்வொரு சிலவையும் கணக்கிட்டு யேகத்துகை போட்டிருக்கிறதை அறி .....இவ்வளவு நியாயமாய் சென்றது யென்கிறதை நம்புகிறதில் தாங்கள் அனுப....யிராமலிருக்கிறதில்லை. உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாய் கப்பலை நீங்கள் யெடு ....கொள்ளும்போது இந்தச் சிலவுகளெலாம் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டியிருக்க ....அநியாயமென்று சொல்லலாமா இந்த சிலவுகளுக்கெல்லாம் விபரமான கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மேலும் செப்புத்தகடுகளை நாம் ரூ.493 க்கு வித்து யெடுத்துக் கொண்டதாயும் அந்தத் தகடுகளும் ஈயக்குண்டுகள், மற்ற சாமான்களும் ரூ.3000 பொறுமானதுகளாய் தங்கள் காரியஸ்த்தன் சொல்லுகிறதா யெழுத்னர்கள். நல்லது அந்த செப்புத்தகடுகள் புதிதாய் செய்யப்பட்டபொழுது இவ்வளவு

துகை பெறுமானதாயிருந்ததென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் ஷை கப்பல் செய்து, பழசாய்போனபோது அந்த செப்புத்தகடுகள் செய்த பண துகைக்கு சரியாயிருக்குமா. அதுகளை நாம் வித்து எடுத்துக் கொண்டதாய் சொல்லுகிறதை ஒப்புக் கொள்ளப்படத் தக்கவல்ல ரூ2000 பெருமான செப்பத் தகடு பலமுள்ளதாய் செய்யப்படுகிறதற்கு அது அச்சாரங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிதே தவிர வேறல்ல. இந்துப் பணத்தைக் கேட்குமிடத்தில் அவன் ஒப்பந்தப்படிக்கு ஒப்புக்கொண்டாலொழயி அச்சாரங் கொடுத்தது கொடுக்கமுடியாதென்று வியாட்சியஞ் செய்கிறான். இது நமக்கு யெவ்வளவு பெரிய நஷ்டம். கணக்கில் தாக்கல் பண்ணால் தள்ள வேண்ணடியிருக்க அதையும் ஒப்புக்கொண்டோம். ஈயக்குண்டுகளும் இப்படிமலவாதியிடத்து வைக்க ....கடு செய்ய அச்சாரங் கொடுத்திருக்கிறது.

சாலவநாக்கன் பட்டணம் காரியஸ்தர் நாங் கப்பல் விஷையத்தில் மெய்க்காடு கூலிக்கு சிலவிட்டது ரூ.300 சொச்மென்று சொல்லுகிறதாய் யெழுதினீர்கள். மகடூல் இராமசாமி, கார்பாரி முன்னுக்கு அவர் பார்வையிட்டு தானே கோழிலெட்டுக்காறருக்கு மாத்திரம் ரூ300 சிலவானங் கொடுத்திருக்க இப்பொழுதெழுதின காரியஸ்தன் சொன்னது எத்தனை பெரிய நிசமானால் மத்த தொழிலாளிகளுடைய கூலிகள்எவ்வளவென்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் அன்றியும் பலகை முதலான சாமான்கள் செய்கிறதற்கு அச்சாரங் கொடுத்தது மாத்திரம் யேறக் குறைய ரூ.1000 சிலவானமாகி யிருக்கிதற்கு கணக்கினாலும் வேலை ஒப்பக்கொண்ட தொழிலாளிகளொவ்வொருத்தலாலும் போது மானபடி ரூபகாரிப்படுத்துவோம்.

மேலும் ஸ்ரீ அரண்மனையார் நமக்கு கப்பல் வேலை

செய்கிற தளவாடங்களும் ஜாமான்களும் வைத்துக்கொள்ளும்படிக்குக் கொடுத் கொட்டடியில் வைஷ கப்பல் ஜாமான்கள் மாத்திரம் வைத்ததல்ல நம்முடையவுங், கப்பல் கப்பித்தானுடையவும் பொருள்களாகிய ரூ.3000 சிலவானம் பெறத்தக்க (சாமான்)கள் அந்த அறையிலே வைக்கப்பட்டிருந்தபடியால் நாம் அதைப் பூட்டி முத்திரை வைத்தோம். அதிலிருந்த கப்பல் ஜாமான்கள் தவிர, சாட்டுடிருபின் இரானாமிட்டா என்பட்டக் கப்பல் கெடியாரம் இன்னமும் சாஸ்த்திரப் பொஸ்த்தகங்களுமிருந்தது. பூட்டி முத்திரை வைத்திருந்ததாகிய அரையை உடைத்திருக்கிறதாயும் அதிலிருந்து ஜாமான்களெல்லாம் இல்லாமலிருக்கிறதாயம் சமாசாரம் வந்தது அநேகருக்கு ....நியாஞ் செய்கிறவர்களுந் தருமமாய் இராட்சிய பரிபாலனம் செய்கிறவர்களுமான ஸ்ரீ அரண்மனையார் நாம் முத்திரைபோட்டு பூட்டிவைத்த கொட்டடியை நமது அனுமதியுஞ் சம்மதமுமில்லைமல் திறக்கிறதற்கும் நம்முட பொருள்களை யெடுத்துக்ககொள்ளுகிறதற்கு ....அவநியாயத்தைப் பார்க்கிலும் இது எத்தனை பெரிய அவநியாம். மற்ற அவநியாயங்களிருக்கட்டும். இந்தக் காரியமொன்றை மாந்திரம் பேசுகிறதானால் பிறிட்டில்லாவில் நமக்கு நீதி நம்முட இங்கிலீசு பாஷையில் தங்களுக்குச் சரியா யெழுதியிருக்க நமது சரியான அபிப்பிராயத்தைத் தங்களுக்கு மனுஷாள் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை யென்கிறதைத் தாங்கள் நாம் இரட்டித்து எழுதினோமென்று சொன்னதினாலறிந்து தமிழ் அறிந்த ஒருவரைக் கொண்டே யிந்தக் கடிதமெழுதுகிற மிகுந்த வருத்தத்துக்குள்ளானோம். ஆகையால் தாங்கள் மற்ற மனிதருடைய கேள்விகளை வாங்காமல் இனிமேல் யி....சிறித்து நாம் யாதொரு வருத்தத்தையும் அடையாமலும் நியாயம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதற்காக இனி நாம் உழைக்காமலுமிருக்கிதற்காக தாங்கள் தயவுசெய்து யிது காரியங்கள் யாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தாங்கள் அரண்மனையை ....டுத்தும்படியாய் ....கிறபடியாலித....பேர் பிரஸ்தாபங் .....த்தியாய் எல்லா

....டும்படிக்கும் இனி யிநதக் காரியத்தைக் குறித்து நாம் நியாய முதலானதுகளுக்கும் போகிறதினால் நமக்குண்டாயிருக்கு சிறுமத்தையும் வெகுவாக்கும்படிக்குத் தங்களை அநேக வந்தனங்களோடே கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

I am

Sir,

Your most obedient Servant,

James Rop.

Bavajee Ramajee Pandit,
Sirkell of His Highness the Rajah of Tanjore.

.....

INDEX

C

D

E

F

G

R

S

T

.....

Our Publications

Tamil	Rs. Ps.
Arichandra Ammanai	75 - 00
Attruppadai Thokuti	45 - 00
Atirupavati Kalyanam	15 - 00
Malaiyaruvi	125 - 00
Manora	60 - 00
Thanjai Nayakkar Varalaru	205 - 00
Medical	
Agastiar 100	30 - 00
Nadi Vakadam	150 - 00
Panch Kaviya Nigantu	130 - 00
Siddha Maruthuva Chudar	200 - 00
Vaidya Ratnavali	160 - 00
Jyothism	
Jataka Alankaram	150 - 00
Kalaprakasika	80 - 00
Pancha Pakshi Sastram	200 - 00
Varahar Ora Sastram	150 - 00
Sanskrit	
Bharatarnavam	160 - 00
Natya Sastra Sangraha Pt.I	150 - 00
Natya Sastra Sangraha Pt. II	35 - 00
Silpa Ratnam	150 - 00
Marathi	
Modi Documents in TMSSML Vol.I	100 - 00
Telugu	
Sita kalyanamu	30 - 00
English	
Guide Book to Sarasvati Mahal	30 - 00
Painted Manuscripts of the Sarasvati Mahal	700 - 00

AN APPEAL

Manuscripts on palmleaf or paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasure, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our national culture but also to the culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T.M.S.S.M.Library, Thanjavur.

The Manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great scholar King of Tanjore, **Rajah Serfoji,** has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world famous **'Sasrasvati Mahal'**. It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

E-mail	:	**tnj_sarsvath@sancharnet.in**
Web	:	**www.sarasvatimahal.com**
Phone	:	**(04632) 334107**
FAX	:	**333568**